

ಚಂದ್ರಮಾಮ

ಅಕ್ಟೋಬರ್ 1979

ನಿಮ್ಮ ನಚ್ಚಿನ...

NP ಡಬಲ್ ಬಬಲ್ ಗಮ್

ಇಲ್ಲಿದೆ ಹೊಸ
ಇಂಟರ್‌ನ್ಯಾಷನಲ್
ಪ್ಯಾಕಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ!

ಅಹುದು ಮಕ್ಕಳೇ! ಇಲ್ಲಿದೆ ಏನುಗೊಂದು ಸಂತಸದ ಸುದ್ದಿ. ಈಗ ನಾವು 'ಸಿಹಿಯಾಗಿ' ಇದ್ದೇವೆ, (ಅರೆ, ಈಗ ನಾವು 'ಚೆನ್ನಾಗಿ' ಇದ್ದೇವೆ!) ನಿಮ್ಮಷ್ಟೇ ನಮಗೂ ಉತ್ಸಾಹ, ಸಂತಸ! ನಮ್ಮ ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ರ್ಯಾಪರ್ ಮೇಲೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು, ನಿಮ್ಮ ಸಂತಸದ ಪ್ರಣಾಳಿನನ್ನು ಸೆರೆಹಿಡಿದಿದ್ದೇವೆ, ಅಲ್ಲ, ಚಿತ್ರಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಇಷ್ಟಕ್ಕೇ ನಾವು ಹೇಳುವ ಮಾತು ಮುಗಿಯಲಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಸಚ್ಚಿನ ಪುಟಾಣಿಗಳೇ! ನಾವು ಪರಿಮಳವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಬಾಳುವಂತೆ ಸುಧಾರಿಸಿದ್ದೇವೆ, ಹೆಚ್ಚು ಗುಳ್ಳೆಗಳು! ಹೆಚ್ಚು ಮೋಳು ಅಟಿ, NP ಡಬಲ್ ಬಬಲ್ ಗಮ್‌ನ ಒಡನಾಟ! ಈಗ ಏನುಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಿದೀಕಲ್ಲ, ನಾವು ಏಕೆ 'ಸಿಹಿಯಾಗಿ' ಅಲ್ಲ 'ಚೆನ್ನಾಗಿ' ಇದ್ದೇವೆ ಎರಿತುದು.

(ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪ್ಯಾಕೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ, ಫಾರ್ಮ್ ಕಾರ್ಡ್ ಒಂದು ವರ್ಣಚಿತ್ರವಿದೆ. ಕೋಮಾಂಚಕ ಸವಾರಿಗೆ ಸಿದ್ಧರಾಗಿರಿ!)

IS:6747

ನ್ಯಾಷನಲ್ ಪ್ರಾಡಕ್ಟ್ಸ್

ಕೆ. ಕಾವಲ್ ಬೈರಸಂದ್ರ, ಬೆಂಗಳೂರು

NP ಡಬಲ್ ಗಮ್—

ಅಯ್ಯ ಎಸ್ ಅಯ್ಯ ಚೆನ್ನೆಯುಳ್ಳ ಏಕಮಾತ್ರ ಡಬಲ್ ಗಮ್.

ಚಂದಮಾಮ

ಕ್ಯಾಮಲ್

ಬಣ್ಣ ಹಾಕುವ ಸ್ಪರ್ಧೆ

ಪ್ರವೇಶದ ನವಿಲು

ಬಹುಮಾನ ಗಳಿಸಿ.

ಕ್ಯಾಮಲ್ - ಪ್ರಥಮ ಬಹುಮಾನ ರೂ. 15
ಕ್ಯಾಮಲ್ - ದ್ವಿತೀಯ ಬಹುಮಾನ ರೂ. 10
ಕ್ಯಾಮಲ್ - ತೃತೀಯ ಬಹುಮಾನ ರೂ. 5
ಕ್ಯಾಮಲ್ - 5 ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಕ ಬಹುಮಾನಗಳು
ಕ್ಯಾಮಲ್ - 10 ಸರ್ವೋತ್ತಮಗಳು

ಕೇವಲ 12 ವರ್ಷದ ವರೆಗಿನ ಪ್ರಾಯದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಭಾಗವಹಿಸಬಹುದು = ಮೇಲಿನ ಚಿತ್ರಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ 'ಕ್ಯಾಮಲ್' ಬಣ್ಣಗಳಿಂದ ಬಣ್ಣ ಹಾಕಿರಿ = ಬಣ್ಣ ಹಾಕಿದ ಪ್ರವೇಶಪತ್ರಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ವಿಳಾಸಕ್ಕೆ ಕಳಿಸಿ
P.B. No. 9928, COLABA, Bombay-400 005.

ಪರಿಶೀಲನೆಯ ಅಂತಿಮ ನಿರ್ಣಯವಾಗಿದೆ, ಮತ್ತು ಇದರ ಸಲುವಾಗಿ ಪತ್ರವ್ಯವಹಾರಕ್ಕೆ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕು.

Name _____ Age _____

Address _____

ದಯವಿಟ್ಟು ನಿಮ್ಮ ಹೆಸರು ಮತ್ತು ವಿಳಾಸವನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿ ಬರೆಯಿರಿ.

ದಯವಿಟ್ಟು ಚಿತ ಮತ್ತು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಬಣ್ಣ ಹಾಕಿದ ಕುಯಿರಿ.

ಪ್ರವೇಶಪತ್ರಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸುವ ಕೊನೆಯ ತಾರೀಖು: 31-10-1979

Vision

CONTEST NO.11

ಚಂದಮಾಮಾ

ಸಂಸ್ಥಾಪಕರು : 'ಚಕ್ರಪಾಣಿ'

ಸಂಚಾಲಕರು : ನಾಗರೇಡ್ಡಿ

ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲರೂ ಆರೋಗ್ಯವಾಗಿ ಹುಟ್ಟುವರೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರ ಕಾರಣಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸೂಕ್ಷ್ಮಗಳು ಆಡಗಿರಬಹುದು. ಅದನ್ನು ಸಾವಧಾನ, ಸಹನಗೊಂಡ ತಿಳಿದು ಆರೈಕೆ ಮಾಡಿದರೆ ಶುಭ ಫಲ ಉಂಟಾಗಬಹುದು. ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇಸರವಟ್ಟು ನಿರಾಸರಣೆ ತೋರಿದರೆ ಮುಂದೆ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಪಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಸಂಚಿಕೆಯ ಪುರಾಣ ಬಾಲ "ಭದ್ರಾಯಾ" ಇದಕ್ಕೊಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ನಿದರ್ಶನಾಗಿದ್ದಾನೆ.

ಅಮರಪಾಣಿ

ಕಂಟಕಾನಾಂ ಖಲಾನಾಂ ಚ ದ್ವಿವಿಧೈವ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಾ
ಉಪಾಸನ್ಮುಖ ಭುಗೋ ವಾ ದೂರಕೋ ವಾ ವಿಸರ್ಜನಮುಕ್
ಮುಳ್ಳಿಗೂ ದುಷ್ಟರಿಗೂ ಎರಡು ಬಗೆಯ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯವಿದೆ. ಚಿಪ್ಪಲಿ
ಯಿಂದ ಮುಖಕ್ಕೆ ಹೊಡೆಯುವುದೊಂದಾದರೆ ಇನ್ನೊಂದನ್ನು
ದೂರ ಬಿಡುವುದು.

ಸಂಪುಟ : ೬೩

ಅಕ್ಟೋಬರ್ '೭೯

ಸಂಚಿಕೆ : ೪

ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ ರೂ. ೧-೨೫ :: ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ ರೂ. ೧೫-೦೦

ಪ್ರಶ್ನೋತ್ತರಗಳು

ಸಿ. ಶೇಕರ್, ರಾಯಚೂರು (ಕರ್ನಾಟಕ)

ಪ್ರ: ಬೇಸಿಗೆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ಕಣ್ಣೋಡಿಸಿ ನೋಡುವಾಗ ಗ್ಯಾಸ್‌ಸೈ ಉರಿಯುವ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಕೇವಲ ಬಿಸಿಲು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಹಾಗೆ ಕಾಣಲು ಕಾರಣವೇನು ?

ಉ: ಬಿಸಿಲು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನೆಲವು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಡು ಮೀಯೇರಿ ಬಿಡುವುದರಿಂದ ನೆಲಕ್ಕೆ ಸಮೀಪವಾಗಿದ್ದ ಗಾಳಿಯೂ ಬಾಯಾಗಿ ಹಗುರಾಗಿ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಅಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಮೀಯಿಲ್ಲದ ಮೇಲಿನ ಗಾಳಿ ತುಟ್ಟ ಭಾರವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಇಳಿಯುತ್ತದೆ. ಈ ಎರಡು ಬಗೆಯ ಗಾಳಿ ಒಂದನ್ನೊಂದು ಇದರಿಸುತ್ತ ಕೂಡಿದಾಗ ಅವುಗಳ ಮೂಲಕ ಉಂಟಾಗುವ ಕಾಂತಿಯ ಪ್ರಸಾರವು ಭಿನ್ನವಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ವಸ್ತುಗಳು ಕಂಪಿಸಿದಂತೆ ನಮಗೆ ಕಾಣುತ್ತವೆ. ಅದೇನಿರುವ ಸ್ಥಾನದ ಮೇಲೆ ಭಾಗದಲ್ಲಿಕೂಡಾ ಹೀಗೆಯೇ ಕಾಣಿಸಲು ಇದೇ ಕಾರಣ. ತಣ್ಣಗಿನ ಗಾಳಿಯೊಳಗಿನಿಂದ ಬರುವ ಕಾಂತಿ ಬಿಂಬೀರಿದ ಗಾಳಿಯೊಳಗೆ ನುಸುಳುವಾಗ ವಕ್ರೀಕರಣ ಹೊಂದುತ್ತದೆ.

ಸಿಪಿಬಿ. ಸುಧಾ, ಸೆಲ್ಹೂರು (ಆಂಧ್ರ)

ಪ್ರ: ನಿಧ್ರೆ ಆಂದರೇನು ? ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡರೆ ಮಾತ್ರವೇ ನಿಧ್ರೆ ಬರುವುದೋ ?

ಉ: ನಮ್ಮ ಮೆದುಳಿನ ಮೇಲೆ ಪೂರೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ "ಜ್ವಾನ" ಕೇಂದ್ರಗಳಿವೆ. ಎಚ್ಚರದಲ್ಲಿರುವಾಗ ಹೊರಗಿನ ವಾತಾವರಣದ ಬದಲಾವಣೆಗಳಿಗೆ ಅಂದರೆ ದೃಶ್ಯಗಳು, ಧ್ವನಿಗಳು ಮುಂತಾದವುಗಳಿಗೆ ಅವು ಸ್ಪಂದಿಸುತ್ತಾ ಇರುತ್ತವೆ. ಮೆದುಳಿನ ಮೇಲಿನ ಪೂರೆಯು ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಪಡೆದ ಮೂಲಕ ನಮಗೆ ನಿಧ್ರೆ ಬಾಡದು. ಆದುದರಿಂದ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳದ ನಿಧ್ರೆ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದು.

ಪಿ. ವಿ. ಸುಂದರಕುಮಾರ್, ಬರಂಪುರಂ (ಒರಿಸ್ಸಾ)

ಪ್ರ: "ಫಾನ್" ತಿರುಗದೆ ಸುಮ್ಮನಿರುವಾಗ ಅದರ ರೆಕ್ಕೆಗಳ ಹಿಂದಿರುವ ವಸ್ತುಗಳು ನಮಗೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅದು ತಿರುಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಹಿಂದಿನ ವಸ್ತುಗಳು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತವೆ. ಕಾರಣವೇನು ?

ಉ: "ಫಾನ್" ನ ರೆಕ್ಕೆಗಳ ನಡುವಿನ ಖಾಲಿ ಜಾಗಗಳ ಮೂಲಕ ಹಿಂದಿನಲ್ಲಿರುವ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಕಾಣುವುದು ತಿರುಗುವಾಗ ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ಒಂದು ಸಾರಿ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದ ದೃಶ್ಯ ಸೆರೆಡಿಸಿ ಹತ್ತಿರಲ್ಲೊಂದು ಕಾಲಮೊಳಗೆ ಕಣ್ಣಿನೊಳಗಿಂದ ಹೋಗದು. ಅಷ್ಟರೊಳಗೆ ಫಾನಿನ ರೆಕ್ಕೆ ಬಾಟ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ನಾವು ಫಾನಿನ ಹಿಂದೆ ಇರುವ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ಇದಕ್ಕಿಂತ ಒಳ್ಳೆಯ ಉದಾಹರಣೆಯೆಂದರೆ, ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ಕಲಸ ಮಾಡುವಾಗ ರೆಕ್ಕೆ ಆಡಿಸುತ್ತಾ ಇರುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ನಾವು ನೋಡುವುದು ಅದ್ವೈತವಾಗಿ ಮತ್ತೆ ಕಾಣಿಸುವುದೆಂಬ ಭಾವನೆ ನಮಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ.

೭೫

ತಿರುಗಿಬದುಕದ ಸಿಂಹ

ಒಂದು ಊರಿನಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕುಮಂದಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಮಿತ್ರರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರೊಳಗೆ ಮೂವರು ಸಮಸ್ತ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನೂ ಕಲಿತು ಪಾರಂಗತರಾಗಿ ಮಹಾ ಪಂಡಿತರೆನಿಸಿದವರು. ಅವರಿಗೆ ಪಾಂಡಿತ್ಯವೆಲ್ಲ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತರೂ ಲೋಕಜ್ಞಾನವೇನೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಕಾರಣ ಅವರು ಓದುಬರಹ ಅಧ್ಯಯನಗಳಲ್ಲೇ ತಮ್ಮ ಕಾಲವನ್ನು ವ್ಯಯಿಸಿದವರು. ಮೂರನೇ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಮಾತ್ರ ಯಾವ ಶಾಸ್ತ್ರಗ್ರಂಥಗಳನ್ನೂ ಕಲಿತವನಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವನಿಗೆ ಲೋಕಜ್ಞಾನವು ಪುಷ್ಕಳವಾಗಿದ್ದಿತು.

ಒಂದು ದಿನ ಆ ನಾಲ್ಕುಮಂದಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೂ ಒಂದು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಿ, "ನಾವು ಕಲಿತ ವಿದ್ಯೆಗೆ ಪ್ರಯೋಜನ ಬರಬೇಕಾದರೆ ಇಲ್ಲೇ ಇದ್ದರೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಬೇಶಗಳಲ್ಲಿ ತಿರುಗುತ್ತ, ರಾಜರನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸಿ ಬಹು ಮಾನಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕು. ಅದುವರಿದ ನಾವು ಬೇಶಸಂಚಾರಕ್ಕೆ ಹೊರಡೋಣ. ಎಂದು ಮಾತಾಡಿ ಕೊಂಡು ಮೂವರೂ ಹೊರಡಲು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದರು. ಸ್ನೇಹಿತವಾದ ನಾಲ್ಕನೆಯವನೂ ಅವರೊಂದಿಗೆ

ತಾನೂ ಬರುವನೆಂದು ಹೊರಟನು. ಅವರು ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ, ಅವರೊಳಗೆ ದೊಡ್ಡವನು ಹೀಗೆಂದನು :

"ನಮ್ಮೊಳಗೆ ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಲೋಕಜ್ಞಾನವಿದೆ ಎಂಬ ಮಾತೇ ಹೊರತು ಪಾಂಡಿತ್ಯವೆಂದರೇನೆಂಬುದರ ಹಸಿ ಬಿಡುಗಡೆ ತಿಳಿಯದು. ಲೋಕಜ್ಞಾನವಿದೆಯೆಂದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಯಾವ ರಾಜನೂ ಸನ್ಮಾನ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಉಳಿದ ನಾವು ಮೂವರು ಬಹುಮಾನವಡೆಯುತ್ತೇವೆ. ಅಂದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಅದರಿಂದೇನೂ ಅವನಿಗೆ ಲಾಭವಾಗಲಾರದು. ನಾವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಹೊರತು ಅವನಿಗೆ ಕೇಳುವ ಹಕ್ಕಂತೂ ಇಲ್ಲವಷ್ಟೆ ? ಅವನು ನಮ್ಮೊಂದಿಗೇ ?" ಎಂದನು. ಎರಡನೇ ಪಂಡಿತನು ಲೋಕಜ್ಞಾನಿಯೊಂದಿಗೆ, "ನೀನೇನೂ ಪಂಡಿತನಲ್ಲ. ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿಬಿಡು" ಎಂದನು. ಆಗ ಮೂರನೇ ಪಂಡಿತನು, "ನಾವು ಅವನನ್ನು ಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಹೋಗೋದು ಹೇಳುವುದು ಅನ್ಯಾಯ. ನಾವು ನಾಲ್ವರೂ ಬಿಕ್ಕಂದಿಬಂದ ಕೂಡಿಯಾದಿ ಬೆಳೆದವರು. ಇವನನ್ನು ಕೂಡಾ ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ

“ ನೀವಿಬ್ಬರೂ ಆತ್ತು ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟರೆ ನಾನು ಆ ಸಿಂಹಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಣಬರುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ” ಎಂದನು ಮೂರನೇ ಪಂಡಿತ.

ಮೂವರಿಗೂ ಉತ್ಸಾಹ ಉಕ್ಕಿಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಅಂದ ಹಾಗೆಯೇ ಒಬ್ಬನು ಸಿಂಹದ ಅಸ್ತಿಪಂಜರವನ್ನು, ನವಿಗಲು ಕೋರೆ ಹಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಸರಿಸೊಳಿಸಿಟ್ಟನು. ಎರಡನೆಯವನು ಆದಕ್ಕೆ ಚರ್ಮ ಮೂಸ, ರಕ್ತ ಗಳು ಬಂದುವು. ಮೂರನೆಯವನು ಆ ಸಿಂಹಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಣದ ಗಾಳಿ ಉದವೇಕೆಂದಿರುವಾಗ ನಾಲ್ಕನೆಯವನು, “ಬೇಡಿ! ಇದು ಸಿಂಹ, ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಣ ಬರುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಇದು ನಮ್ಮನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೊಂದು ಹಾಕಿತು.” ಎಂದನು.

ಆದಕ್ಕೆ ಮೂರನೇಯವನು: “ಛೇ! ಮೂಢನೇ! ಪೆದರಿಕೆಯು ಪುಕ್ಕಾ! ಇವಿಬ್ಬರು ಇಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಮತಿಗೆ ತೋರಿಸಿದಾಗ ನನ್ನ ಕತ್ತಿಗೆ ಅವಮಾನವಾಗುವ ಹಾಗೆ ತಡೆ ಮಾತು ಹೇಳುವಿಯಲ್ಲ! ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಿರು” ಎಂದನು.

ಲೋಕಜ್ಞಾನ ಉಳ್ಳವನು. “ನಿನ್ನ ಇಚ್ಛದಂತೆಯೇ ಮಾಡಯ್ಯ. ನಾನು ಮಾತ್ರ ಈ ಮರದ ಮೇಲೆ ಏರುತ್ತೇನೆ. ನೀನು ಪುಕ್ಕನೆಂದರೂ ಹಾಗೆನೂ ಅವಮಾನವಾಗದು” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿರ್ದ ಮರದ ಮೇಲೆ ಹತ್ತಿಬಿಟ್ಟನು.

ಮೂರನೇ ಪಂಡಿತನು ಸಮಂತ್ರರವಾಗಿ ಪ್ರಾಣ ವಾಯುವನ್ನು ಉದಿದನು. ಆ ಕೂಡಲೇ ಸಿಂಹವು ಹಾವಿ ಎದ್ದು ಎದ್ದುಂಭಿಸಿ ಗರ್ಜಿಸಿ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿರ್ದ ಮೂವರು ಪಂಡಿತರನ್ನೂ ಕೊಂದು ಹಾಕಿ, ಓಡಿ ಹೋಯಿತು. ಆಮೇಲೆ ಲೋಕಜ್ಞಾನಿ ಮರದಿಂದ ಇಳಿದು, ಕ್ಷೀಮವಾಗಿ ಮನೆ ಗೇರಿದನು.

ಅತಿರೋಧಿ ಅತ್ಯಂತರೋಧಿಗೆ ಈ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳಿ ಮುಗಿಸಿ, “ಒಂದೇ ತಾವರೆ ಹೂವಿನಿಂದ ಪುಷ್ಕರಿತೆಯಾಗಲಾರದು. ಹಾಗೆಯೇ ಈ ಒಂದೇ

ಕೆರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ನಮ್ಮ ಸಂಪಾದನೆಯ ಒಂದು ಭಾಗ ಕೊಡೋಣ. ಅದೇ ನ್ಯಾಯ” ಎಂದನು.

ಆದಕ್ಕೆ ಮೊದಲಿನವರಿಬ್ಬರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ನಾಲ್ವರೂ ಮುಂದೆ ಪ್ರಯಣಮಾಡಿದರು.

ಹಾಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾ ಅವರು ಒಂದು ಅರಣ್ಯವನ್ನೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಡೆ ಸತ್ತು ಹೋದ ಒಂದು ಸಿಂಹದ ಎಲುವಿನ ಗೂಡು ಬಿದ್ದಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರು. ಅವುಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಒಬ್ಬ ಪಂಡಿತನು, “ಈಗ ನಾವು ನಮ್ಮ ಎನ್ನೆಗಳನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಲ್ಲ? ನಮ್ಮ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಈ ಸಿಂಹವನ್ನು ಬಾತ್ರೆ ಬದುಕಿಸಬೋಣ. ನಾನು ಈ ಸಿಂಹದ ಎಲುವುಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಹೇಗಿರಬೇಕೋ ಹಾಗೆ ಅವರಿಸಬಲ್ಲೆ” ಎಂದನು.

“ನಾನು ಸಿಂಹಕ್ಕೆ ಚರ್ಮವನ್ನೂ ಕೇಸರವನ್ನೂ, ಮಾಂಸ ಖಂಡಗಳನ್ನೂ ರಕ್ತವನ್ನೂ ಸೃಷ್ಟಿಮಾಡಬಲ್ಲೆ.” ಎಂದನು ಮಂತ್ರವೇತ್ರನಾದ ಎರಡನೇ ಪಂಡಿತ.

ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ನೀತಿಯೂ ಬುದ್ಧಿಗಿ ಸಾಲದು. ಇಂತಹ ಕಥೆಗಳು ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಇವೆ. ಎಂದು ಮತ್ತೊಂದು ಕಥೆ ಹೇಳಿದನು :

ಓದಿಕೊಂಡ ಮೂಢರು

ಓದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಉಪ್ಪಯೋಗದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿ ಪ್ರಾಹ್ಮಣ ಯುವಕರು ಸ್ನೇಹವಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ನಾಲ್ಕುಮಂದಿಯೂ ಕೂಡಿ ಮೊಕಾಡಿ ಕೊಂಡು ದೇಶಾಂತರಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವಾಗಿ ಬರಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿಕೊಂಡರು. ಹಾಗೆ ಅವರು ಹೊರಟು ಕನ್ಯಾಕುಬ್ಬಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಒಬ್ಬ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ನಾದ ಗುರುವಿನ ಹತ್ತಿರ ಬೆನ್ನೆರಡು ವರ್ಷ ಇದ್ದು ಬಹಳ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಓದಿಕೊಂಡರು.

ಅವರು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಪೂರ್ತಿಗೊಳಿಸಿ ಗುರುವಿನಿಂದ ಅಪ್ಪಣೆ ಪಡೆದು ತಮ್ಮ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಉಪ್ಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಓದಿರುಗತೊಡಗಿದರು. ಆಗ ಹೊಸ ಪ್ರಾಂತಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ ಹಾಗಾಗುವದೆಂದೂ ತಿಳಿಯದ ವಾರಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಿದರೆ ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂದೂ ಅಂದುಕೊಂಡು, ಹೊಸ ದಾರಿಯಿಂದ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಅವರು ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ಹೋದ ಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಿ ದಾರಿ ಎರಡಾಗಿ ಸೀಳಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ದಿಕ್ಕುಗಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ಯಾವ ದಾರಿ ಹಿಡಿಯಬೇಕೆಂದು ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬನು ಹೀಗಂದನು :

"ಯಾವ ದಾರಿಯಿಂದ ಹೋಗಬೇಕೆಂದಿಲ್ಲವೇ ಇದಿನ್ನಲ್ಲಿರುವ ಸಮಸ್ಯೆ. ನನ್ನ ಗ್ರಂಥವು ಏನು ಹೇಳುವುದೆಂದರೆ, ಓದಿಕೊಂಡವನಿಗೆ ಅವನ ಕರ್ತವ್ಯವೇನೆಂಬುದು ತನ್ನಂತಾನೇ ಗೊತ್ತಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಅವನು ಬೇರೆ ಕೆಲವರನ್ನು ಕೇಳಬೇಕಾದ ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲ. ಅದರ ಮೂಢನು ಯಾವಾಗಲೂ ಇತರರ ಸಲಹೆಯ ಮೇಲೆಯೇ ಆಧಾರವಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಅದುದರಿಂದ

ನಾವು ಯಾವ ದಾರಿ ಹಿಡಿಯಬೇಕೆಂದು ಬೇರೆಯವರನ್ನು ಕೇಳಲೇ ಬಾರದು. ಅದನ್ನು ನಾವೇ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿಕೊಳ್ಳೋಣ."

ನಾಲ್ವರೂ ದಾರಿ ಸಿಕ್ಕುವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ತೆರೆದು ಪರಿಶೀಲಿಸ ತೊಡಗಿದರು. ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆ ದಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಶವದ ಮೆರೆವಣಿಗೆ ಹೋಗಿ ತೊಡಗಿತು.

ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಓದಿಕೊಂಡ ನಾಲ್ವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು, "ಸಮಸ್ಯೆ ತೀರಿಹೋಯಿತು. ನಾಲ್ಕುಮಂದಿ ನಡೆದ ದಾರಿಯಲ್ಲೇ ನಡೆಯಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ. ಅದುದರಿಂದ ನಾವು ಈ ಜನರು ಹೋಗುವ ದಾರಿಯಲ್ಲೇ ಹೋಗೋಣ" ಎಂದನು.

ಕಮ್ಯುನಿಸ್ಟ್ ಇಷ್ಟು ಸುಲಭದಲ್ಲಿ ಪರಿಹಾರವಾದುದನ್ನು ನೋಡಿ ಉಳಿದ ಮೂವರೂ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕುಳಿತಿದ್ದರು. ಅವರು ಶವದ ಮೆರೆವಣಿಗೆಯ

ಹಿಂದೆಯೇ ಹೋಗಿ ಬೇಗದಲ್ಲೇ ಸ್ವತಃನವನ್ನು ತಲಬಿದರು. ಆದಾರಿ ಅಲ್ಲಿಗೇ ನಿಡುಹೋಗಿತ್ತು. ವಿದ್ಯೆ ಕಲಿತ ನಾಲ್ವರೂ ಚಿತಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪದೂರದಲ್ಲೇ ನಿಂತು ಈಗೇನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅಲೋಚಿಸ ತೊಡಗಿದರು. ಆಗ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕತ್ತೆ ನಿಂತಿರುವುದು ಅವರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿತ್ತು.

“ಇದಕ್ಕೇನೋ ಅರ್ಥವಿರಲೇ ಬೇಕು. ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಈ ಕತ್ತೆ ಕೂಡಾ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದೆ ಸುಮ್ಮನೆ ನಿಂತಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದೇನು ಅರ್ಥವಿದ್ದೀತು?” ಎಂದ ನೊಬ್ಬ ವಿದ್ವಾಂಸ.

ಕೂಡಲೇ ಮತ್ತೊಬ್ಬನು ಗ್ರಂಥ ಬಿಡಿಸಿ ನೋಡಿ. “ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಈ ಕತ್ತೆ ನಮ್ಮ ಮಿತ್ರನೇ. ‘ರಾಜದ್ವಾರೇ ಸ್ವತಃನೇ ಚ ಯುಕ್ತವ್ಯಕ್ತಿ ಸಬಾಂಧವಃ’ ಎಂದು ನನ್ನ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ನಾವು ಈ ಕತ್ತೆಯನ್ನು ಸ್ನೇಹಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಮಾತಾಡಿಸೋಣ” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಒಬ್ಬನು ಹೋಗಿ ಕತ್ತೆಯ ಕುತ್ತಿಗೆಯನ್ನು ಆಪ್ತಾ ಯತೆಯಿಂದ ಅಲಿಂಗಿಸಿಕೊಂಡನು. ಮತ್ತೊಬ್ಬನು ಅದರ ಪಾದಗಳನ್ನು ತೊಳೆದನು. ಇನ್ನೊಬ್ಬನು ಅದರ ಮೂತಿಗೆ ಮುದ್ದಿತ್ತನು. ನಾಲ್ಕನೇಯವನು “ಅಪರೂಪ, ಬಹುಕಾಲ ದರ್ಶನ” ಎಂದು ಮಾತಾಡಿಸಿ ಅನಂದಬಾಷ್ಪ ಉದುರಿಸಿದನು.

ಅವರ ಪ್ರವರ್ತನೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಶವದೊಂದಿಗೆ ಬಂದವರು, ಅಂತಹ ವಿಷಾದದ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಹೊಟ್ಟೆ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ನಕ್ಕರು.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಒಂಟೆ ತನ್ನ ಯಜಮಾನನಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಓಡುತ್ತಾ ಆ ಕಡೆಗೇ ಬಂತು. “ಇದರ ಅರ್ಥ ಏನಿರಬಹುದು?” ಎಂದು ಒಬ್ಬ ವಿದ್ವಾಂಸನು ಕೇಳಿದನು.

“‘ಧರ್ಮಸ್ಯ ತ್ವರಿತಾ ಗತಿ’ ಎಂದು ನನ್ನ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿದೆ. ಇದು ಓಡುತ್ತಾ ಬಂದುದರಿಂದ ಧರ್ಮವೇ ಒಂಟೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಓಡಿ ಬಂದಿದೆ” ಎಂದನು ಮತ್ತೊಬ್ಬ ವಿದ್ವಾಂಸ.

ಮೂರನೇ ವಿದ್ವಾಂಸನು “ಇಷ್ಟಂ ಧರ್ಮೇಣ ಯೋಜಯೇತ್ ಎಂದು ನನ್ನ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ. ಅಂದರೆ ನಮಗೆ ಇಷ್ಟವಾದುದನ್ನು ಧರ್ಮವೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದಾಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ನಾವೀಗ ಕತ್ತೆಯನ್ನೂ ಒಂಟೆಯನ್ನೂ ಒಂದಾಗಿ ಕಟ್ಟಿಬಿಡೋಣ.” ಎಂದನು.

ನಾಲ್ವರೂ ಸೇರಿ ಬಹಳ ಕಷ್ಟದಿಂದ ಉರುಳಾಡಿ ಕತ್ತೆಯನ್ನೂ ಒಂಟೆಯನ್ನೂ ಹಗ್ಗದಿಂದ ಕಟ್ಟಿ ಜೋಡಿಸಿದರು. ಆ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಂದ ಬಹಳ ಒದ ಗಳನ್ನು ತಿಂದರೂ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಸದೆ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಸ್ವತಃನದಲ್ಲಿದ್ದವರೆಲ್ಲಾ ಬಿದ್ದು ಬಿದ್ದು ನಕ್ಕರು.

ಇಂಗಿತಜ್ಞಾನ

ಹತ್ತಿರದೊಂದಿಗೆ ವಿಮರ್ಶಕ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಪುನರಿಸ್ತು ಕೊಂಡವನಾದ ರಾಜಾ ಕ್ರಿವಿಕ್ರಮನು ಮತ್ತೆ ಮರದ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕೊಂಬೆಯಲ್ಲಿ ನೇತಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಕವ ವನ್ನು ಕೆಳಗಿಳಿಸಿ ತನ್ನ ಹೆಗಲ ಮೇಲೇರಿಸಿಕೊಂಡು, ಎಂದಿಂತೆ ಮೌನವಾಗಿ ನಡೆಯತೊಡಗಿದನು. ಆಗ ಕವದೊಳಗೆ ಆವೇಶಿತವಾಗಿದ್ದ ಬೇತಾಳವು ಮಾತಾ ಡಲು ತೊಡಗಿ, "ಎಲೈ ಪುಹಾರಾಜನೇ! ನನ್ನ ಒಲಿತಿಗೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅರಿಯದೆ ಮೋಸ ಹೋಗುವೆಯೇನೋ ಎಂದು ನನಗೆ ಸಂದೇಹವಾಗಿದೆ. ಕೆಲವರು ತಮಗೆ ತಾನಾಗಿ ಬಂದ ಅದ್ಭುತವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲಾಗದೆ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇವಕ್ಕೆ ನಿದರ್ಶನವಾಗಿ ನನಗೆ ವೀರವರ್ಮನ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಕೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದರೆ ಶ್ರಮ ತಿಳಿಯದು" ಎಂದು ಕಥೆ ಹೇಳಲು ತೊಡಗಿತು :

ಹಿಂದೆ ಮಾಳವ ದೇಶದ ಪಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬಾಧ್ಯನಾಗಿದ್ದ ರಾಜಕುಮಾರ ಕಲ್ಯಾಣವರ್ಮನಿಗೆ ವೀರವರ್ಮ ಕೆಂಬವನು ಆಪ್ತಮಿತ್ರನಾದರೂ ವೀರವರ್ಮನು ದೊಡ್ಡ ರಾಜಮನೆತನದವನೇನಲ್ಲ; ರಾಜಾಸ್ಥಾನದ ಒಬ್ಬ ಉದ್ಯೋಗಸ್ಥನ ಮಗ, ಅಷ್ಟೇ. ಆದರೂ

ಬೆತ್ಯಾಳಕಥೆಗಳು??

ಕರ್ನಾಟಕವರ್ತಮಾನು ಆವಾಸಕ್ಕೆ ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಸಮಾನ
ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿ ಆದರಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಆದನ್ನು
ಆವರಿಸಿರೋವಳಿಗೆ ಎನೋ ಪೂರ್ವಾಭಿಮಾನ ಸಂಬಂಧವೆ
ಬೇಕೆಂದು ಎಷ್ಟರೂ ಅಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಒಂದು ಸಾರಿ ವೀರವರ್ಮನು ಕುದುರೆಯ
ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಏಕಾಂಗಿಯಾಗಿ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಬೇಟೆ
ಯಾಡಲು ಹೋದನು. ಆಗ ಅವನಿಗೆ ಸ್ವಿಕಾಂತ
ದಿಂದ ಹೊರಡುವ ಅರ್ಜುನರವರೊಂದು ಕೇಳಿತು.
ಕುದುರೆಯ ವೀರವರ್ಮನು ತನ್ನ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಆ
ಕಡೆಗೆ ಓಡಿಸಿದನು. ಅಲ್ಲಿ ಕುದುರೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿದ್ದ
ಒಬ್ಬಳು ಯುವತಿ, ರೂಪದಂತೆ ಪೂಜಿಸಿಕೊಂಡು
ಸತ್ಕಾರವು ಮಾಡುವಂತೆ ಕೂಗುತ್ತಿದ್ದಳು. ಕುದುರೆಯ
ಅವಳು ಹೋದಂತೆ ಕೇಳದೆ, ಹೊರಟಾಗಲಿ ಮೇಲೆ
ನಿಂತು, ಅವಳನ್ನು ಕೊಳ್ಳಿ ಕುದುರೆಯು ಭಾರೀ
ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಆ ಕುದುರೆಯ ಕಿಣ್ವ
ಗಂಧವು ಎನೋ ಭಯವು ವ್ಯಸನವಿಡಿಸಿತಂತೆ.

ಕುದುರೆಯನ್ನು ಯಾವುದಕ್ಕೋ ಹೆದರಿತ ಆ ಕುದುರೆಯ
ಅವಳನ್ನು ಹೊಕ್ಕುಕೊಂಡು ಸಿಕ್ಕಾಪಟ್ಟ ಓಡಿ
ಬಂದಿರಬೇಕು.

ವೀರವರ್ಮನು ತನ್ನ ಕುದುರೆಯನ್ನು
ಆ ಕುದುರೆಯ ಮುಂದೆ ಓಡಿಸಿದ. ಆದರ ಕಡಿವಾಗ
ಹೆಜ್ಜೆ ಓಡಿದು, ಅವರ ಮುಂದಿನ ಕಾಲುಗಳು ನೆಲದ
ಮೇಲೆ ಸ್ಪರ್ಶವಂತೆ ಮಾಡಿರಲು ಸಮಾಧಾನವಾದ ಕುದುರೆಯ
ಗಂಧ ಆ ಕುದುರೆಯನ್ನು ತಟ್ಟಿ ಪೂಜೆ ಆದರ ಭಯ
ವನ್ನು ತಗ್ಗಿಸಿದನು.

ಆ ಕುದುರೆಯ ಮೇಲೆದ್ದವರು ಕುದುರೆಯಂತೆ
ಹೆಜ್ಜೆ ಹೆದರಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಸಮಾಧಾನಕ್ಕೆ ಬಂದ
ಮೇಲೆ ಅವಳು ತನ್ನ ಸುಗಂಧವನ್ನು ವೀರವರ್ಮನ
ಮುಂದೆ ಹೋದಳು. ಅವಳು ಅರಣ್ಯವಾಸಿಗಳಿಂದ
ಕುದುರೆಯಿಂದ ರಾಜಕುಮಾರಿ ಹೆಸರು. ಸ್ವರ್ಣಕೇಶಿ
ವಾಸವಾರ ಮಾಡಲು ತನ್ನ ಪರಿಸಾರದೊಂದಿಗೆ
ಬಂದಿದ್ದಳು. ಎಲ್ಲಿನೋ ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆಯ ಗಿರಣಿ
ಕೇಳಿ ಅವಳ ಕುದುರೆಯ ಹೆದರಿ ಕಂಡುಬಟ್ಟ ಓಡಿ
ಬಂದಿತು. ಎನು ಕೋರದೆ ಪ್ರಾಣವಾಯದ್ದಲ್ಲಿ
ಬಿಟ್ಟಿರುವ ತನ್ನನ್ನು ಕಾಪಾಡಿದ ವೀರವರ್ಮನಿಗೆ
ಅವಳು ಕೃತಜ್ಞತೆ ತಿಳಿಸಿದಳು.

ಹಾಗೆ ಅಮರೋದನ ಮಾಡುತ್ತ ತನ್ನ ತಮ್ಮ
ಕುದುರೆಯ ಮೇಲೆ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ಸೇರಿದಳು. ಅವಳು
ವೀರವರ್ಮನನ್ನು ಮನಸ್ಸುಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಸು
ವಂತೆ ಅವಳ ಮಾತಿನಿಂದ ಗೊತ್ತಾಯಿತು.

ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡುತ್ತ ಅವಳು ತನ್ನ ವಿವಾಹದ
ವಿವರವನ್ನೂ ಕೇಳಿತು ಹೋದಳು. ಅವಳ ತಾಯಿ
ಅವಳ ವಿವಾಹವನ್ನು ಕೂಡ ಗುಟ್ಟಿಟ್ಟದ್ದು
ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರಂತೆ. ಆದರೆ ಸಿಕ್ಕಿದವರೊಬ್ಬರು ತನ್ನ
ವಿವರವನ್ನು ಆಕೆಗಾಗುವಂತೆ ವರವು ಯಾವನು
ಇರಬೇಕೆಂದು. ಇನ್ನು ಅವಳ ತಂದೆ ಸ್ವಯಂವರದ
ವಿವರವು ಮಾಡುತ್ತಾರಂತೆ. ಆ ಸ್ವಯಂವರಕ್ಕೆ

ತದ್ವರೆ ಬರಬೇಕೆಂದು ವೀಣೆಯೊಳಗೆ ಹೇಳಿ,
 "ಇವ್ವಕ್ಕೊ ನಾವು ಯಾರೊಬ್ಬರನ್ನೂ ಹೇಳಲೇ ಇಲ್ಲ
 ವಲ್ಲ" ಎಂದಳು.

"ನಾನು ಮೂಳವದ ಯುವರಾಜ. ನನ್ನ ಹೆಸರು
 ಕಲ್ಯಾಣವರ್ಮ" ಎಂದು ವಿರವರ್ಮ ಅರಳೊಂದಿಗೆ
 ಸುಳು ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟನು ತಾನೊಂದು ಸಾಧಾರಣ
 ಉದ್ಯೋಗಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ಇವನಿಲ್ಲದೆ
 ಹೋಗಿರಬೇಕು.

"ಒಳ್ಳೆಯದು. ನನ್ನ ಸ್ವಯಂವರಕ್ಕೆ ಬರಲು
 ಮರುಬಿಡು" ಎಂದು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದಳು ಸ್ವರ್ಣ
 ಕೇಶಿ. ಅವರಲ್ಲಿ ಅವಳ ಪರಿವಾರದವರು ಅವಳನ್ನು
 ಹುಡುಗುತ್ತಾ ಕಾಣಲಾಗಿ ಬಂದರು. ಅವಳು ವಿರವರ್ಮ
 ನಿಗೆ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಕೃತಜ್ಞತೆ ಹೇಳಿ ಅವರೊಂದಿಗೆ
 ಉದಯವೃತ್ತದ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಲು ಹೋದಳು.
 ಹೋಗುವಾಗ ಅವಳ ಬಾಗಿ ಹಿಡಿದು ಹಿಡಿದು ನಿಯಮಿತ
 ನನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ, ಅವಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಹೋಗಲು
 ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲದವಳಂತೆ ಹೋದಳು.

ವಿರವರ್ಮನು ರಾಜಧಾನಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕಲ್ಯಾಣ
 ವರ್ಮನನ್ನು ಸಂಧಿಸಿ ನಡೆದ ಸಂಗತಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿ,
 ಸ್ವರ್ಣಕೇಶಿಯೊಂದಿಗೆ ತನ್ನ ಹೆಸರನ್ನು ಕಲ್ಯಾಣವರ್ಮ
 ನೆಂದು ಹೇಳಿದ ಸಂಗತಿಯನ್ನೂ ಹೇಳಿದನು.

ಅವನು ಕೇಳಿ ಕಲ್ಯಾಣವರ್ಮನು ತನ್ನದೊಡ್ಡ
 ಸ್ವಸ್ತಿ ಹೊಕ್ಕು ಎಸೂ ಹೇಳದೆ ಯೋಚಿಸಿದನು
 ಸ್ವರ್ಣಕೇಶಿಯೂ ತನ್ನ ಮಿತ್ರನೊ ಪರಸ್ಪರ ಪ್ರೇಮ
 ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಪ್ರೇಮವು ಸಫಲವಾಗುವಂತೆ
 ಮಾಡುವೆನು. ಎಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿಕೊಂಡನು. ನು
 ಸಂಗತಿ ಎನೆಂದರೆ, ಕಲ್ಯಾಣವರ್ಮನು ಈ ಮೊದಲೇ
 ಸ್ವರ್ಣಕೇಶಿಯ ಸೇವೆಯನ್ನಾಚರಿಸುತ್ತಾ ಕುರಿತು ಕೇಳಿದ್ದನು
 ಇದನ್ನು ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶ
 ಇದ್ದು ಮದುವೆಗಾಗಿ ತನ್ನ ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಅವನು
 ಹೇಳಿದಾಗ ಬಾಯಿಬಿಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ಸ್ವರ್ಣ

ಕೇಶಿ ತನ್ನ ಮಿತ್ರ ವಿರವರ್ಮನನ್ನು ಪ್ರೇಮಿಸುವ
 ದಾಗಿ ತಿಳಿದ ಮೇಲೆ, ತಾನು ಅವರ ಪ್ರಣಯಕ್ಕೆ
 ಅಡ್ಡ ನಿಲ್ಲಬಾರದೆಂದು ಗಟ್ಟಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಳು.

"ಮಿತ್ರಾ! ನಾವು ಸ್ವರ್ಣಕೇಶಿಯೊಂದಿಗೆ ವಿವಾಹ
 ಮಾಡುವ ಹಾಗಿ ನ್ನು ಯಾರ ಸಹಾಯವೆಲ್ಲಾ ಮಾಡು
 ತ್ತೆನು" ಎಂದು ಕಲ್ಯಾಣವರ್ಮನಿಗೆ ಮಾತು ಕೊಟ್ಟು.

ರಾಜಕುಮಾರಿ ಸ್ವರ್ಣಕೇಶಿ ತನ್ನ ಮನಗೆ ಹೋದ
 ಕೊಡಲೇ ತನ್ನ ತಂದೆಯೊಂದಿಗೆ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ತನಗಾದ
 ಅನುಭವಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿ, ತನ್ನನ್ನು ಕಾಪಾಡಿದ
 ಮೂಳವದ ಯುವರಾಜ ಕಲ್ಯಾಣವರ್ಮನನ್ನೇ ತಾನು
 ವಿವಾಹ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವೆನು ತನ್ನ ನಿಶ್ಚಯವನ್ನು
 ತಿಳಿಸಿದಳು. ಆ ಮಾತಿಗೆ ತಂದೆ ಸಂತೋಷದಿಂದ
 ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊಟ್ಟನು. ಎಂದೆಂದರೆ ಸ್ವರ್ಣಕೇಶಿಯನ್ನು
 ಕಲ್ಯಾಣವರ್ಮನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ
 ಅಲೋಚನೆ ಅವಳ ತಂದೆ ತಾಯಂದಿರಿಗೆ ಎಂದಿ
 ನಿಂದಲೋ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳನ್ನು ಮಗಳು ಒಪ್ಪ

ದಿದ್ದರೆ ಬೇರೆ ಕೆಲ ಮಂದಿ ಕಾವ್ಯಮೂರರನ್ನು ಅರಸ ಬೇಕೆಂದೇ ಸ್ವರ್ಗವುರ ವೊಡೆಯನು ನಿಶ್ಚಯ ಮಾಡಿದರು. ಈಗ ಸ್ವರ್ಗಾಕೇಶಿಯು ಬಾಯಮೊದಲೇ ಮೂರನೆಯ ವರ್ಗವಾದ ವರಕ ಬಗ್ಗಿದುದರಿಂದ ಇವರ ಕುದೇರೋದ್ಭವಾರೂಪರನ್ನು ಸಂತೋಷವಾದರು.

“ಮಗಳೇ! ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ನಾನೂ ಮೂಳವ ರಾವನನು ಸಂಧ್ಯೆಯಾಗಿ ಮೂಳವ ವರಕನ ಬಳಿ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳೊಳಗೆ ವಿವಾಹ ಸುಮಂಥ ಬೇಸುಕೊಡುವ ಮಹಾಕಾರ್ಯದಿಷ್ಟಿ ಅದಿಂಗೆ ನಿರೂಪಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಕೆಳಗೆ ಮೂಳವ ರಾವನನು ಕಲ್ಯಾಣವರಮ್ ಕವನರೂ ಬಿಡ, ಎರಡನ್ನು ಬರೆಯುವ ಕೌಶಲವನ್ನು ಇನ್ನೂ ಆ ಬಿಡ, ಎರಡನ್ನು ನಿನ್ನ ಮನೆಯವಳು ಇನ್ನೂ ಬಿಡುವ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕುದೇ ಕಲ್ಯಾಣವರಮ್ ಗು ವರಕನನ್ನು ಸ್ವರ್ಗಾಕೇಶಿಗೆ ಕೊಟ್ಟನು. ಆ ಬಿಡ, ಹನ್ನೆರಡು ಸೊಂಡಿ ಸ್ವರ್ಗಾಕೇಶಿ ಬಿಡದವಳು. ಆ ಬಿಡ,

ಅದೊಂದು ಸ್ವರ್ಗ ಕಲ್ಯಾಣವರಮ್ ರಾವನನು ದಿಂದ ಕಾವಾದಿದವನೇ ಅಲ್ಲ! ಹೊಸದು!

“ಅವ್ವಾ, ಮೂಳವ ರಾವನನಿಗೆ ಇಬ್ಬರು ಕುಮಾರರೇನು?” ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು.

“ಇವುಗಳು, ಮೂಳವ ರಾವನನಿಗೆ ಒಬ್ಬನು ಮಗು ಕಲ್ಯಾಣವರಮ್, ಅದೇನೇ ಮನವರವ ಕೊಡು” ಎಂದು ಹೇಳಿದ.

“ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನಾನು ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ನೋಡಿದವನು ಸೊಂಡಿ ಕಲ್ಯಾಣವರಮ್ ರಾವನನು ಸ್ವರ್ಗ ದ್ವಿತ್ಯಾಸ ವರಮ್ ಕೇಡಿತು” ಎಂದಳು ಸ್ವರ್ಗಾಕೇಶಿ.

“ಇದೊಂದು, ನರಕದ ಆ ಕುಮಾರರನ್ನು ನೋಡುವುದರಿಂದ ಅವರನ್ನು ಬಂದು ಸು ಇನ್ನೂ ಬರೆಯುವ ರಾವನನೊಳಗೆ” ಎಂದು ಸ್ವರ್ಗಾಕೇಶಿಯು ಹೇಳಿದ.

ಕುಮಾರ ಮೂಳವ ಕೇಳಿ ಸ್ವರ್ಗಾಕೇಶಿಯು ಸಂತೋಷವಾದರು. ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಹೀರಿ ಕೊಳ್ಳಲು ಆದೇ ಬಿಡಿದರು.

ಕುಡೇರೇ ಕಲ್ಯಾಣವರಮ್‌ಗೆ ಕುಡಿಯಾರಿ ರಾವನನಿಂದ ಪ್ರೀತಿಯ ಆತ್ಮಾನವೆ ಹೊಸದು. ಅವನ್ನು ನೋಡಿ ಕಲ್ಯಾಣವರಮ್‌ನು ವರಮ್‌ಗನ್ನು ಕೇಡಿತು. “ನಿನ್ನ ನನ್ನ ಬರೆಯ ಕುಡಿಯಾರವರೇ, ಹೊಸಗೆ ಬೇಕು. ಆತ್ಮಾನ ಬಂದಿದೆ ಸ್ವರ್ಗಾಕೇಶಿಯು ಕುಡಿಯಾರವರೇ ಸೊಂಡಿ ಕಲ್ಯಾಣವರಮ್ ಆತ ನನ್ನ ಹೇಡ. ಹೇಳುವುದು ನುಡಿಸಿಕೊಂಡು ಅದ್ವಿತ್ಯಾ ಅವರ ಸ್ವರ್ಗಾಕೇಶಿಯು ಪತ್ತಿರ ವರಕ, ಕಲ್ಯಾಣವರಮ್‌ನು ಹೇಳಿದರು. ನಿನ್ನ ನನ್ನ ಹೇಡ, ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲೆ ಅವರು ನಿನ್ನನ್ನು ಬಿಡಿದು, ವರಮ್‌ನಿಂದ ವರ ಮೊಳವು ಸುಂಡಿ ರಾವನನು. ಮೂಳವನು ಮೊಲೆಮುಂಡಿ ಕೇಡದೇ ವರಮ್‌ನನ್ನು” ಎಂದು

ಅವರು ಕೇಡಿದವರಾಗು ಮೂಳವನ ಕುಡಿಯಾರ ಗೊಂಡು ಸ್ವರ್ಗ ಪರವಾರವನ್ನು ಕೊಡಿಕೊಂಡು

ನಿಜಸಂಗತಿ ತಿಳಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೋಗಿಬಿಡಿ. ಇಲ್ಲವಿದ್ದರೆ ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿ ದೀಳುವಿರಿ!" ಎಂದಳು ಸ್ವರ್ಣಕೇಶಿ.

ವೀರವರ್ಮನು ಧಡಕ್ಕನೆದ್ದು ಯಾವಾಗಲೂ ಹೇಳದೆ ಹಿಂದಿನ ಬಾಗಿಲಿನಿಂದ ಹೊರಟು ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟನು. ಆ ಮೇಲೆ ಬೇಗದಲ್ಲಿ ಕಲ್ಯಾಣವರ್ಮನೊಡನೆ ಸ್ವರ್ಣಕೇಶಿಯ ವಿವಾಹವು ಬಹು ವೈಭವದಿಂದ ನಡೆಯಿತು.

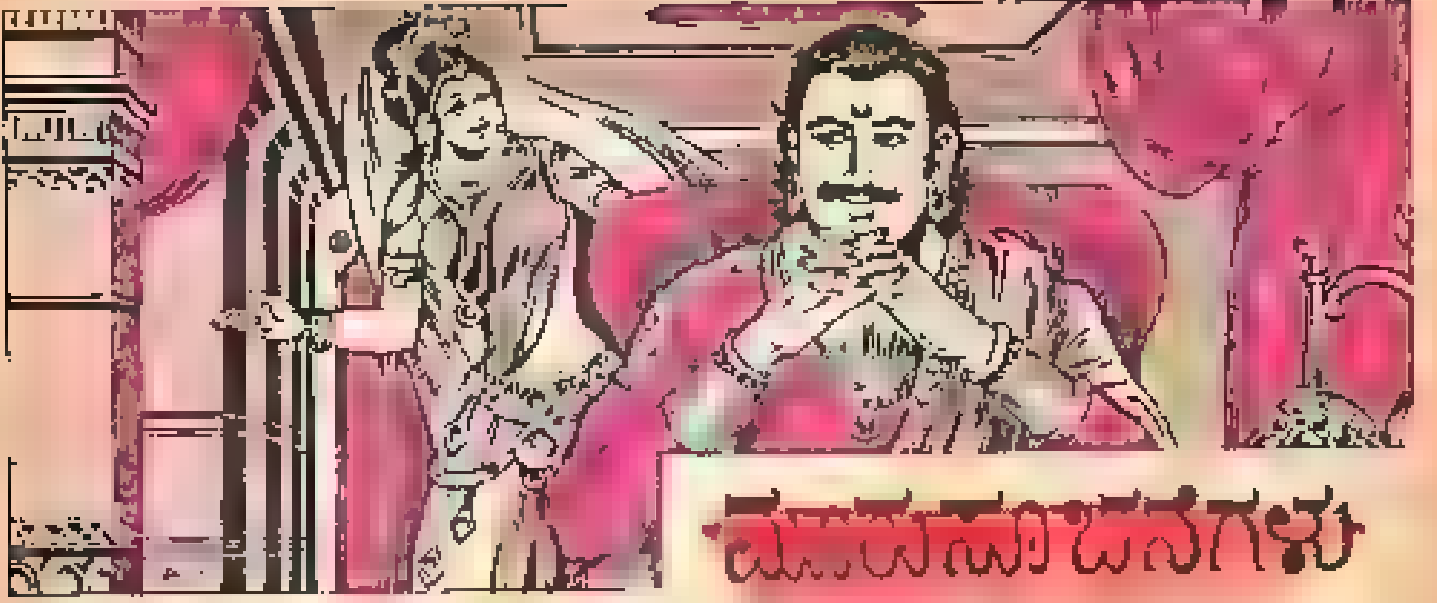
ಬೇತಾಳವು ಹೀಗೆ ಕಥೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸಿ, "ರಾಜಾ, ಸ್ವರ್ಣಕೇಶಿ ವೀರವರ್ಮನನ್ನು ಮೊದಲು ಮದುವೆಯಾಗಲು ಬಯಸಿ, ಆ ಮೇಲೆ ಅವನನ್ನು ಏಕೆ ವಿಸರ್ಜಿಸಿಬಿಟ್ಟಳು? ಅವನು ರಾಜಕುಮಾರನು ಅಲ್ಲಿ ಮೆಂತಲೇ? ಅಥವಾ ಚಿತ್ರಪಟದಲ್ಲಿರುವ ಕಲ್ಯಾಣವರ್ಮನು ಇನ್ನೂ ಜೀವು ಚಿಲುವವಾಗಿರುವನೆಂತಲೆ? ಈ ಕುರೋಹಗೌರಿಗೆ ಶತ್ಕ ಸಮಾಧಾನ ತಿಳಿದೂ ಹೇಳದೆ ಹೋದರೆ ನಿನ್ನ ತಲೆಯೊಡೆದು ಸಾವಿರ ಹೊಳೆಗಳು ಗಳಾಗುತ್ತದೆ." ಎಂದು ಸುಮ್ಮನಾಯಿತು.

ಅವಳಿಗೆ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನು ಹೀಗೆಂದನು "ಕಲ್ಯಾಣವರ್ಮನು ಊಹಿಸಿಕೊಂಡಂತೆ ಸ್ವರ್ಣಕೇಶಿ ವೀರವರ್ಮನನ್ನು ರಾಜಕುಮಾರನೆಂದು ತಿಳಿದ ಮೇಲೆ ಪ್ರೇಮಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅದು ತಿಳಿಯುವ ಮೊದಲೇ ಪ್ರೇಮಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಳು. ಅವಳ ಪ್ರೇಮದ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿದ್ದುದರಿಂದಲೇ ಕಲ್ಯಾಣವರ್ಮನು ವೀರವರ್ಮನನ್ನು ತನ್ನ

ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕಳುಹಿಸುತ್ತ, ಅವಳೊಂದಿಗೆ ನಿಜಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಸ್ವರ್ಣಕೇಶಿ ಕಲ್ಯಾಣವರ್ಮನ ಚಿತ್ರಪಟವನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ ತಾನು ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ನೋಡಿದವನು ರಾಜಕುಮಾರ ಕಲ್ಯಾಣವರ್ಮನಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದು ಬಿಟ್ಟಳು. ಅವಳು ರಾಜಕುಮಾರನನ್ನೇ ಮದುವೆಯಾಗಲು ನಿಶ್ಚಯಿಸುತ್ತರೆ ವೀರವರ್ಮನೊಂದಿಗೆ ಮತಾಡ ಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವೇ ಇದ್ದರಲ್ಲಿಲ್ಲ ಅವನು ತನ್ನ ಪ್ರೇಮಕ್ಕೆ ಮಿತ್ರನು ಹೌದೋ ಅಲ್ಲವೋ ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ, ತಾನು ನಿಜವಾಗಿ ಯಾರೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಲು ಅವನಿಗೆ ಸಂದರ್ಭ ಕೊಟ್ಟಳು. ಆದರೆ ಅವನು ತಾನು ಕಲ್ಯಾಣವರ್ಮ ಅಲ್ಲವೆಂದು ಅವಳೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಲೇ ಇಲ್ಲ. ಕಲ್ಯಾಣವರ್ಮನ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಕೂಡಾ ಪಾಲಿಸುವ ಇಂಗಿತ ಬ್ಲಾನೆ ಅವನಿಗಿಲ್ಲ. ಆದೂ ಅಲ್ಲದೆ, ಕಲ್ಯಾಣವರ್ಮನು ತನಗಾಗಿ ಮಾಡಿದ ತ್ಯಾಗವನ್ನು ಕೂಡಾ ಗ್ರಹಿಸಲಿಲ್ಲ. ಆದಕ್ಕೆ ಒದಲಾಗಿ ಅವನು ತನಗೆ ದ್ರೋಹಮಾಡಿದನೆಂದು ಆರೋಪಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಇಂಥವನನ್ನು ಸ್ವರ್ಣಕೇಶಿ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಳೆಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಎಡೆಯಿಲ್ಲ!"

ರಾಜನಿಗೆ ಹೀಗೆ ಮನನಿರಂಜನವಾದ ಕೂಡಲೇ ಬೇತಾಳವು ಶವದೊಂದಿಗೆ ಮಾಯವಾಗಿ ಹೋಗಿ ಮತ್ತೆ ಮರದ ಕೊಂಬೆ ಸೇರಿ ನೇತಾಡ ತೊಡಗಿತು.

ಮಹಾರಾಣಿ ಜನಗಳು

ಹಿರಿಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಹೇಂದ್ರವರವನ್ನು ಮಾರ್ತಾಂಡವರ್ಮನೆಂಬ ರಾಜನು ಪಾಲಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಾಮಂತನೆಂಬವನು ತುಂಬಾ ಸೂಕ್ಷ್ಮಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳವನೆಂದು ತೋರಿದುದರಿಂದ, ರಾಜನು ಅವನನ್ನೇ ಪ್ರಧಾನಮಂತ್ರಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡ ಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿಕೊಂಡನು.

ಅದರ ಶುಕ್ರನೆಂಬ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಮಂತ್ರಿ, ರಾಣಿಗೆ ಸಮೀಪದ ಬಂಧು. ಅದುದರಿಂದ ರಾಣಿ ರಾಜ ನೊಂದಿಗೆ, "ನಮ್ಮ ಶುಕ್ರ, ನಿಮ್ಮ ಮಹಾಮಂತನಿ ಗಿಂತ ಯಾವುದರಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿರಬೇಕು? ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ತುಂಬಾ ಬುದ್ಧಿವಂತನಾಗಿರಬೇ ನಲ್ಲ" ಎೞ್ವ ಶುಕ್ರನನ್ನೇ ಪ್ರಧಾನಮಂತ್ರಿಯಾಗಿ ಕೊಳ್ಳ, ಅವನೇ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕವನು" ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು.

"ಆಗಲಿ ನೋಡೋಣ. ಮಹಾಮಂತನಿಗಿಂತ ಶುಕ್ರನೇ ಬುದ್ಧಿವಂತನೆಂದು ನಿರೂಪಣವಾದರೆ ಕಾರ್ಯವೇ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ." ಎೞ್ವನು ರಾಜ.

ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಮಸ್ಯೆ ರಾಜನ ಮುಂದೆ ಬಂತು. ಪುರಪ್ರಮುಖನಾದ ಕೂಲಿ-ಶರಣರೊಬ್ಬನಿಗೆ ಮದುವೆಯ ಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ

ಬಂದ ಕುಮಾರಿಯೊಬ್ಬಳಿದ್ದಳು. ಅವಳನ್ನು ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆೞ್ವ ಮೂವರು ಯುವರು ಮೂದೆ ಒಂದಿದ್ದರು. ಎಲ್ಲಾ ವಿಧದಲ್ಲಿಯೂ ಆ ಮೂವರೂ ಯೋಗ್ಯರಿದ್ದರು. ಅದರ ಮೇಲೆ ಆ ಮೂವರೂ ಒಬ್ಬನೇ ಗುರುವಿನ ಹತ್ತಿರ ವಿದ್ಯಾ ಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದವರು ಮೂವರೂ ಒಂದೇ ವಯಸ್ಸು ನವರು. ಸುೞ್ವರರೂ ಹೞ್ವರು.

ಆ ಮೂವರೂ ವರಂದಿರ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸಲು ಹುಡುಗಿಯ ಶುದ್ಧಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ. ಅವರಿಗೆ ಎೞ್ವ ಕಲಿಸಿದ ಗುರುವಿನ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಕೇಳಿದನು. ಗುರುಗಳು ಬಾಯಿ ತೆರೆದು ಇೞ್ವವನು ಹೆಚ್ಚಿನವನೆಯು ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಿ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಸೂಚಿಸುವಂತೆ, ಆ ಮೂವರೂ ಮೂರು ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, "ಈ ವಸ್ತುಗಳಿೞ್ವ ಯಾರು ಹೆಚ್ಚಿನವನೆೞ್ವವನ್ನು ನೀವೇ ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳಿ" ಎೞ್ವವೇ ಹೇಳಿದರು. ಆ ವಸ್ತುಗಳು ಯೞ್ವವೆೞ್ವದರೆ, ಮಣ್ಣು, ಒತ್ತ, ನೀರು.

ಈ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಆ ಯುವರಲ್ಲಿ ಯಾವನನ್ನು ಕುಮಾರಿಗೆ ತಕ್ಕವನೆೞ್ವ ಆರಿಸುವುದು?

ಮಣ್ಣು ಪಡೆದವನನ್ನೋ? ಬತ್ತ ಪಡೆದವನನ್ನೋ? ನೀರು ಪಡೆದವನನ್ನೋ? ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಒಗೆ ಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರದೆ ಕೋಟೀಶ್ವರನು ರಾಜನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ನಿವೇದಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದನು.

ರಾಜನು ಮೂವರು ಯುವಕರನ್ನೂ ಸಭೆಗೆ ಕರೆಯಿಸಿ, "ನೀವು ಮೂವರೂ ನಿಮ್ಮ ಗುರುಗಳಿಂದ ಪಡೆದ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದು ಶ್ರೇಷ್ಠವೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿ ನೋಡುವಾ" ಎಂದನು.

ಮಣ್ಣು ಪಡೆದ ಯುವಕನು, "ಪ್ರಭುಗಳೇ, ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ಕ್ಷೇತ್ರವಾಗಿರುವಂಥಾದ್ದು ಮಣ್ಣು ಅದು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಬೀಜವೂ ನೀರೂ ಉಪಯೋಗವಾಗುವುದಿಲ್ಲವಾದುದರಿಂದ ಮಣ್ಣೇ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗಿದೆ" ಎಂದನು.

ಬತ್ತವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಯುವಕನು, "ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಆಹಾರಕ್ಕೆ ಬೀಜವೇ ಪ್ರಧಾನ. ಬರೀ ಮಣ್ಣಿನಿಂದ ಯಾವುದೂ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಗುರುಗಳು ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಬತ್ತವೇ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿದೆ. ಆಹಾರವೆಂದರೆ ಅನ್ನ. ಅನ್ನಕ್ಕೆ ಮೂಲ ಬತ್ತ." ಎಂದನು.

ನೀರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಯುವಕನು, "ನೀರು ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ಕ್ಷೇತ್ರವೂ ಬೀಜವೂ ವ್ಯರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಗುರುಗಳು ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟ ನೀರಿಗಿಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಬೇರೆ ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ." ಎಂದನು.

ಆ ಮೇಲೆ ರಾಜನು ಶುಕ್ರನನ್ನು ನೋಡಿ, "ಈ ಮೂವರು ಯುವಕರಲ್ಲಿ ಯಾರು ಹೆಚ್ಚಿನವರೆಂದು ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

"ನೀರೇ ಎಲ್ಲದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮುಖ್ಯ. ಅದನ್ನು ಪಡೆದವನೇ ಶ್ರೇಷ್ಠನೆಂದು ಗುರುತಿಸ ಅಭಿಪ್ರಾಯ" ಎಂದು ಶುಕ್ರನು ಮೂರನೇ ಯುವಕನನ್ನೇ ಬಲಪಡಿಸಿದನು.

"ನೀವೇನು ಹೇಳುವಿರಿ?" ಎಂದು ರಾಜನು ವಿನಮ್ರತೆಯಿಂದ ಕೇಳಿದನು.

"ಗುರುಗಳು ಈ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸದೆ ವಿಷಾ ಹೇಳಲಾರೆ" ಎಂದನು ಮಗ ಮಂತ್. ಮೊದಲು ಮಗಮಂತ್ರನು ಆ ನೀರನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ರುಚಿ ನೋಡಿದನು. ಅದು ಉಪ್ಪಾಗಿದ್ದಿತು. ಬತ್ತವನ್ನು ಹಿಚಕಿ ಉಮಿಯನ್ನು ಉದಿ ನೋಡಿದನು. ಅದು ಬೇಯಿಸಿದ ಬತ್ತ. ಪೊಕೆತು ಜೈರಾಗು ವಂತಹದ್ದಿಲ್ಲ. ಮಣ್ಣನ್ನು ನೋಡಿ ಹಿಂಗಿದನು : "ಗುರುಗಳು ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಮಣ್ಣು ಮಾತ್ರವೇ ಉತ್ತಮವಾದುದು. ಅದನ್ನು ಪಡೆದವನೇ ಶ್ರೇಷ್ಠನೆಂದು ಗುರುಗಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಇದಕ್ಕೆ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ."

ಕೋಟೀಶ್ವರನ ಸಮಸ್ಯೆ ತೀರಿತು. ಅದಾದ ಮೇಲೆ ರಾಜನು ಶುಕ್ರನನ್ನು ಕುರಿತು ಪ್ರಸ್ತಾವಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಪಾಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳು !

ಹಿರಿಯ ಉದ್ಯೋಗಿ ರಾಮಯ್ಯ ಮತ್ತು ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ ಎಂಬ ಇಬ್ಬರೂ ಒಳ್ಳೆಯ ನಟರಾಗಿದ್ದರು.

ಅವರಲ್ಲಿ ರಾಮಯ್ಯನಿಗೆ ದೇವರ ಮೇಲೆ ಇಷ್ಟು ಆಸೆ ಇತ್ತು. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪನಿಗೆ ದೇವರ ನಾಯಕನಾಗಿ ಕೂಡಾ ಇದ್ದಿತು. ಆದರೆ ದೇವರ ಮೇಲೆ ಭಯವಿದ್ದವನಾಗಿದ್ದನು. ಅಂತೆಯೇ ನೋಡುವುದನ್ನು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯನ್ನೂ ಲಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಉದ್ಯೋಗಿ ರಾಮಯ್ಯನ ಮೇಲೆ ಅವನಿಗೆ ವ್ಯಕ್ತ ದ್ವೇಷವೂ ಇದ್ದಿತು.

ಹೀಗಿರುವಾಗ ಬರುವುದೇ ಹೃದಯದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆ ಕೂರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಾಟಕ ನಡೆಯಿತು. ಅದರಲ್ಲಿ ರಾಮಯ್ಯನಿಗೆ ಪರಮಭಕ್ತನ ವೇಷವಿದ್ದಿತು.

ಕೃಷ್ಣಪ್ಪನು ನಿಶಿತವೇಷದ ಒಬ್ಬ ಹೊರ ವೇಷದಲ್ಲಿ ನಟಿಸಿದನು. ಇಬ್ಬರ ನುನುಮು ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿ ಮೆಚ್ಚುಮೆಚ್ಚು ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಿತ್ತು.

ಮರುದಿನ ಗ್ರಾಮದ ಕೆಳಮ ಹತ್ತಿರ ರಾಮಯ್ಯ ಹಸಿವಿನಿಂದಾಗಿ " ನಾಟಕವನ್ನು ಕುರಿತು ಮಾತಾಡುತ್ತಾ " ನಿಜ ನೋಡಿದರೆ ದೇವರೂ ಇಲ್ಲ, ದೇವರೂ ಇಲ್ಲ, ಎಲ್ಲಾ ಸುಳ್ಳು ! " ಎಂದನು.

ಅದೇ ಇದ್ದ ಕೃಷ್ಣಪ್ಪನಿಗೆ ಸಂದ, " ದೇವರನ್ನು ನಂಬದ ಮೇಲೆ ಭಕ್ತನ ವೇಷ ಹೇಗೆ ಹಾಕಿದೆ ? " ಎಂದು ರಾಮಯ್ಯನನ್ನು ಕೇಳಿದನು.

" ಹೌದಲ್ಲ ! " ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ನಕ್ಕರು.

ಆಗ ರಾಮಯ್ಯ, " ಅದಕ್ಕೇನು ಕೃಷ್ಣಪ್ಪಾ ? ಎಲ್ಲಾ ನುನುಮು ಕಾನಾ ? ನಾನು ಬೊಡ್ಡ ನಿಶಿತವೇಷ ಹಾಗಿ ವೇಷ ಹಾಕಿ ನಟಿಸಿಲ್ಲವೇ ? " ಎಂದನು.

ಈ ಸಾರಿ ಎಲ್ಲರೂ ಕೃಷ್ಣಪ್ಪನನ್ನು ನೋಡಿ ನಕ್ಕರು.

ವಾಲ್ಮೀಕಿ ಜನನ!

ಹಿಂದೆ ಊರಿನಲ್ಲಿ ರಾಮಯ್ಯ ಮತ್ತು ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ ಎಂಬ ಇಬ್ಬರು ಒಳ್ಳೆಯ ಸಿರಿವಡಿದವರು.

ಅವರಲ್ಲಿ ರಾಮಯ್ಯನಿಗೆ ದೇವರ ಮೇಲೆ ನಂಬಿಕೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪನಿಗೆ ದೇವರ ನಂಬಿಕೆ ತುಂಬಾ ಇದ್ದಿತು. ಆದರೆ ದೇವರ ಮೇಲೆ ಭಯವಿಲ್ಲದವನಾಗಿದ್ದನು. ಅಂತೆಯೇ ನೀತಿಯನ್ನೂ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯನ್ನೂ ಅಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ರಾಮಯ್ಯನ ಮೇಲೆ ಅವನಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ದ್ವೇಷವೂ ಇದ್ದಿತು.

ಹೀಗಿರುವಾಗ ಯಾವುದೋ ಹೃದಯ ಸಮುದುರ್ದವು ಆ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಾಟಕ ನಡೆಯಿತು. ಅದರಲ್ಲಿ ರಾಮಯ್ಯನಿಗೆ ಪರಮಭಕ್ತನ ಪಾತ್ರವಿದ್ದಿತು.

ಕೃಷ್ಣಪ್ಪನು ನಿಶಿತನಾದ ಒಬ್ಬ ಮೌಢಿ ಪಾತ್ರವನ್ನು ನಟಿಸಿದನು. ಇಬ್ಬರ ನಡುವಿನ ಭೇದವನ್ನು ಮೆಚ್ಚುಮೆಚ್ಚು ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಿತ್ತು.

ಮರುದಿನ ಗ್ರಾಮದ ಕೆಚ್ಚೆಯ ಹತ್ತಿರ ರಾಮಯ್ಯ ಜನಮಂದಿರಿಗೆ ಆ ನಾಟಕವನ್ನು ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡುತ್ತ, "ನೀನು ನೋಡಿದರು, ದೇವರೂ ಇಲ್ಲ. ದಿವ್ಯರೂ ಇಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ಸುಳ್ಳೆ!" ಎಂದನು.

ಅಲ್ಲಿಗೆ ಇದ್ದ ಕೃಷ್ಣಪ್ಪನಿಟ್ಟನಂದ, "ದೇವರನ್ನು ನಡೆದ ಮೇಲೆ ಭಕ್ತನ ಪಾತ್ರ ಹೇಗೆ ಹಾಕಿದೆ?" ಎಂದು ರಾಮಯ್ಯನನ್ನು ಕೇಳಿದನು.

"ಹೌದಲ್ಲ!" ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ನಕ್ಕರು.

ಆಗ ರಾಮಯ್ಯ, "ಅದಕ್ಕೇನು ಕೃಷ್ಣಪ್ಪಾ? ಎಲ್ಲಾ ನಡೆನೆ ಕಾನೇ? ನೀನು ದೊಡ್ಡ ನಿಶಿತವಂತನ ಹಾಗೆ ಪಾತ್ರ ನಟಿಸಬಿಲ್ಲವೇ?" ಎಂದನು.

ಈ ಸಾರಿ ಎಲ್ಲರೂ ಕೃಷ್ಣಪ್ಪನನ್ನು ನೋಡಿ ನಕ್ಕರು.

ಕೃಷ್ಣಾಚಾರ್ಯ

ಶಿಶಿರಂಜೀವಿ ಎಂಬ ಹ್ಲಾನ್ನಿ ರೇತಸಂಚಾರವಾಗುತ್ತ ಚಂದ್ರಸೇನ ಮಹಾರಾಜನ ಆಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಸಭೆ ಸೇರಿದ್ದಿತು. ರಾಜನು ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದ್ದನು. ಏನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಎಂದರೆ, "ಈ ಪ್ರವಂಚದಲ್ಲೆ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಷ್ಟಸಾಧ್ಯವಾದ ಕೆಲಸ ಯಾವುದು?"

ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರೇ ಎದ್ದು ನೀತು ತಮಗೆ ತೋರಿದ ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಹಾಗೆ ನಡೆಯುವುದು, ಅಮೃತವನ್ನು ಸಾಧಿಸುವುದು, ದೇವರನ್ನು ನೋಡುವುದು ಎಂದೀ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಮಗೆ ತೋರಿದಂತ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರು ಒಂದೊಂದು ವಿಧವಾಗಿ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟರು.

ಯಾರ ಉತ್ತರವೂ ರಾಜನನ್ನು ತೃಪ್ತಿಗೊಳಿಸಲಿಲ್ಲ. ಕಡೆಗೆ ರಾಜನು ಬೇಸರವಟ್ಟು, "ಸ್ವರ್ಗ, ನರಕ, ಅಮೃತ, ದೇವರು ಮುಂತಾದುವುಗಳೆಂದನ್ನೂ ನಾವಾರೂ ನೋಡಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವೆಲ್ಲಾ ಎಲ್ಲೋ ಇವೆಯೆಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಯಾರಾದರೂ ಅವುಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ್ದಾರೋ ಎಂದರೆ ಇಲ್ಲವೆನ್ನು ತ್ತಾರೆ. ಇರುವುದು ನಿಜವೆಂದೂ, ಈಜುಮಾಪಲು

ಸಾಧ್ಯ ಎಲ್ಲವೆಂದೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನಾವಾರೂ ಅದಾವುದನ್ನೂ ಕಂಡವರಲ್ಲ. ಉಂಟೆಂದೂ ಇಲ್ಲ ವೆಂದೂ ಹೇಳುವ ಸಮಸ್ಯೆಯ ವಿಷಯ ಈಗ ಇಲ್ಲಿ ಬೇಡ. ನಮಗೆ ತಿಳಿದಿದ್ದೂ ಮಾಡಲು ಕಷ್ಟವಾದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕುರಿತೇ ಹೇಳಿ" ಎಂದನು.

ಮತ್ತೆ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರೇ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರ ಕೊಡಲು ಶುರು ಮಾಡಿದರು. ಸತ್ಯ ಹೇಳುವುದು ಕಷ್ಟವೆಂದು ಒಬ್ಬನೆಂದರೆ, ಏಕವತ್ತೀ ವ್ರತವು ಕಷ್ಟವೆಂದು ಇನ್ನೊಬ್ಬನೆಂದನು. ಮಹಾದಾತನನಿಸುವುದು ಒಹು ಕಷ್ಟವೆಂದು ಮತ್ತೊಬ್ಬನೂ. ಹಸಿವೆಯನ್ನು ತಡೆಯುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವೆಂದು ಬೇರೊಬ್ಬನೂ ಹೀಗೆ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರು ತಮಗೆ ತೋರಿದಂತೆ ಹೇಳಿದರು.

ರಾಜನಿಗೆ ಅದಾವುದೂ ತೃಪ್ತಿಯನ್ನು ನೀಡಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ಶಿಶಿರಂಜೀವಿ ಎದ್ದು, ತನ್ನ ಪರಿಚಯವನ್ನು ರಾಜನಿಗೆ ಹೇಳಿ, "ತಮ್ಮ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ನನಗೆ ತೋರುವ ಉತ್ತರವನ್ನೂ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ಕೋರಿಕೆ ಗಳನ್ನು ಜಯಿಸುವುದು ಹೆಚ್ಚು ಕಷ್ಟವೆಂದು ನನ್ನ ಬುದ್ಧಿಗೆ ತೋರುತ್ತದೆ." ಎಂದನು. "ಹೇಗೆಂದು ವಿವರಿಸಬಲ್ಲೀರಾ?" ಎಂದು ರಾಜನು ಕೇಳಿದನು.

“ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರನು ಸತ್ಯವನ್ನೇ ಹೇಳಿದನು. ರಾಮನು ವಿಶವಕ್ಸೀ ಪ್ರತವನ್ನು ಪಾಲಿಸಿದನು. ಶಿಶು, ದಧಿಚಿ, ಕೂಗ ಇವರಲ್ಲಿ ಮಹಾದಾತರು. ಆದರೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಅವರ ಕೋರಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾದುದರಿಂದ ಆ ರೀತಿಯಾಗಿರಲು ಅವರಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ಈ ಪ್ರವಚನಕ್ಕೆ ಮೂಲವಾದುದೇ ಕೋರಿಗೆ. ಮಹಾತ್ಮರೇ ಆಗಲಿ, ಪಾಪಾತ್ಮರೇ ಆಗಲಿ ಕೋರಿಗೆ ದಾಸವಾಗಿರುವವೇ ವ್ಯತ್ಯಾಸವು. ಒಳ್ಳೆಯ ಕೋರಿ ಯಾದವು ಪಾಪಾತ್ಮರರು ಕೆಟ್ಟ ಕೋರಿ ಎಂಬುದೇ ವ್ಯತ್ಯಾಸ” ಎಂದನು ಚಿರಂಜೀವಿ.

ರಾಜನು ಚಿರಂಜೀವಿಯ ವಾದವನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿ ಅವನಿಗೆ ಕಾಣಿಕೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಸತ್ಕರಿಸಿದನು.

ಆ ಸಭೆಯಲ್ಲಿರುವ ದುರ್ಜಯನೊಬ್ಬನಿಗೆ, ಚಿರಂಜೀವಿಗೆ ರಾಜನು ಮಾಡಿದ ಸತ್ಕಾರಗಳು ರುಚಿಸಲಿಲ್ಲ. ಯಾವನೋ ಒಬ್ಬ ಪರದೇಶಿಗೆ ಅಸ್ಥಾನದವರಿಂದ ತರಿಸಿದ ಭಂಗವಾಗುವಂತೆ ಒಪ್ಪವಾಗುವುದು? ಇದಕ್ಕೆ ಸಾದರವಾದ ಮಹಾಕೇಂದ್ರಕೇಂದ್ರನು ಅವನು ಎದ್ದು ನಿಂತು, “ಪ್ರಭುಗಳೇ, ಕೋರಿಗಳನ್ನು ಜಯಿಸುವುದು ಅಷ್ಟೇನೂ ಕಷ್ಟವಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ಜಯಿಸಿದ ಮನುಷ್ಯ ನೊಬ್ಬ ಸಮೀಪದ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ. ಅವನೇ ಯಾದವ ಅವನಿಂದ ನಿರೂಪಿಸುತ್ತೇನೆ” ಎಂದನು.

“ಹಾಗೆ ನಿರೂಪಿಸಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಒಪ್ಪವಾಗುವದೆ. ತಕ್ಷಣ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಕಾದಾಗ್ಗ ಹಾಕಿ, ಎಂಬುದೂ ನೆನಪಿರಲಿ!” ಎಂದನು ಚಂದ್ರಕೇಂದ್ರರಾಜ.

ದುರ್ಜಯನು ತನ್ನ ಪರಿಚಯದ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಬುಟ್ಟಿಯ ವೇಷವನ್ನು ಹಾಕಿ, ಹೇಗೆ ನಡೆದು ಕೊಂಡು ಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, ಎರಡು ದಿನಗಳ ಅನಂತರ ಅವನು ರಾಜನ ಸಭೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದನು. “ಈ ಕಳ್ಳ ಬುಟ್ಟಿಯನ್ನು ರಾಜನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು, ರಾಜನಿಗೆ ಸೇವೆ ಮಾಡುವುದು” ಎಂದನು ದುರ್ಜಯ.

ಆ ಬುಟ್ಟಿಗೆ ಕೋರಿಗಳಿವೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬುದನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುವಂತೆ ರಾಜನು ಚಿರಂಜೀವಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ಚಿರಂಜೀವಿ ಆತನಿಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಆಸೆ ಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿದನು. ಕಳ್ಳ ಬುಟ್ಟಿ ಅದಾವುದಕ್ಕೂ ಬಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ದೂವ ಕೋರಿಕೆಯೋ ಇಲ್ಲವಂತೆ ತೋರಿತು. ಚಂದ್ರಕೇಂದ್ರನು ಕಡೆಗೆ ಬೊಕ್ಕಸ, “ಈ ರಾಜ್ಯವನ್ನೇ ಈತನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ಸ್ವೀಕರಿಸುವಿರಾ ಬುಟ್ಟಿಗಳೇ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

“ನಾನು ಸರ್ವಸಂಗಪರಿತ್ಯಾಗಿ. ನನಗೆ ರಾಜ್ಯ ಬೇಕೆ? ಸಂಪತ್ತುಗಳೇಕೆ?” ಎಂದ ಕಳ್ಳ ಬುಟ್ಟಿ.

ಚಿರಂಜೀವಿ ಏನೋ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿ, “ಮಹಾನುಭಾವರೇ! ನಿಮ್ಮ ಭವರು ಅಪೂರ್ಣ ಆದರೂ ನಾಳೆ ಬೇಡ, ನಾಡದು, ಮಕ್ಕಳ ಸಭೆಗೆ ಬಂದರೆ ನಿಮಗೂ ಕೋರಿಕೆಗಳು ಇವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಿ ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ. ನೀವು ಬಾರದೇ ಹೋದ

ಪಟ್ಟದ್ದಿ ನಿಮಗೂ ಕೋರಿಕೆಗಳು ಇರುವುದೆಂದೇ ನಂಬಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ" ಎಂದನು.

ಚಿರಂಜೀವಿಯ ಉದ್ದೇಶವು ಏನೆಂದು ಯಾರಿಗೂ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ಎಲ್ಲರೇ ಇದಿರಿಸಲ್ಲಿ ಕೋರಿಕೆಗಳೆನೂ ಇಲ್ಲದವನಂತೆ ನಟಿಸುವ ಆ ಋಷಿ. ಮುರೆಯಲ್ಲಿಯಾದರೂ ತನ್ನ ಕೋರಿಕೆಯನ್ನು ಬಯಸಿ ಮಾಡದಿರಲಾರನೆಂದು ಚಿರಂಜೀವಿ ಅಂದುಕೊಂಡಿರ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಎಲ್ಲರಿಗೂ. ಕಳ್ಳ ಋಷಿ ಕೂಡಾ ಹಾಗೆಯೇ ಅಂದುಕೊಂಡನು. ಎನು ಇರುವ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಯಾರು ಬಂದರೂ ಚಿರಂಜೀವಿಯೇ ಅವರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿರ ಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡು ಒದಲ ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದಿದ್ದನು.

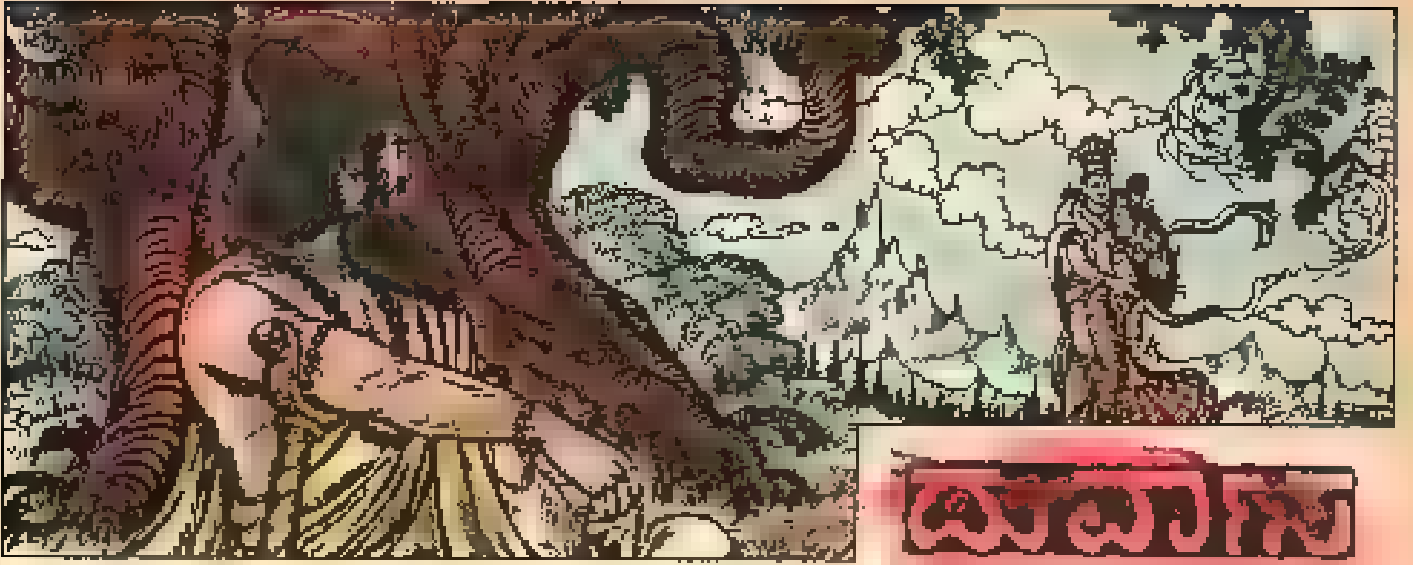
ಮೊದಲನೇ ದಿನ ಯಾವ ವಿಶೇಷವೂ ನಡೆಯ ಲಿಲ್ಲ. ಎರಡನೇ ದಿನ ಧುರ್ಜಯನು ಕಳ್ಳ ಋಷಿ ಯನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ರಾಜನ ಮಹಾಸಭೆಗೆ ಬಂದನು. ಚಿರಂಜೀವಿ ಋಷಿಯನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ, "ತಮಗೆ ಕೋರಿಕೆಗಳು ಇರುವುದೆಂದು ನಿರೂಪಿಸುತ್ತೇನೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದನವ್ವ? ನೀವೀಗ ಏಕೆ ಬಂದಿರಿ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಕಳ್ಳ ಋಷಿ ಮುಗುಳು ನಗುತ್ತ, "ಅದು ಹೇಗೆ ನಿರೂಪಿಸುವಿರೋ ನೋಡೋಣವೆಂದು ಬಂದೆನು." ಎಂದನು. ಕೂಡಲೇ ಚಿರಂಜೀವಿ, "ಇದೇ ನೋಡಿ ನಿಮಗಿರುವ ಕೋರಿಕೆ!" ಎಂದನು.

ಸಭೆಯುಂಡೀ ಹರ್ಷಧ್ವಾನಗಳಿಂದ ತುಂಬಿತು. ಆ ಸದ್ದು ಅಡಗಿದ ಮೇಲೆ ಚಿರಂಜೀವಿ ಕಳ್ಳ ಋಷಿ ಯನ್ನು ನೋಡಿ, "ಸ್ವಾಮಿ, ನಿಮಗೆ ಕೋರಿಕೆ ಮೇನಿಲ್ಲವೆಂದರೇನು ಹೇಳಿ? ನಿನ್ನ ಕೋರಿಕೆ ಗಳೆನೂ ಇಲ್ಲದವರೆಂಬುದನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಲು ಮರ್ಜಿಯನು. ಕರೆದುಕೊಂಡರೇ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲವೆ? ಇನ್ನೊಂದು ದಿನ ತಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದರೂ ತಡೆದು ಅದೇ ನಡೆಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೆ? ನಿಮಗೆ ಯಾವ ಕೋರಿಕೆ ಗಳೂ ಇಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ರಾಜಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿಸಿ ಪಸರುಪತೆಯೆಂಬೆಂದಿಧ್ವನಿಯಿಂದಲೇ ಬಂದಿದ್ದೀರಿ. ಈಗಲೂ ಬಂದಿರಿ." ಎಂದನು.

ಚಂದ್ರಸೇನರಾಜನು ದುರ್ಜಯನ ಕಡೆಗೆ ನೋಡಿ, "ನೀನು ಸೋತಿರುವಿ. ನೀನು ಕಾರಾಗೃಹ ಶಿಕ್ಷೆ ಅನುಭವಿಸಬೇಕು." ಎಂದನು. ಆಗ ಚಿರಂಜೀವಿ ರಾಜನನ್ನು ನೋಡಿ, "ಪ್ರಭು! ಇದರಲ್ಲಿ ದುರ್ಜಯನ ಕಪ್ಪೇನೂ ಇಲ್ಲವಲ್ಲವೆ? ಕೋರಿಕೆಗಳನ್ನು ಬಯಸುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವೆಂದು ಈಗ ತಾನೇ ನಿರೂಪಣ ವಾಯಿತು? ನಾನು ಹೇಳಿದುದು ತಪ್ಪೆಂದು ನಿರೂಪಿಸ ಬೇಕೆಂಬ ಕೋರಿಕೆಯಿಂದ ಆತನು ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದ ಇದು ಮನ್ನಿಸಲು ತಕ್ಕದಾದ ಮಾನವರ ಸಹಜ ಸ್ವಭಾವ" ಎಂದನು. ಹಾಗೆಯೇ ಚಂದ್ರಸೇನನನ್ನು ಧುರ್ಜಯನನ್ನು ಮನ್ನಿಸಿದನು.

ದುವಾಸ

ದುವಾಸನೆಂದರೆ ವಾಸಸ್ಥಳವಿಲ್ಲದವನೆಂದು ಅರ್ಥ. ಈ ಮಹಾಮುನಿ ಮನೆಬಾಗಿಲು ಇಲ್ಲದವನಾಗಿಯೇ ಕಾಣುತ್ತಾನೆ. ಇಷ್ಟು ಒಂದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ದಿನವಿದ್ದು ಮತ್ತೆಲ್ಲಿಗೋ ಹೋಗಿಬಿಡುತ್ತಾನೆ.

ಇವನು ಅತ್ತಿ, ಮುನಿಯ ಪತ್ನಿ ಅನಸೂಯೆಯಲ್ಲಿ ಶಿವನ ಅಂಶದಿಂದ ಜನಿಸಿದವನು. ಆ ದಂಪತಿಗಳಿಗೆ ತ್ರಿವೂರ್ತಿಗಳ ಅಂಶದಿಂದಲೂ ಕುಮಾರರು ಹುಟ್ಟಿದರು. ಬ್ರಹ್ಮನ ಅಂಶದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದವನು ಚಂದ್ರ. ವಿಷ್ಣುವಿನ ಅಂಶದಿಂದ ದತ್ತಾತ್ರೇಯನು ಹುಟ್ಟಿದನು.

ಶಿವನು ತ್ರಿಪುರಾಸುರರನ್ನು ಕೊಂದು ವಿಜಯ ಶಾಲಿಯಾಗಿ ಹಿಂದಿರುಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಬಾಣವು ಬಾಲಕನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿತು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ದೇವತೆಗಳು, "ಈ ಹಸುಳೆ ಯಾರು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದರು.

"ಇವನ ಹೆಸರು ದುವಾಸ " ಎಂದು ಹೇಳಿ ಶಿವನು ಆ ಮಗುವನ್ನು ಅಶ್ವಾತ್ಥಮಾದ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಳಗೆ ಹಾಕಿದನಂತೆ. ಆಗ ಮಾಯವಾದ ಮಗು ಅನುಷೂಯೆಯ ಮಗನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿತು.

ಗಂಧಮಾಧನ ವರ್ಷತದ ಹತ್ತಿರ ದುವಾಸನು ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಗ ಒಂದು ಶೃಂಗಾರ ದೈತ್ಯವು ಅವನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸೆಳೆಯಿತು. ಸಾಹಸಿಕ ನೆಂಬ ಗಂಧರ್ವನು ತಿಲೋತ್ತಮೆಯು ಅಪ್ಪರಸಿ ಯೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಣಯ ವಿಹಾರ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ನೋಡಿದನು. ಆಗ ಅವನಿಗೆ ತಾನು ಕೂಡಾ ಒಪ್ಪಿಕನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಿ ಸಂಸಾರ ಸುಖವನ್ನು ಸವಿಯಬೇಕೆಂದು ತೋರಿತು. ತಪಸ್ಸನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕನ್ಯಾಸ್ವೇಷಣೆಗೆ ತೊಡಗಿದನು. ಆಗ ಔಷ್ಣನೊಬ್ಬನು ತನ್ನ ಮಗಳಾದ ಕಂದಳ ಎಂಬವಳನ್ನು ದುವಾಸ ನಿಗೆ ಕೊಡಲು ಒಪ್ಪಿದನು. ಮದುವೆಯೂ ಆಯಿತು.

ದುವಾಸನು ಕಂದಳಿಯೊಂದಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲ ಮಾತ್ರ ಸಂಸಾರ ಸಾಗಿಸಿದನು. ಕೋಪ ಸ್ವಭಾವ ದವನಾದ ದುವಾಸನ ಹಾಗೆಯೇ ಕಂದಳಿಯೂ ಕೋಪ ಗುಣದವಳಾದುದರಿಂದ ಸುಖವು ಶೂನ್ಯ ವಾಯಿತು. ದುವಾಸನು ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಲು ಹೊರಟುಹೋದನು.

ಈ ತಿರುಗಾಟದ ತಪಸ್ವಿ ದುವಾಸನೆಂದರೇ ಪಾಂಡವರು ಅಷ್ಟು ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾಗಲು ಕಾರಣ.

ನಾಯಕರು ದುರ್ವಾಸನು ಒಮ್ಮೆ ಕುಂತಿ ಭೋಜನ
ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಕನ್ನೆಯಾಗಿತ್ತು ಕುಂತಿ ಮಾಡಿದ
ಸಮರ್ಪಣೆಗಳಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಅವಳಿಗೆ ದೇವತೆಗಳ ಮಂತ್ರ
ಗಳನ್ನು ಉಪಮೆಶಿಸಿದನು. ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಕುಂತಿ
ಸೂರ್ಯಮಂತ್ರವನ್ನು ಪಠಿಸಿ ಕರ್ಣನನ್ನು ಪಡೆದು
ಯಾಯಿಗೂ ತಿಳಿಯದಂತೆ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟಳು.
ಆ ಮೇಲೆ ಮದುವೆಯಾಗಿ ಗಂಧರ್ವ ಅನುಮತಿಯಿಂದ,
ಯಮ, ವಾಯು, ಇಂದ್ರನ ಮಂತ್ರಗಳಿಂದ, ಧರ್ಮ
ರಾಜ, ಭೀಮ, ಅರ್ಜುನರನ್ನು ಪಡೆದು, ಉಳಿದ
ಮಂತ್ರವನ್ನು ಮಾದ್ರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ನಕುಲ ಸಹದೇವರ
ಜ್ಞಾಪ್ತಿ ಕಾರಣಗಳಾದಳು. ಈ ವಿಷವಾಗಿ ದುರ್ವಾಸನು
ಮಹಾಭಾರತ ಕಥೆಗೆ ಮೂಲಕಾರಕನಾದನು.

ಕೌರವರು ಪಾಂಡವರ ಮೇಲೆ ಹಗೆ ತೀರಿಸಲು
ಈ ದುರ್ವಾಸನ ಸಹಾಯ ಕೇಳಲು ಅದಕ್ಕಿಷ್ಟು
ಒಪ್ಪಿದನು. ಪಾಂಡವರು ಅರಣ್ಯವಾಸದಲ್ಲಿರುವಾಗ
ದುರ್ವಾಸನು ಮೂರು ಮಂದಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನು ಕರೆದು
ಕೊಂಡು ಪಾಂಡವರ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಭೋಜನ
ಕೇಳಿದನು. ಧರ್ಮರಾಜನು ಅವರೊಂದಿಗೂ ಭೋಜನ
ಒದಿಸುವಂತೆ ದ್ರೌಪದಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ದ್ರೌಪದಿಯು
ಬಳಿದುಲ್ಲಿದ್ದ ಅಕ್ಷಯಪಾತ್ರ್ಯದಲ್ಲಿ ಆ ದಿನದ ಕಾರ್ಯ
ಮುಗಿದಿತ್ತು ಪಾತ್ರವನ್ನೂ ತೊಳೆದಾಗಿತ್ತು ದ್ರೌಪದಿ
ಅಷ್ಟ ಮಂದಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಹಸಿವೆಯನ್ನು ನೋಡಿ

ಸುವ್ರತರು ಹೇಗಿಂದು ಚಿಂತಿಸುವಾಗ, ಕೃಷ್ಣನು ಬಂದು
ಅಕ್ಷಯಪಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಉಪಕೊಂಡಿದ್ದ ಒಂದು ಅಗಲನ್ನು
ಮಂಚ ತೇಗಿದನು. ಕೂಡಲೇ ಸ್ನಾತ ಮಾಡಲು
ಹೋದ ದುರ್ವಾಸನು ಅಪಹೋದಿದ್ದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ
ರಿಗೂ ಹೊಟ್ಟೆಯುಬ್ಬರಿಸಿ ಊಟವೆಂದರೆ ಹೆವರಿ,
ಹಾಗಿಂದ ಹಾಗೆಯೇ ಓಡಿಹೋದರು.

ಒಮ್ಮೆ ದುರ್ವಾಸನು ಸಂಚರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಗ
ಎಲ್ಲಾಧರ್ಮಿಷ್ಠರು ಅವನಿಗೆ ಒಂದು ಹೂಸಿನ
ಮಾಲೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಳು ದುರ್ವಾಸನು ಆ ಮಾಲೆ
ಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಇಂದ್ರನೊಳಗೆ ಹೋಗಿ
ದೇವೇಂದ್ರನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟನು. ದೇವೇಂದ್ರನು ಆ ಮಾಲೆ
ಯನ್ನು ತನ್ನ ಐರಾವತ ಆನೆಗೆ ಕೊಟ್ಟನು. ಐರಾ
ವತವು ಅದನ್ನು ಬೀಸಿ ದೂರ ಬಿಸುಟಿತು ಇದನ್ನು
ನೋಡಿ ದುರ್ವಾಸನಿಗೆ ಬಹಳ ಅಪಮಾನವಾಯಿತು.
ಇಂದ್ರನ ಐಶ್ವರ್ಯವೆಲ್ಲಾ ಸಮುದ್ರದ ಪಾಲಾಗು
ವಂತೆ ಶಪಿಸಿದನು ದುರ್ವಾಸ. ಹಾಗೆಯೇ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ
ದುರ್ವಾಸನು ಅಂಬರೀಷನ ದ್ವಾರದ ಪಾರಗಳೆದುಲ್ಲಿ
ಅಂಬರೀಷನ ಮೇಲೆ ಕೊಪಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ವಿಷ್ಣು
ಚಕ್ರವು ಅವನನ್ನು ಓಡಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಅಂಬ
ರೀಷನಿಗೆ ಶರಣಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿತು. ಹೀಗೆ ಎರಾ
ಭವಗಳನ್ನುಂಟರಿಸಿ, ದುರ್ವಾಸನು ಮುಂಗೋಚಕ್ಕೆ
ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿರುವನು.

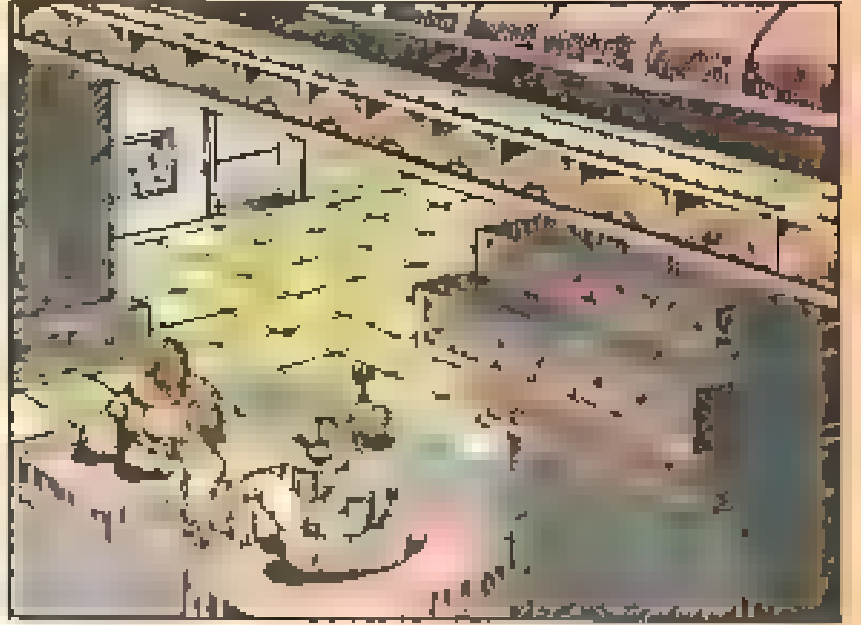

ಶ್ರೀಮಂತರ ಕದ್ದಾಟ

ಸತ್ಯಾಜಿತ್, ಎರಡು ರಾಮನು ಸೂರಯ್ಯನನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸಿ ಶ್ರೀಮಂತರಾದವನನ್ನು ಒಂದುನಾಳವಾಗಿ ಪಡೆದನು. ಅದು ದಿನಾ ಎಂಟು ಮಂದಿ ಒಂದಾದವನ್ನು ಕೊಡುವಂತಿಹುದು.

ಒಂದು ಸಾರಿ ಕೃಷ್ಣನು ಸತ್ಯಾಜಿತ್ತನಿಗೆ ಒಂದು ಒಂದು ಶ್ರೀಮಂತರಾದವನನ್ನು ಕುರಿತು ವಿಚಾರಿಸಿ, ಅದನ್ನು ತನ್ನ ಕೊಡುವಂತೆ ಕೇಳಿದನು. ಆದರೆ ಸತ್ಯಾಜಿತ್ ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಮನೆಯನ್ನು ಕೊಡಲು ನಿರಾಕರಿಸಿದನು.

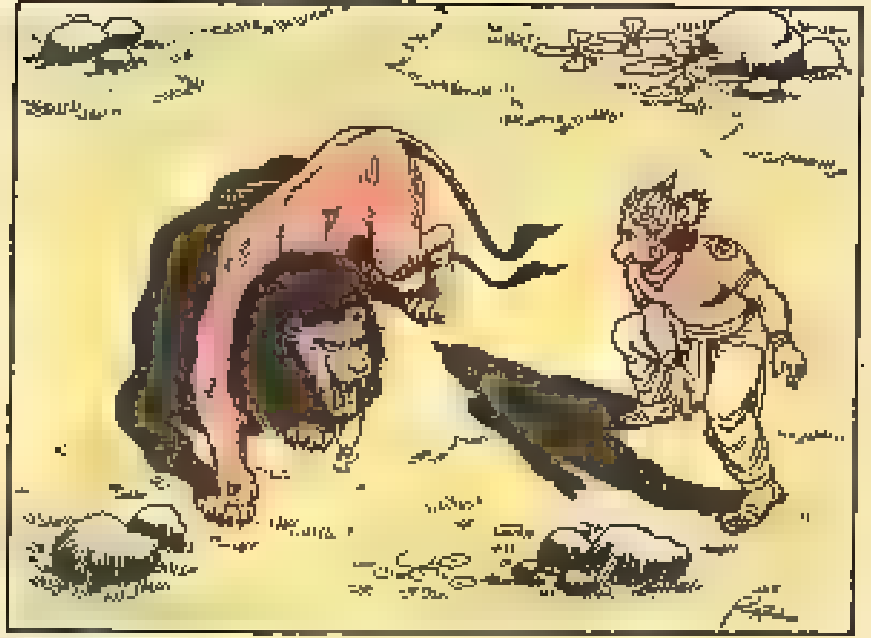
ಮುಂದೆ ಒಂದಾನೊಂದು ದಿನ ಸತ್ಯಾಜಿತ್ತನಿಗೆ ತನ್ನ ಪ್ರಸಾದನು ಆ ಮನೆಯನ್ನು ಭರಿಸಿ ಕೊಡಲು ಬಂದಿರುವವರು ಹೋದನು.

ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸೇವನು ಬಿಡಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾಗ
ಒಂದು ಸಿಂಹವು ಅವನನ್ನು ಕೊಂದು, ತ್ಯಮಂತಕ
ಮಣಿಯನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೋಯಿತು.

ಅಗ ಬಾಂಬವಂತನು ಸಿಂಹವನ್ನು ಇದ್ದಿರಿಸಿ
ಹೊಡೆದು ಕೊಂದು, ತ್ಯಮಂತಕ ಮಣಿಯನ್ನು
ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹುಚ್ಚಾಗಿ ತನ್ನ ಕುಮಾರಿಯಾದ
ಬಾಂಬವತಿಗೆ ಕೊಟ್ಟನು.

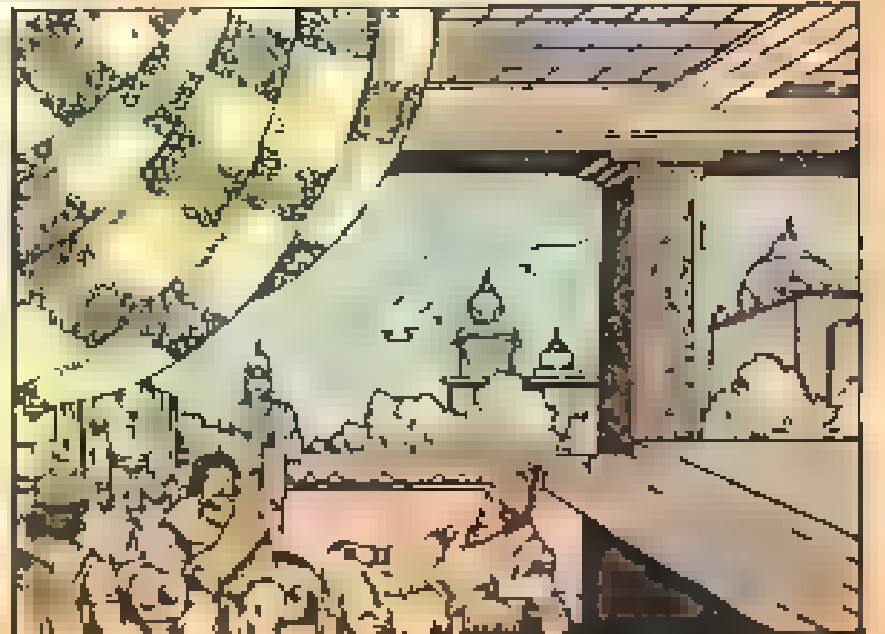
ತ್ಯಮಂತಕಮಣಿಯನ್ನು ಕೃಷ್ಣನು ಕದ್ದುಕೊಂಡು
ಹೋದನೆಂದು ಅಶವಾದ ಹುಟ್ಟಿತು. ಈ
ಅಶವಾದವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಕೃಷ್ಣನು
ಪ್ರಸೇವನ ಜಾಡು ಹುಡುಕುತ್ತಾ, ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ
ಬಾಂಬವಂತನ ಗುಹೆಗೆ ಬಂದು, ಅವನೊಂದಿಗೆ
ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿ ಸೋತನು.

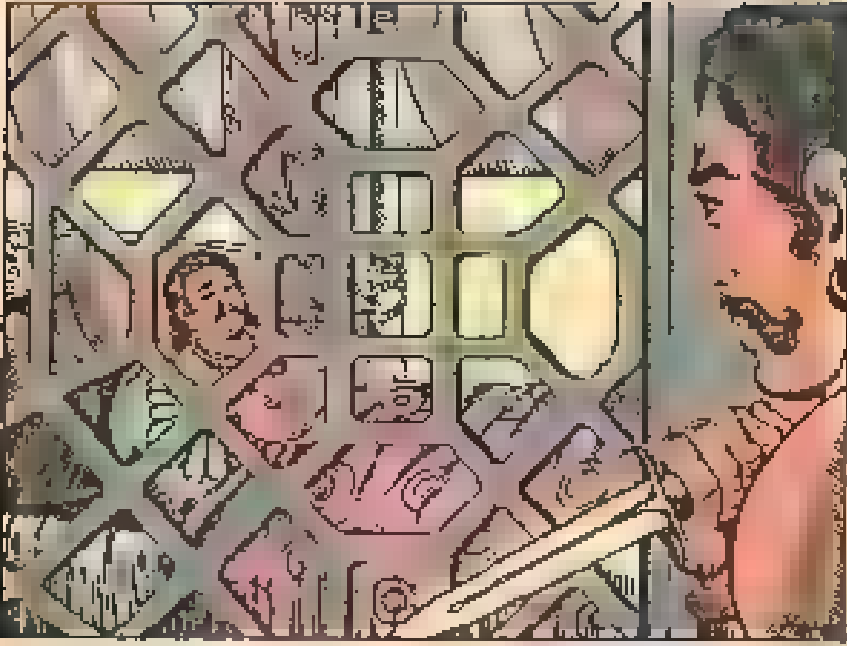
ಕಾಂಬವಂಶನು ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿ ಶೃಮಂತ
ಮಂತ್ರಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಕೃಷ್ಣ ಮಗನು ಕಾಂಬ
ವಂಶಿಯನ್ನೂ ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಮಾಡುವೆ ಮಾಡಿ
ಕೊಟ್ಟನು. ಕೃಷ್ಣನ ಎಂಟು ಮಂದಿ ಪತ್ನಿಯರಲ್ಲಿ
ಅವಳೂ ಒಬ್ಬಳು.

ಕೃಷ್ಣನು ಶೃಮಂತಮಂತ್ರಿಯನ್ನು ತೆಗೆದು
ಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಸಹ್ಯಾದ್ರಿಪರ್ವತಿ ಕೊಟ್ಟನು.
ಸಹ್ಯಾದ್ರಿಪರ್ವತನೂ ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಕೃಷ್ಣ
ಮಗನು ಸಹ್ಯಾದ್ರಿಮಂತ್ರಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಮಾಡುವೆ
ಮಾಡಿದನು.

ನಾಯನಾಗಿ ಸಹ್ಯಾದ್ರಿಮಂತ್ರಿಯನ್ನು ಮಾಡುವೆ
ಯಾಗಿ ಬೇಕಾದವನು ಪಾಂಡವನು. ಕೃಷ್ಣಮಾ
ಮತ್ತು ಅಕ್ಕೂರ ಎಂಬ ಯೋಧವರು ಪಾಂಡವ
ನನ್ನು ಕುಳಿಸಿ ಸಹ್ಯಾದ್ರಿಪರ್ವತನು ಕೊಂಡು
ಶೃಮಂತಮಂತ್ರಿಯನ್ನು ಪಡೆದನು. ಕುಳಿಸಿ
ವೈರೋಚನರು.

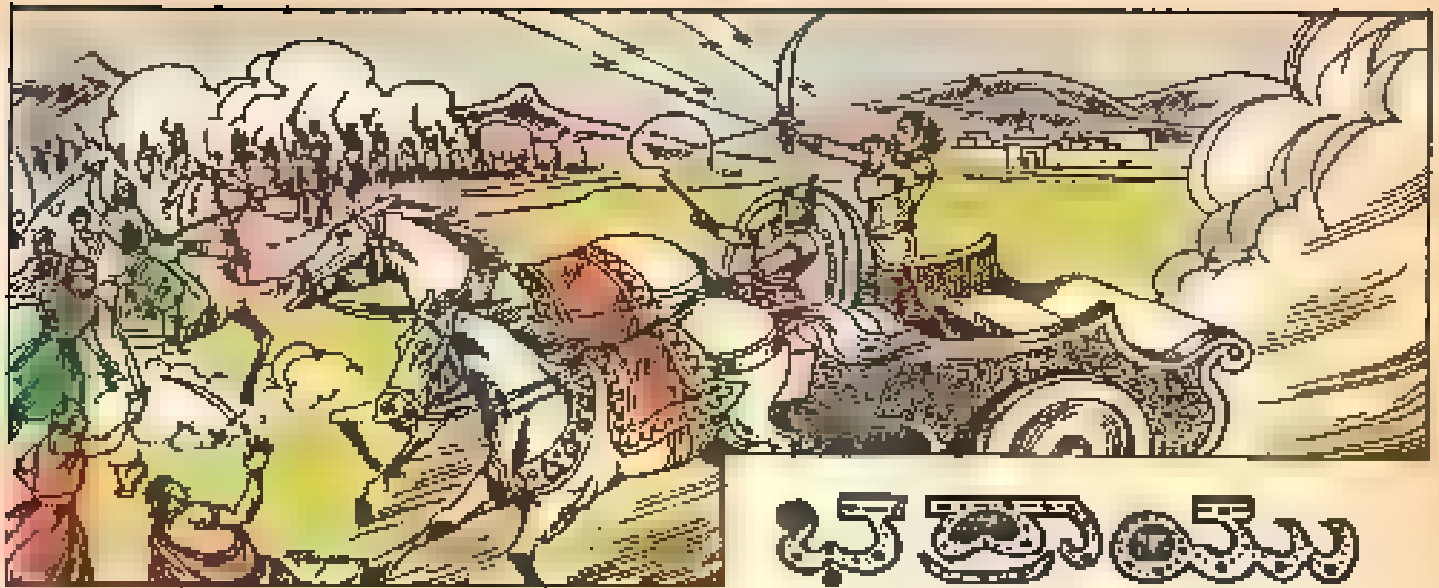

ಅವರ ಪ್ರೇರೇಪಣೆಯಂತೆ ಶತಧನ್ಯನು ಹೋಗಿ
ಸತ್ತಾಡುತ್ತ ನಿರೇಯಲ್ಲಿರುವಾಗ ಅವನನ್ನು
ಕೂಲಿ ಮಾಡಿದಿಟ್ಟನು.

ಕೃಷ್ಣಭಾಮೆ ತನ್ನ ಕಂಠೆಯ ಮರಾಢ್ನ ದುಘಟಿ
ಸುತ್ತ, ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಶತಧನ್ಯನ ಮೊಲೆ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ
ಕಳುಹಿಸಿದಳು. ಯುದ್ಧದ ಲ್ಲಿ ಶತಧನ್ಯನು
ಸತ್ತುಹೋದನು.

ಅದರೆ ಶ್ಯಾಮಲಮಣಿ ಶತಧನ್ಯನ ಹತ್ತಿರ
ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅದು ಅವನ ಮಗ ಭೋಜನದಿಾಗಿ
ಸೇರಿತ್ತು. ಅಕ್ಕೂಡನು ಅದನ್ನು ತಂದ ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ
ಕೊಟ್ಟನು. ಶ್ಯಾಮಲಮಣಿಯಿಂದ ಉಂಟಾದ
ಹಿಂಸೆಗಾಗಿ ಪರಿಹಾರವಾಗಿ ಅಕ್ಕೂಡನು ಯುದ್ಧ
ಗಲನ್ನು ಮಾಡಿದನು.

ಭದ್ರಾಯು

ಪೂರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ ದಶಾರ್ಣ ದೇಶದ ರಾಜನಾಗಿದ್ದ ವಜ್ರಬಾಹು ಎಂಬ ರಾಜನಿಗೆ ಅನೇಕ ಮಂದಿ ಪತ್ನಿಯ ರಿದ್ದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಸುಮತಿ ಎಂಬವಳು ಗುರ್ಭಾಣಿಯಾದುದನ್ನು ನೋಡಿ ಸವತಿಯರು ಅಸಹನೆಯಿಂದ ಕರಾಬಿ, ಸುಮತಿಗೆ ಏನೋ ಎದ್ದು ಹಾಕಿಸಿದರು.

ಅಮೇಲೆ ಕಾಲಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಸುಮತಿ ಒಬ್ಬ ಮಗ ನ್ನು ಹುಡುಕು. ಆದರೆ ಅವಳ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಬಿದ್ದ ಎದ್ದಿ ನಿಂದಾಗಿ ತಾಯಿಯೂ ಮಗನೂ ಸದಾ ರೋಗಿಷ್ಠ ರಾದರು. ಅವರನ್ನು ಸರಿಮಾಡಲು ಯಾವ ವೈದ್ಯ ರಿಗೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ವಜ್ರಬಾಹು ಬೇಸತ್ತು ಅವರನ್ನು ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸಿಬಿಟ್ಟನು.

ಸುಮತಿ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಮಗನನ್ನೆ ತ್ರಿಕೂಂಡು ಬೀಳುತ್ತ ಬಿಳುತ್ತ ವೈಶ್ಯಪುರವನ್ನು ತಲುಪಿದಳು. ಅಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ವೈಶ್ಯನ ಹೆಂಡತಿ ಆ ತಾಯಿ ಮಗಂದಿರನ್ನು ಆದರಿಸಿ ತನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಇರಿಸಿಕೊಂಡಳು. ಆದರೆ ಒಂದು ದಿನ ಸುಮತಿಯ ಮಗನು ಸತ್ತುಹೋದನು. ಅವಳು ಮಗನ ಕವದ ಮುಂದೆ ಜಾರುವಾಗ ಅಳುತ್ತಿರಲು, ಯಜ್ಞಭಯೋಗಿ ಬಂದು ತತ್ಪೋಷದೇಶಗಳಿಂದ ಇವಳ ಕೋಕವನ್ನು ಶಮನಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನ

ಸಿದನು. ಆದರೆ ಅವಳು ಅಳುವುದನ್ನು ಬಿಡದೆ ತಾನೂ ಸಾಯಲು ಸಿದ್ಧವಾಗಲು, ಯೋಗಿ ಅವಳ ಮಗನನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ದಿವ್ಯ ಭಸ್ಮವನ್ನು ಚೆಲ್ಲಿ ಒಡುಕಿಸಿ, "ಭದ್ರಾಯು" ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟನು. ತಾಯಿಯೂ ಆರೋಗ್ಯವಂತಳಾದಳು.

ಭದ್ರಾಯು ವೈಶ್ಯ ಕುಮಾರನೊಂದಿಗೆ ಸೊಗಸಾಗಿ ಬೆಳೆದನು. ಏತೆ, ಆ ಯಜ್ಞಭಯೋಗಿ ಬಂದು ಭದ್ರಾಯುವಿಗೆ ಚಂದ್ರಹಾಸನೆಂಬ ಖಡ್ಗವನ್ನೂ, ಶಂಖವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟನು. ಮೊದಲೇ ವೀರನೆನಿಸಿದ ಭದ್ರಾಯು ಈಗ ಮಹಾವೀರನಾದನು.

ಹೀಗಿರುವಾಗ ಅತ್ತ ಮಗಧದ ರಾಜನು ದಶಾರ್ಣ ದೇಶದ ಮೇಲೆ, ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ದಂಡೆತ್ತಿ, ವಜ್ರ ಬಾಹು ವನ್ನು ಸೋಲಿಸಿಬಿಟ್ಟನು. ಈ ಸಂಗತಿ ಭದ್ರಾಯುವಿಗೆಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಕೂಡಲೇ ಭದ್ರಾಯು ತನ್ನ ಖಡ್ಗವನ್ನೂ, ಶಂಖವನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ರಥವನ್ನೇರಿ, ವೈಶ್ಯಕುಮಾರನನ್ನು ಸಾರಥಿಯಾಗಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಮಗಧ ಸೇನೆಯ ಮೇಲೆ ಒಬ್ಬಲತೆಗಾಗಿ ಏರಿಹೋದನು. ಮಗಧರಾಜನು ಸೋತು ದಶಾರ್ಣ ದೇಶದ ಎಲ್ಲೆ ದಾಟಿ ಓಡಿಹೋದನು. ಭದ್ರಾಯು

ತನ್ನ ತಂದೆಯನ್ನು ದರ್ಶನ ದೇಶದ ಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸಿ ತಾನು ವೈಶ್ಯಪುರಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದನು. ವಜ್ರಬಾಹು ತನ್ನ ತಂದೆ ಎಂದು ಭದ್ರಾಯುವಿಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ ವಜ್ರಬಾಹುವಿಗೆ ಅವನು ತನ್ನ ಮಗನೆಂದು ತಿಳಿಯದು.

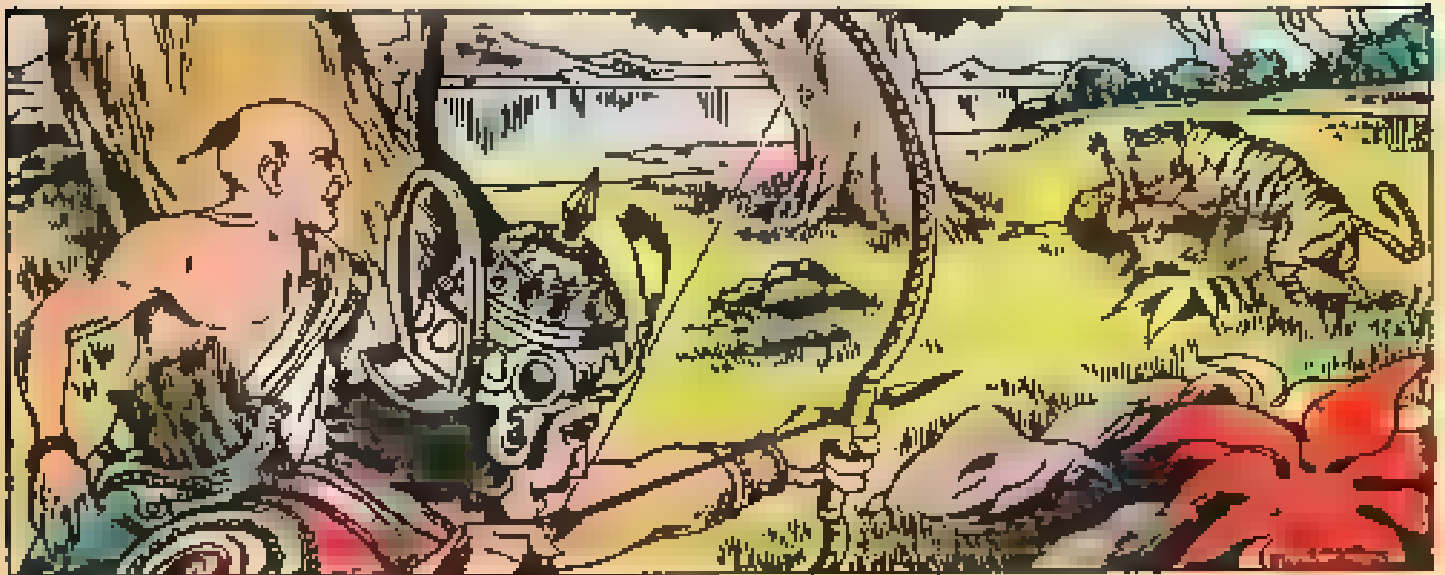
ಅಷ್ಟಾದ ಮೇಲೆ ಮಂಜುಭದೋಗಿ ಚಂದ್ರಾಂಗದ ಸೇವೆ ರಾಜನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಭದ್ರಾಯುವಿನ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳಿ. "ನಿನ್ನ ಮಗಳು ಕೀರ್ತಿ ಮೂಲಿನಿಯನ್ನು ಅವನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆಮಾಡು" ಎಂದನು.

ಚಂದ್ರಾಂಗದನು ಮಂಜುಭನ ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ ಭದ್ರಾಯುವಿಗೆ ಲಗ್ನಪತ್ರಿಕೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಕರೆಯಿಸಿ ಕೊಂಡನು. ವಿವಾಹ ಮಹೋತ್ಸವಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ರಾಜರನ್ನೂ ಆಹ್ವಾನಿಸಿದನು. ಹಾಗೆ ಬಂದವರಲ್ಲಿ ವಜ್ರಬಾಹುವೂ ಇದ್ದನು. ಅವನು ಭದ್ರಾಯುವನ್ನು ನೋಡಿ, ಈ ಹುಡುಗನೇ ತನಗೆ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಮಂಜು ಕೊಡಿಸಿದವನೆಂದು ಗುರುತು ಹಿಡಿದು, "ಇವನು ಯಾರ ಮಗನೋ? ಹಿಂದೆ ತನ್ನ ಪರಿಚಯ ತಿಳಿಸದೆ ನನಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡಿದ್ದನು" ಎಂದು ಕೇಳಲು ಚಂದ್ರಾಂಗದನು, "ಇವನು ನಿಮ್ಮ ಮಗನೇ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮಂಜುಭನಿಂದ ತಿಳಿದ ಅವನ ಸಂಗತಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿದನು. ವಜ್ರಬಾಹು ತಾನು ಮಾಡಿದ

ಹೀನ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪವಟ್ಟು, ಸುಮತಿ ಯನ್ನೂ, ಭದ್ರಾಯುವನ್ನೂ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಭದ್ರಾಯುವಿಗೆ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪವೇಳೆಮಾಡಿದನು.

ಒಂದು ದಿನ ಅವನು ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯೊಂದಿಗೆ ವನವಿಹಾರ ಮಾಡಿ, ಒಂದು ಮರದ ನೆರಳಿನಲ್ಲಿ ವಿಶ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡಿರುವಾಗ, ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು "ಅಯ್ಯೋ! ಕಾಪಾಡು!" ಎಂದು ಕೂಗುತ್ತಾ, ಒಂದು ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಒಂದು ಹುಲಿ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದನ್ನು ತೋರಿಸಿದನು. ಭದ್ರಾಯು ಹುಲಿಯ ಮೇಲೆ ಎಷ್ಟು ಬಾಣಗಳನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದರೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲದೆ ಹೋಯಿತು.

"ನಿನ್ನ ಶಂಖವೂ ಖಿಡ್ಕಿವೂ ಎಲ್ಲಿ? ನೀನು ಇಷ್ಟೊಂದು ಕೈಲಾಗದವನೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸಿರಲಿಲ್ಲ" ಎಂದು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಅವನನ್ನು ನಿಂದಿಸಿದನು. "ಆ ಹುಲಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನೇ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ!" ಎಂದು ಭದ್ರಾಯು ಕಿಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ, "ಇನ್ನು ಸಾಕು. ನಿನ್ನ ಧೈರ್ಯವನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿಯೇ ನಾನು ಈ ಮಾಯವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿದೆನು!" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಹೊರಟುಹೋದನು. ಹುಲಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೊಂದಿಗೆ ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯೂ ಹೋಗುವುದನ್ನು ಭದ್ರಾಯು ನೋಡಿದನು.

ಸೂಕ್ಷ್ಮ

ಹೊಟ್ಟೆ ರಾಜನೂ ಮಂತ್ರಿಯೂ ಆಗಾಗ ಪೇಪ ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಂಡು ರಾಜ್ಯದೊಳಗೆ ತಿರುಗಾಡುತ್ತ, ಯಾವ ಮೂಲೆಯಲ್ಲೂ ಯಾರಿಗೆ ವಸು ಸಹಾಯಬೇಡವರೂ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಒಂದು ಸಾರಿ ಅವರು ಖಿಷ್ಕರವೆಡೆ ಗ್ರಾಮದತ್ತ ಗೋವರ್ಧನನೊಡನೆ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ "ನಾವು ಪ್ರಯಾಗೇಶ್ವರ ! ನಮಗಿದ್ದು ಉಪ ಹಾಕಬಲ್ಲೆ" ಎಂದು ಕೇಳಿದರು.

"ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಮಂದಿ ?" ಎಂದು ಕೇಳಿ ಗೋವರ್ಧನನು ಇಬ್ಬರೂ ಒಬ್ಬರೂ ತಿಳಿದಾಳೆ ಎಂದು. ಉಪ ಹಾಕುವೆ ವೆಂದು ಮಾತು ಕೊಟ್ಟು, ಅವರಿಬ್ಬರಿಗೆ ಆ ಸಾತ್ರಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಅದಿಗೆ ಮಾಡಿ ಪಿತೃದ ಉಪವಸ್ತ್ರ ಹಾಕಿದನು.

ಮತ್ತೊಂದು ದಿನ ರಾಜನೂ ಮಂತ್ರಿಯೂ ಗುರುಪುರದ ಗುರುವಯ್ಯನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಗೋವರ್ಧನ ಮನ್ನು ಕೇಳಿದಂತೆಯೇ ಕೇಳಿದರು.

"ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಉಪವಸ್ತ್ರ. ನೀವೆಷ್ಟು ಮಂದಿ ?" ಎಂದು ಗುರುವಯ್ಯ ಕೇಳಿದ.

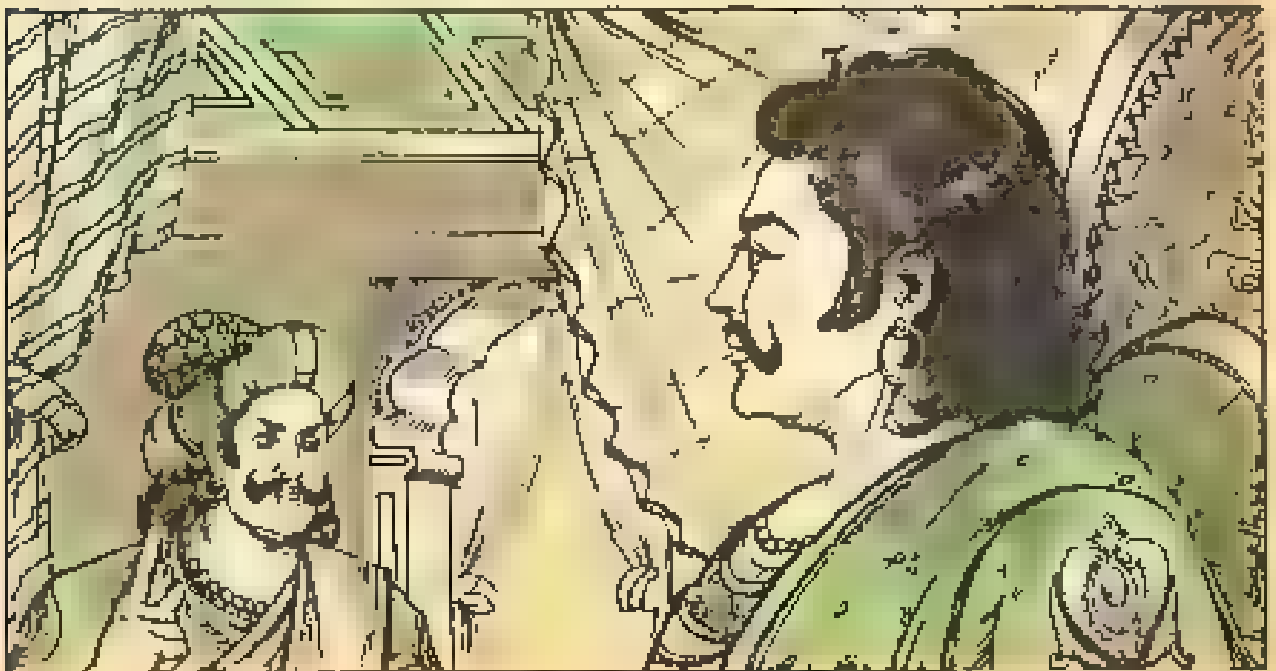
ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಒಂದು ತಿಂದು ಗುರುವಯ್ಯನ ಇಬ್ಬರೂ ಪತನವಾಗದೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಉಪವಸ್ತ್ರ ಒಡಿಸಿ ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸಿದನು. ಅನಂತರ ಇಬ್ಬರೂ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟರು.

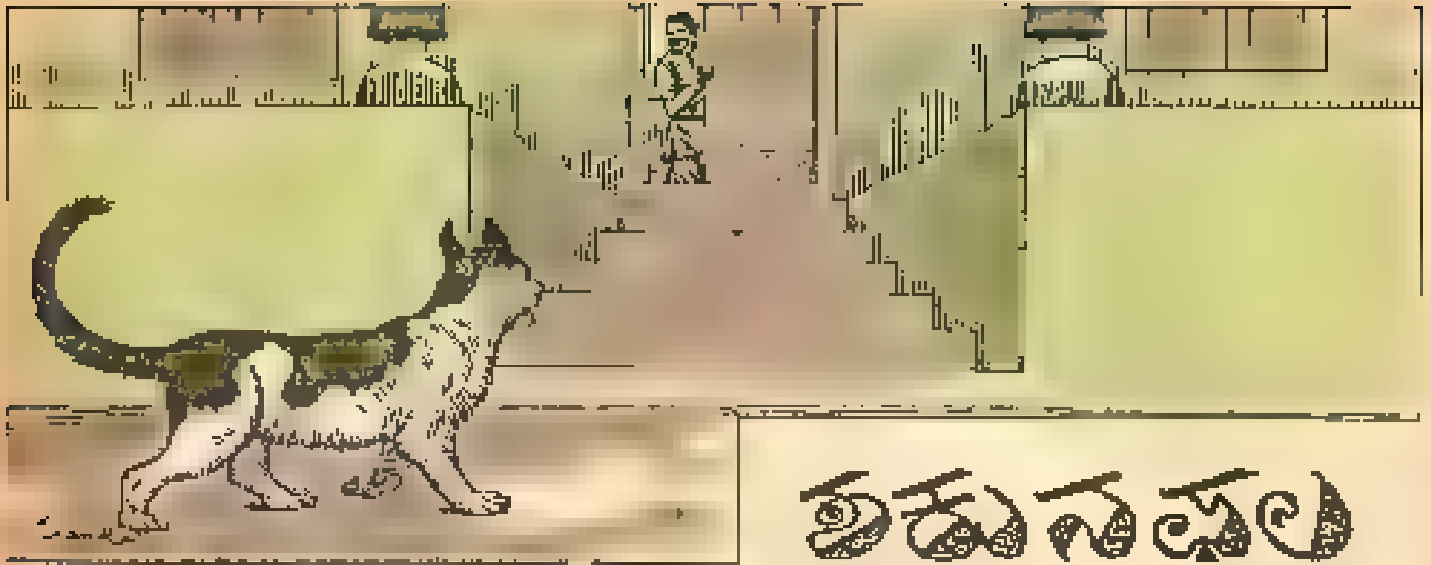
ರಾಜಭವನಕ್ಕೆ ಹೋದ ಮೇಲೆ ರಾಜನು, ಗುರುವುರದ ಗುರುವಯ್ಯನಿಗೆ ಜೀವಿತಾಂತ್ಯದವರೆಗೂ ತಿಂಗಳಿಗೆ ಕೊಡುವರವಾಗಿ "ಧರಣಿ" ಕೊಡುವಂತೆ ವಿಚಾರವು ಮಾಡಿದನು.

ಆಗ ಮುಕ್ತಿ, "ಖಿಷ್ಕರದ ಗೋವರ್ಧನನೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಪಿತೃದೂ ಹಾಕಿದರಲ್ಲಾ ? ಅವನ್ನೇ ಕುಟ್ಟಿರಿ ಪ್ರಭುವೆ ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

"ಗೋವರ್ಧನನು ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಒಂದು ತಿಂದು ಪಿತೃದ ವಿಚಾರವು ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಇಬ್ಬತ್ತು ಮಂದಿ ಅನ್ನುತ್ತಿದ್ದರೆ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನೋ ? ಅವನದು ಪಾಂಚರ ಆತಿಥ್ಯ. ಗುರುವಯ್ಯನದು ಹಾಗಲ್ಲ. ಅದಿಗೇನು ಪ್ರಯತ್ನಕ್ಕಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಮಂದಿ ಎಂದು ಕೇಳಿ ನೆತ್ತನೆಡೆಯುವ ಸಾಧಾ ಉಪವಸ್ತ್ರ ಹಾಕಿದ್ದಾನೆ. ಇದೇ ಸಹಜ ವಾದುದು, ದೊಡ್ಡದು !" ಎಂದನು ರಾಜ.

"ಏನೇನು" ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡನು ಮುಕ್ತಿ,

ಶಕುನಪುಲ

ಒಂದು ಊರಿನಲ್ಲಿ ಭೀಮಪ್ಪನೆಂಬ ಸಾಹುಕಾರನಿದ್ದ
ಅವನಿಗೆ ಶಕುನಗಳೆಂದರೆ ತುಂಬಾ ನಡುಗೆ. ಪ್ರತಿ
ಏಕೊಂದು ಕೆಲಸಕ್ಕೂ ಶಕುನದ ಮೇಲೆ ದೃಷ್ಟಿ
ಯಿಡುವನು.

ಒಂದೊಂದು ಅವನು ನಗರಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು
ಕೊಂಡು. ಬೆಳಂಜಾವದ ಮಸಕು ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲೇ
ಎದ್ದು ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದನು ತೆರೆದ ತಕ್ಷಣ ಮೊದಲು
ಅವನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದುದು ನೆರೆಮನೆಯ ವೆಂಕಣ್ಣನವರ
ಸಾಕು ಬೆಕ್ಕು. ಇದಿಲ್ಲದೇ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿತ್ತು.

"ಎದ್ದ ಕೂಡಲೇ ಹಾಳು ಬೆಕ್ಕಿನ ಮೂತಿ ನೋಡಿದೆ.
ಈ ದಿನ ಎಷ್ಟೆಲ್ಲ ಅನರ್ಥಗಳೆಂಬೋ ಏನೋ!"
ಎಂದು ಹಲಬುಲತ್ತು ಬೇಸರಪಟ್ಟು, ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ
ಸ್ವಲ್ಪ ಮಲಗಿದನು ಹಾಗೆ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದರೆ ಶಕುನದ
ಕೆಟ್ಟ ಫಲ ಹೋಗುತ್ತದಂತೆ. ಬೆಕ್ಕಿನ ಮೇಲೆ ಬಂದ
ಕೋಪದಿಂದ ಭೀಮಪ್ಪ ಬಾಗಿಲು ಹಾಕುವುದನ್ನು
ಮರೆತು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದನು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಹೊಂಚಿಕೊಂಡಿದ್ದ
ವಕ್ಕಾ ಕಳ್ಳನೊಬ್ಬ ಮೆಲ್ಲನೆ ಕೋಣೆಯೊಳಗೆ ಹೊಕ್ಕು,
ಭೀಮಪ್ಪನ ತಲೆಯ ಪತ್ತಿರವಿದ್ದ ಗಲ್ಲಾವಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು
ಎತ್ತಿಕೊಂಡನು.

ಸುಮ್ಮನೆ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಭೀಮಪ್ಪ
ತಲೆಯ ಹತ್ತಿರ ಅದ ಸಣ್ಣ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಕಣ್ಣು ಬಿಡಿಸಿ,
ಕಳ್ಳನನ್ನು ನೋಡಿ, "ಕಳ್ಳ! ಕಳ್ಳ!" ಎಂದು ಕೂಗುತ್ತ
ಕಳ್ಳನನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ನೋಡಿದನು. ಕಳ್ಳ ಆ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ
ಯಿಂದಲೇ ಭೀಮಪ್ಪನ ತಲೆಗೆ ಕುಟ್ಟಿ, ಓಡಿಹೋಗಿ
ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಮರೆಯಾದನು.

ಭೀಮಪ್ಪನ ಹಾದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಹೋಯಿತು. ಎದ್ದ
ಕೂಡಲೇ ತಾಳಾದ ಬೆಕ್ಕಿನ ಮೂತಿ ನೋಡಿದು
ತಲೆಯಿಂದಲೇ ಬೀಗಾಯಿತೆಂದು ಬೆಕ್ಕನ್ನು ಬೈದು
ಕೊಳ್ಳುತ್ತ, ಕಳ್ಳನನ್ನು ಕುರಿತು ಕೋತ್ಸಾಲನ ಹತ್ತಿರ
ಭರ್ಯಾದಿಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಭೀಮಪ್ಪ ನಗರಕ್ಕೆ
ಹೊರಟನು.

ಕೋತ್ಸಾಲನ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿರುವವನು ಭೀಮಪ್ಪನ
ತಂಗಿಯ ಗಂಡನೇ. ಅವನ ಹೆಸರು ರಾಮರಾಜ.
ಭೀಮಪ್ಪನು ಮಾಡುವ ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ ಬಡ್ತಿಯಿಲ್ಲದೆ
ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಸಾಲವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟವನು
ಈ ರಾಮರಾಜನೇ. ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟು ಬಹಳಕಾಲ
ವಾಗಿತ್ತು. ತಾನು ಕೊಟ್ಟ ಹಣವನ್ನು ಹಿಂದಿರುಗಿಸಿ
ಕೊಡುವಂತೆ ರಾಮರಾಜನು ಎಷ್ಟುಸಾರಿ ಕೇಳಿದರೂ

ಭೀಮಪ್ಪನು “ಇಂದು ನಾಳೆ” ಎನ್ನುತ್ತ ಕಾಲ
ದೂಡಿಕೊಂಡೇ ಇದ್ದನು.

ಆದುದರಿಂದ ಭೀಮಪ್ಪನು ಸರಿಯಾಗಿ ಅಂಟು
ಕೂಡುವ ಹಾಗೆ ತನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆವ ಕೃತಕ
ವಸ್ತು ಕುರಿತು. ಹೇಳಿ, “ನೋಡಿ ಬಾವಯ್ಯ,
ಈ ಶೆಲ್ಕೆಗೊಮ್ಮೆಲೆ ಹಣವನ್ನು ನಿಮ್ಮಗೆ ಕೊಡ
ಗೊಳಿಸಲು ಹಾಕಬಾರ್ಬಿಲೆ. ನಿನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ
ಬಟ್ಟೆ ಅಕ್ಕಿ ಸಸ್ತು ಹಿಡಿದುಬಿಟ್ಟರೆ ನಿಮ್ಮ ಹಾಸಿವೆ
ಮುಗಿದುಹೋಗುತ್ತೆ ಇನ್ನಿನ್ನರೇ ನಿಮ್ಮ ಹಾಸಿ
ಹಿಡಿದಿರುಗಿಬಿಡಬೇಕಾದರೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಕಾಲವಾಗುತ್ತೆ
ಎನಿಸಿ! ಆಸಲು ಇದಿಷ್ಟು ಆಮೂರೂವೆದ ಬೆಳ್ಳಿ
ನಿಂದಾಯಿತು!” ಎಂದನು.

ರಾಮರಾವನು ಭೀಮಪ್ಪನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಧಾ
ಕೇಳಿ, “ನಾನು ಆ ಕೃತಕವನ್ನು ಹಿಡಿದುಬಿಟ್ಟು ಗಟ್ಟಿ
ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಿಯೇ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ನಿನ್ನ ಹಾಸಿವೆ
ಹೇಳಿದಿಲ್ಲ” ಬೆಕ್ಕಗೂ ಈ ಕೃತಕವನ್ನೂ ಮನು
ಸಂಬಂಧ? ನಾನು ಕೂಡಾ ಈ ದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಎದ್ದ

ಕೂಡಲೇ ಬೆಕ್ಕಿರ ಮುಖ ನೋಡಿದೆ. ನನ್ನ ಮನೆ
ಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕೃತಕವೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು
ಇನ್ನೂ ನೋಡಲು ನಮ್ಮಗೆ ಹೋಗಿ ಅಂಟುವುದು
ಬಿಟ್ಟು. ನಿಮ್ಮ ತಂಗಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿ ಬಹಳ
ಕಾಳವಾಗಿ ತನ್ನ ಹೇಳಾತ್ಮಾ ಇದ್ದಳು. ನಿಮ್ಮನ್ನು
ನೋಡಿದರೆ ಅವಳಿಗೆ ಸಂತೋಷವಾದೀತು” ಎಂದು
ಹೇಳಿ ಭೀಮಪ್ಪನನ್ನು ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದನು.

ಭೀಮಪ್ಪನು ರಾಮರಾವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅಂಟು
ಮಾಡಿ ಸಾಕಲೋ? ಇದನ್ನು ತಿಳಿದು ನೋಡಿದ.
ವತ್ತಿ ಕೊಟ್ಟು ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಅಕ್ಕಿ ರೋಗಿ
ರಣಕುಲರ ಸುತ್ತ ಬಂದಿದ್ದು ಹಿಡಿದು ಬಿಟ್ಟು
ಕೃತಕವನ್ನು ಅಡ್ಡಿಗೆ ತಂದಿದ್ದರು. ಸುತನು ಗಡಬಡಿ
ಯಲ್ಲಿನ ಯಾವುದೋ ಹೆಜ್ಜೆ ಇತ್ತರಿಸುವಾಗ
ಅವನು ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದನಂತೆ.

ರಾಮರಾವನು ಅಕ್ಕಿ ನೋಡಿಗೆ ಬಂದಾಗ
ನಡೆದುಕುಳಿವಾಗ ಭೀಮಪ್ಪನ ಅಡ್ಡಿಗೆ ಬಂದ
ಬಂದ ಕೂಡಲೇ ಅವನು ಅಕ್ಕಿ ತನ್ನ ನೋಡಿ.

“ಇವನೇ! ಇವನೇ! ಬಾವಯ್ಯಾ! ರಾತ್ರಿ ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳತನಮಾಡಿ ನನ್ನ ತಲೆಗೆ ಹೊಡೆದವನು ಇವನೇ. ಎಂಥಾ ಓಟ ಓಡಿದ! ಬಾವಾ, ನೀವು ಒಹಳ ಗಟ್ಟಿಗರೇ ಸರಿ, ನಾನು ಫಿರ್ಯಾದಿಮಾಡಿ ಎರಡು ಗಂಟೆಯಾಗುವುದರೊಳಗೆ ಕಳ್ಳ ನನು ಹಿಡಿದು ಬಿಟ್ಟಿರಲ್ಲ!” ಎಂದು ಉತ್ತಾಹದಿಂದ ಕೂಗಿ ಹೇಳಿದನು. ತನ್ನ ಫಿರ್ಯಾದಿಯ ಆಧಾರದಲ್ಲೇ ರಾಮರಾಜನು ಕಳ್ಳನನ್ನು ಹಿಡಿದನೆಂದು ನಂಬಿದ್ದನು.

ಕಳ್ಳ ಕೂಡಾ ಭೀಮಪ್ಪನನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಗುರುತು ಹಿಡಿದು, ಇನ್ನು ಸುಳ್ಳು ಹೇಳದರೆ ಕೊತ್ತಾನೆಂದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೊದವುದ್ದಿ ಯಾದೀತೆಂದು ಹೆದರಿ, ಶಾನು ಭೀಮಪ್ಪನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಗಲ್ಲಾ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಕಥ್ತಂದು ಗಜವೆಂದು ಒಪ್ಪಿದನು. ಅದನ್ನು ಎಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಸಿಟ್ಟಿರುವೆಂಬುವನ್ನೂ ಹೇಳಿದನು.

ಹಾಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾ ಕಡೆಗೆ ಕಳ್ಳನು. “ನನ್ನ ಜನ್ಮ ದಲ್ಲಿ ನಾನು ಈವರೆಗೂ ಕಳ್ಳತನಮಾಡಿ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದಿರ ನಲ್ಲ. ಈ ದಿನ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಬೆಕ್ಕಿನ ಮುಖ ನೋಡಿದೆ. ನನ್ನ ಹೆಂಡಿ, ಇವತ್ತು ಕಳ್ಳತನಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಡಿ ಲಂತ ಕುಂಬಾ ಬಡಕೊಂಡಳು. ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮಾಡದೆ ಬಂದು ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದೆ ಸ್ವಾಮಿ” ಎಂದನು. ಆಗ ರಾಮ ರಾಜನು ಭೀಮಪ್ಪನೊಂದಿಗೆ, “ಅದರೆ ಬಾವಾ, ನಾನು ಕೂಡಾ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಎದ್ದ ಕೂಡಲೇ ಬೆಕ್ಕಿನ ಮುಖ

ನೋಡಿದ್ದರಿಂದ ನನಗೆ ಆವಾರ ಲಾಭವೇ ಆಯಿತು. ನಿಮ್ಮಿಂದ ಇನ್ನು ಸಾಲ ವಸೂಲಾಗದು ಎಂದು ಕೊಂಡ ಹಣವೆಲ್ಲಾ ಈ ದಿನ ನನಗೆ ಸುಲಿದ, ನೋಡಿದಿರಾ!” ಎಂದನು.

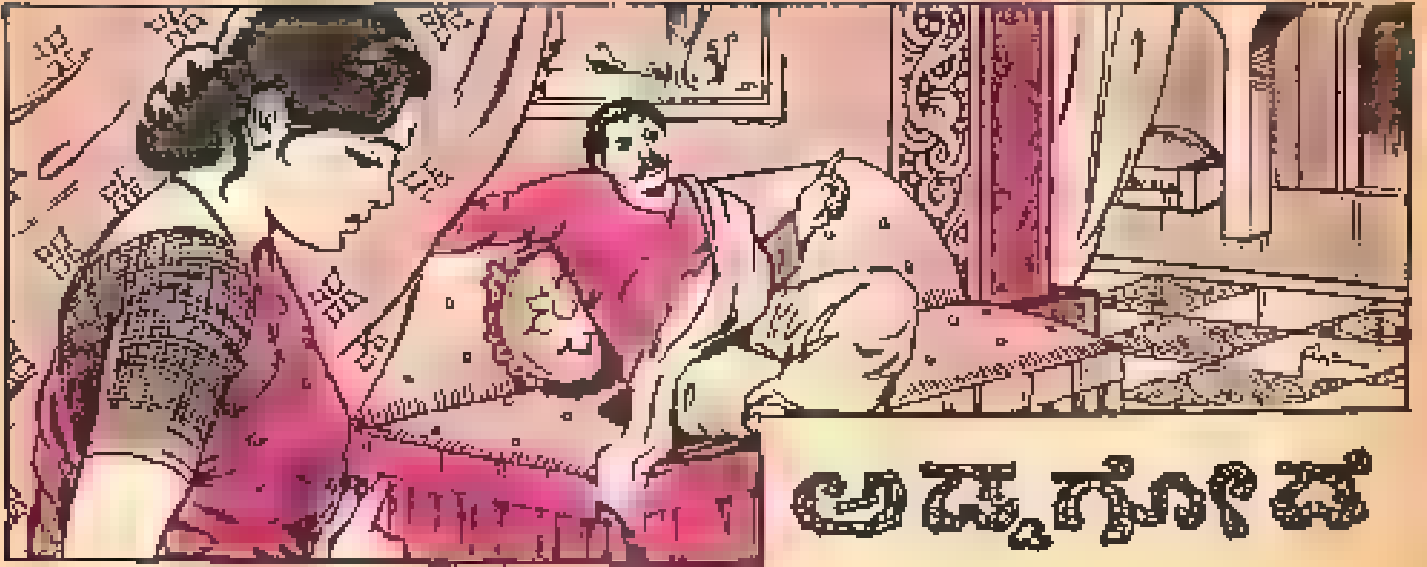
ರಾಮರಾಜನು ಕಳ್ಳನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು, ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ವರಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೊರಡಲು, ಭೀಮಪ್ಪನು ತನ್ನೊಳಗೆ “ಛಿ! ಕಳೆದು ಹೋದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿತೆಂಬ ಬರಿ ಮಾತೇ ನನ್ನ ಪಾಲೆಗಾಯಿತ್ತಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೇನಿದೆ ಮಣ್ಣು?” ಎಂದು ವ್ಯಸನ ಪಡು ತ್ತಾ ಮನೆಗೆ ಹೋದನು.

ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಅಳುವೋರೆಯಿಂದ ನಿಂತಿದ್ದ ನೆರೆಮನೆ ವೆಂಕಣ್ಣನವರನ್ನು ನೋಡಿ ಭೀಮಪ್ಪ, “ಇದೇನು ಚಿಂತೆಯಲ್ಲಿದಿರಲ್ಲಾ? ಏನಾಯಿತು?” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

“ಏನು ಹೇಳಲಿ ಭೀಮಪ್ಪನವರೇ? ಸುಂದರ ರಾಣಿಯ ಹಾಗಿತ್ತು ನನ್ನ ಸಾಕುಬೆಕ್ಕು. ಭರ್ತನೆ ಕುದುರೇ ಗಾಡಿಯ ಬುಡಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿಸತ್ತು ಹೋಯಿತು. ಪಾವ! ಅದು ಬೆಳಗ್ಗೆ ಎದ್ದು ಯಾವ ಪಾಪಿಯ ಮುಖ ನೋಡಿತೋ!” ಎಂದರು ವೆಂಕಣ್ಣಪ್ಪ.

ಆ ಬೆಕ್ಕು ಬೆಳಂಜಾವುದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮುಖವನ್ನೇ ನೋಡಿತೆಂಬುದು ನೆನಪಾಗಿ ಭೀಮಪ್ಪನ ಮನಸ್ಸು ಛುಳ್ಳೆಂದಿತು.

ಅಡ್ಡಗೋಡೆ

ಒಂದು ಊರಿನಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷಪ್ಪನೆಂಬವರು ಸ್ವತಃ ಕಷ್ಟಾರ್ಜಿತದಿಂದಲೇ ತುಂಬಾ ಹಣ ಸಂಪಾದಿಸಿ ಶ್ರೀಮಂತರೆನಿಸಿದ್ದರು. ಅದುದರಿಂದ ಹಣವು ಲೆಕ್ಕವಕ್ಕಿಲ್ಲದೆ ಖರ್ಚಾಗದಂತೆ ಒಹಳ ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಂದು ಕೂಸು ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆಯಾದರೆ ಎರಡು ದಿನ ಸಂತೋಷನೆ ನಡೆಸುವರು. ಅದುದರಿಂದ ಮನೆಯೊಳಗಿನವರಿಗೆ ಹಣದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷಪ್ಪನವರಿಂದಲೇ ಎಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಭಯ.

ಹೀಗಿರುವಾಗ ಸಂತೋಷಪ್ಪನವರ ಅಡ್ಡಿಗೆ ಹೆಂಗಸು, ಅಲ್ಲಿಯ ಕೆಲಸಬಿಟ್ಟು, ತನ್ನ ಮಗನು ಉದ್ಯೋಗಮಾಡುವ ಊರಿಗೆ ಹೊರಟುಹೋದಳು. ಸಂತೋಷಪ್ಪನವರಿಗೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬಳು ಅಡ್ಡಿಗೆ ಹೆಂಗಸಿನ ಅಗತ್ಯವಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರಿವರ ಹತ್ತಿರ ಹೇಳಿದ್ದರು.

ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ಕಳುಹಿಸಿದಂತೆ ಮಧ್ಯಮ ವಯಸ್ಸಿನ ಹೆಂಗಸೊಬ್ಬಳು ಸಂತೋಷಪ್ಪನವರಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು, "ನನ್ನ ಹೆಸರು ಸಾವಿತ್ರಿ, ಅಂತ. ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡಿಗೆಮಾಡಲು ಜನ ಬೇಕು ಅಂತ ಸಮಾಜಾದ ಕೆಳ ಬಂದೆ. ನಿಮ್ಮ ಹಳೇ

ಅಡ್ಡಿಗೆ ಹೆಂಗಸೇ ನನ್ನನ್ನು ಕಳಿಸಿದಳು" ಎಂದಳು. ಈ ಸಾವಿತ್ರಿ, ಶುಚಿಯಾಗಿಯೂ, ಶುಭವಾಗಿಯೂ, ಚುರುಕಿನವಳಾಗಿಯೂ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅದುದರಿಂದ ಸಂತೋಷಪ್ಪನವರು ತೃಪ್ತಿಗೊಂಡು, "ದಿನಾ ಉಳಿದುಹೋಗುವ ಅನ್ನವನ್ನೂ ನೀನೇ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಹೋಗುವೆಯಾ?" ಕಸಮಂಸರೆಯವಳಿಗೆ ಕೊಡುವಿಯಾ?" ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದರು.

ಸಾವಿತ್ರಿ, ಸಣ್ಣಗೆ ನಕ್ಕು, "ನಾನು ಅಡ್ಡಿಗೆಮಾಡಿದರೆ ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟೇ ಅನ್ನವಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಮನೆ ಉಳಿಯೋದೂ ಅಳಿಯೋದೂ ಅಡ್ಡಿಗೆಮನೆಯಿಂದಲೇ ಅಂತ ನನಗೆ ಜೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಿದ್ದೀರಿ!" ಎಂದಳು.

ಅವಳ ನ್ನಾಯದ ಮಾತು ಸಂತೋಷಪ್ಪನವರನ್ನು ಪೂರ್ಣ ತೃಪ್ತಿಗೊಳಿಸಿತು. "ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಸರಿಯಮ್ಮ. ಈಗ ಒಂದು ಹೊತ್ತಿನ ಅಡ್ಡಿಗೆಮಾಡು. ನಾಳರಿಂದ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುವೆಮಂತೆ" ಎಂದು ಸಾವಿತ್ರಿ, ಯನ್ನ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿದು ಕಡೆಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ, ಸಂತೋಷಪ್ಪನವರು ಏನೋ ಕೆಲಸದ ಮೇಲೆ ಹೊರಗೆ ಹೋದರು.

ಸಂತೋಷಪ್ಪನವರ ಹೆಂಡತಿ ಸಾವಿತ್ರಿಯನ್ನು ನೋಡಿ, "ನಿನ್ನನ್ನು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವರೆ

ಗವ್ಯ ಅವರ ಪ್ರಮೇಯ. ಒಳಗಿನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನನ್ನದೇ ಅಧಿಕಾರ. ಒಳಗಿನ ಗುಟ್ಟು ಹೊರಗೆ ಹೊರಹಿಡಿದರೆ ನಿನಗೆ ಇಲ್ಲಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ನೆನಪಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳು!" ಎಂದು ಎಚ್ಚರಿಚ್ಚಿಳು.

"ಅಗಲಮ್ಮ ಸಂಸಾರ ಗುಟ್ಟು, ವ್ಯಾಧಿರಟ್ಟು ಅಂತ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆಮ್ಮ." ಎಂದಳು ಸಾವಿತ್ರಿ.

"ಆದರೆ ಆ ಮನೆಯೊಳಗಿನ ಗುಟ್ಟು ಏನೇನಾದು ಸಾವಿತ್ರಿಗೆ ಬೇಗದಲ್ಲೇ ತಿಳಿದು ಹೋಯಿತು. ಸಂತೋಷವ್ಯವನವರೆಂದರೆ ಯಜಮಾನನಿಗೆ ತುಂಬ ಭಯ ಯಜಮಾನರು ತಮ್ಮ ಸುಖವನ್ನೂ ನೋಡದೆ ಕಷ್ಟವನ್ನೂ ಸಂಪಾದಿಸುವವರು ಮನೆ ಯೊಳಗಿನವರಿಗೆ ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಕಡಿಮೆಯಾದು ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಯಾರಿಗೂ ಯಜ ಮಾನರ ಮೇಲೆ ಪ್ರೀತಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ವೇನೆಂದರೆ, ಅವರು ಯಾರನ್ನೂ ಏನಿ ಒಂದು ವೈಕಾ ಸಹಾ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಂದಕ್ಕೂ ಲೆಕ್ಕ ಕೇಳುವರು. ಅವರು ಮಹಾ ದೂರ ಎಂದೇ

ಮನೆಯೊಳಗಿನವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ತಂದೆ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಹೋದ ಕೂಡಲೇ ಮಕ್ಕಳು ಏನೋ ಹಿಂಡಿಗೆಂತಲೂ, ಚಿಕ್ಕ ವುಟ್ಟು ವ್ಯುಗಲಗಿಂತಲೂ ಹಾಯಿಯ ಹತ್ತಿರ ದುಡ್ಡು ಕೇಳುವರು ಅಂತಹ ಲೆಕ್ಕವಕ್ಕಿಲ್ಲದ ಪಿರ್ಚುಗಳಿಗಾಗಿ ಯಜಮಾನನಿ ಮನೆಗೆ ತರಿಸಿದ ಸರಕುಗಳನ್ನು ರವಸ್ಯವಾಗಿ ಮೂರಿ ಆ ಹಣವನ್ನು ತನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವರು ಈ ರವಸ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿದ ಮೇಲೆ ಸಾವಿತ್ರಿ ಸಹಿಸಿ ಕೊಂಡು ಸುಮ್ಮನಿರಲಾಗದೆ ಸಂತೋಷವ್ಯವನವರ ಹೆಂಡತಿಯಾದಿ.

"ಅಮ್ಮಾ, ಅಗತ್ಯಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಫಾಮಾಸಾ ತರಿಸುವಿರಲ್ಲ?" ಈ ವಿಷಯ ಯಜ ಮಾನರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಿಬಿಟ್ಟರೆ, ನಾನೇ ಹೆಚ್ಚು ಪಿರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಅಂದುಕೊಳ್ಳುವರೇನೋ!" ಎಂದಳು.

"ನಿನಗೆ ಆ ಭಯ ಬೇಡಮ್ಮ, ಯಜಮಾನರು ಒಂದುಸಾರಿ ವಿರ್ಚುಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಮತ್ತೆ ಆ ಪಿರ್ಚನ್ನು ಕುರಿತು ಅಲೀನಾಚಿಸುವವರಲ್ಲ," ಎಂದಳು ಸಂತೋಷವ್ಯವನವರ ಹೆಂಡತಿ.

ಅದರ ಸಾವಿತ್ರಿಗೆ ಆ ಪುನೆಯೊಳಗಿನ ಪುಟ್ಟ ಮರೆಯ ವರದಿತಿ ಏನೂ ಬನ್ನಾಗಿ ಕಾಣಲ್ಪಿ-
ವಾನೆಂಬಿಗಿರ.ವವರು ಮುಖ್ಯ ಯಜಮಾನರನ್ನ
ಪರಕಾರುರಂತೆ ನೋಡುವುದನ್ನು ಸಹಿಸಲಾಗಲ್ಪಿ.

ಒಂದು ದಿನ ಯಾವ ಇರಗಾರಿಂದಲೋ ಹೊರಗಿನ
ಕೆಲಸದವಳು ಬರಲ್ಪಿ ಸಂತೋಷವನ್ನವತೆ ಹೆಂಡತಿ
ಆ ದಿನವೇ ತಂದಿದ್ದ ನಾಲ್ಕು ಮೊಳೆ ತುಪ್ಪದ ಅರ್ಧ
ವನ್ನು ಒಂದು ಪಾತ್ರೆಗೆ ಹಾಕಿ ಸಾವಿತ್ರಿಯ ಕೈ
ಕೊಟ್ಟ. ಹಿಡುಗಾರಿನಿಂದ ಹೊರಗೆ ಹೋಗಿ
ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಮಾರಿ ಹಣ ತರಲು ಹೇಳಿದಳ.

ಸಾವಿತ್ರಿ ಹಾಗೆಯೇ ಹೋಗಿ ತುಪ್ಪವನ್ನ ಮಾರಿ
ಹಣವನ್ನ ಪಾತ್ರೆಗಳನ್ನ ಕೆಗೆದುಕೊಂಡ
ಮುಂದಿನ ಬಾಗಿಲಿನಿಂದಲೇ ವಸತಿಯೊಳಗೆ ಬಂದಳು
ಅವಳ ತನ್ನಮಾರಿ ಸಿಕ್ಕಿದ ಪಾದರಲ್ಲಿಯ ಒಂದು
ಪಾತ್ರೆವನ್ನು ಸಂತೋಷವನ್ನವರೇ ತೋರಿತು " ಇದು
ನೀನಿಂದ ನಾಲ್ಕು ಮೊಳೆಗಳಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ನೋಡಿ ಅಯ್ಯಾ"
ಎಂದಳು. ಸಂತೋಷವನ್ನವರು ಅದನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿ-

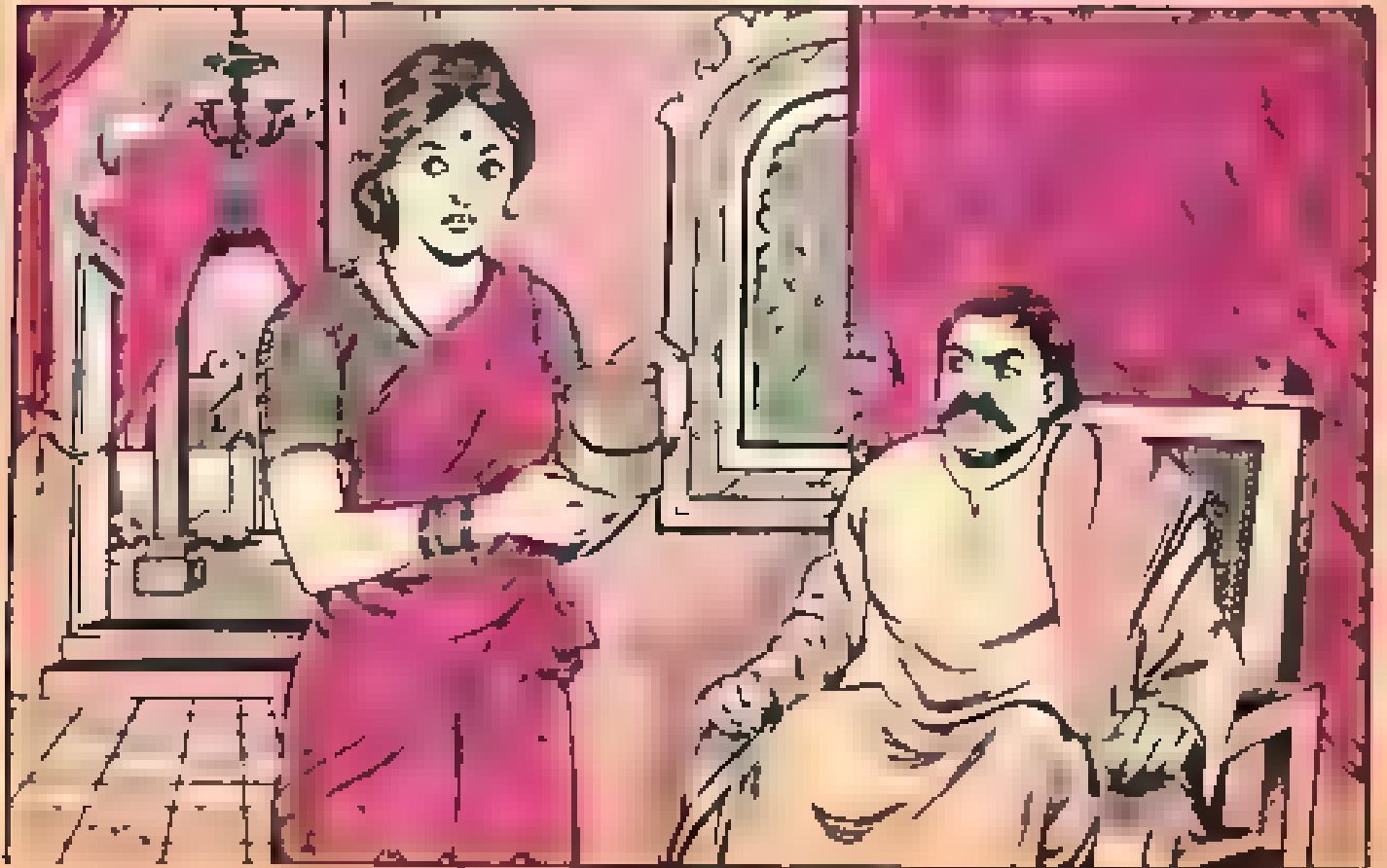
ಸೋಡಿ. " ಒಳ್ಳೆಯ ಪಾತ್ರೆವೇ. ಇದು ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳ
ಹೇಗೆ ಬಂತು?" ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದರು.

" ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ತುಪ್ಪ ಮಾರಿದೇ ಅಂಗಡಿ
ಯವನು ಕೊಟ್ಟ ಹಣ." ಎಂದಳು ಸಾವಿತ್ರಿ.

" ತುಪ್ಪ ಮಾರಲು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿತು?" ಎಂದು
ಸಂತೋಷವ್ವ ಅವಳನ್ನ ಅಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ನೋಡುತ್ತ
ಕೇಳಿದರು.

ಸಾವಿತ್ರಿ, ಭಯವಟ್ಟವಳಂತೆ ಅಧನಯಸ್ಸುತ್,
ನಡೆದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳಿ. " ಹೀಗೆ ದಿನಾ
ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದೆಯಲ್ಲ ಸ್ವಾಮಿ? ನಿನ್ನಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ
ದಿದ್ದೀರೇ ಅಂದುಕೊಂಡೆ." ಎಂದಳು.

" ಹಾಗೆನು ಕತೆ?" ಎಂದು ಸಂತೋಷವ್ವ
ನವರು ಹೆಂಡತಿಯನ್ನ ಕರೆದ. ನಾನಾ ವಿಧವಾಗಿ
ಜೈರರು ಅವರ ಹೆಂಡತಿ ಮಾತ್ರ ಗುಡ್ಡಗಿ ಯವ
ಉತ್ತರವನ್ನೂ ಕೊಡದೆ ಸುಮನಿದ್ದು. ಸಾವಿತ್ರಿ,
ಯನ್ನ ಮಾತ್ರ ನುಗ್ಗುವ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ನೋಡಿದಳು.
" ಗುಮ್ಮನ್ನುಕೊ ಹಾಗೆ ಸುಮ್ಮನಿರುವೆಯಾ ?

ಈ ಹತ್ತರ ಹೇಳುವುದು ಇಲ್ಲವಾ? ಅಂತ! " ಎಂದು ಸಂತೋಷವನ್ನವರು ಹೆಂಡತಿಯ ಮೇಲೆ ಕೈಯೆತ್ತಲು ನೋಡಿದರು.

"ಸ್ವಲ್ಪ ತಾಳಿರಿ ಸ್ವಾಮಿ! ನನಗೆ ತೋರಿದ್ದು ಹೇಳಬಹುದೇನಿ. ಇದರಲ್ಲಿ ನಿಜವಾದ ತಪ್ಪು ನಿಮ್ಮದೇ ಅಂತ ನನಗೆ ಕಾಣುತ್ತೆ. ನೀವು ಆಮ್ಮ ನವರ ಕೈಗೆ ಆಗಾಗ ಹಣ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದರ ಹೀಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೇ? ಮನೆಯೊಳಗೆ ಹೆಂಗಸರು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ವಿಚಾರಗಳು ಎಷ್ಟೋ ಇರುತ್ತವೆ ಸ್ವಾಮಿ. ಅಂಥಾದ್ದನ್ನೆಲ್ಲ ತಾಳು ವಿಚಾರ ಅಂದೂಕೊಳ್ಳಬಾರದ. ಅಂತ ನನಗೆ ಕಾಣುತ್ತೆ. ಒಂದೊಂದೊಂದು ದಿನದೊಂದು ವಸೆಗೆ ಬೇಕಾದ ಯಾವುದೋ ವಸ್ತು ಮಾರಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತೇ ಅನ್ನಿ. ಪ್ರಿಯೊಂದಕ್ಕೂ ಗೆಂಡನನ್ನು ಕೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಹೇಳಿ? ನೀವು ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಕುಳಿತರು ತ್ತೀರಾ? ಇದ್ದರೂ ಸುತ್ತಿಯಾಗಿ ಮಲಗಿರುತ್ತೀರಿ ಅಂದುಕೊಳ್ಳ. ಆದರೂ ಅವನವರು ಮಾಡುವುದು ಸಹಾ ಒಳ್ಳೆದಲ್ಲ ಅಂತರೇ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಕೆಲಸ ದಿಂದ ಅವರು ಮಕ್ಕಳ ಮುಂದೆ ಕೆಲಸದವರ ಮುಂದೆ ಸಹಾ ಸಣ್ಣತನಕ್ಕೆ ಇಳಿದುಬಿರುತ್ತಾರೆ. ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಒಂದು ಒಗೆಯಿಂದ ಕಳ್ಳತನ ಕಲಿಸಿದ ಹಾಗೂ ಆಗುತ್ತೆ. ಗೆಂಡನ ಹತ್ತರ ವಾದಾಡಿ ಕೇಳಿ ತಗೊಂಡರೆ

ಈ ತೊಂದರೆ ಇಲ್ಲ. ಗಂಡನೂ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಅಷ್ಟು ಹೆದರಿಸುವುದೂ ಒಳ್ಳೆದಲ್ಲವನ್ನಿ. ಅಷ್ಟು ದೂರ ಏಕೆ? ನನ್ನ ಗಂಡನೂ ಹೀಗೇನೇ ಅವರು ನನಗೆ ಆಗಾಗ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣ ಕೊಡುತ್ತಾ ಒಂದಿದ್ದರೆ ನನಗೆ ಈ ಅಡ್ಡಿಗೆ ಹೆಂಗಸಿನ ಕೆಲಸ ತಪ್ಪುತಿತ್ತು ಈಗ ಈ ಮನೆ ಗುಟ್ಟು ರಟ್ಟುಮಾಡಿದೆ ಅಂತ ನನ್ನನ್ನು ಕಳಿಸಬಿರುತ್ತೀರಿ ಅಂತ ನನಗೆ ಗೊತ್ತು " ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸಾವಿತ್ರಿ ಹಣವನ್ನು ಸಂತೋಷವ್ವ ನವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಹೊರಡಲು ಸಿದ್ಧಳಾದಳು.

ಅವಳು ಬಾಗಿಲು ದಾಟುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಗಂಡ ಹೆಂಡಿ ರಿಬ್ಬರೂ, "ಸಾವಿತ್ರಿ, ನಾಳೆ ಯಾವಾಗಲಿನ ಹಾಗೆಯೇ ಬಂದಿರು " ಎಂದು ಕೂಗಿ ಹೇಳಿದರು.

ಅವರಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆ ಬಂದದನ್ನು ತಿಳಿದು ಸಾವಿತ್ರಿ, ಹಾಸಿಗೆ ಹಿಡಿದಿದ್ದ ತನ್ನ ಗಂಡನಿಗಾಗಿ ಕೆಲವು ಮೂಸಂಬಿ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಕೊಂಡು ಕೊಂಡು ಹನ್ನ ಮನೆಗೆ ಹೋದಳು.

ಅವಳು ಗೆಂಡನಿಗೆ ಮೂಸಂಬಿ ಹಣ್ಣು ಸುಲಿದುಕೊಡುತ್ತ "ನೀವು ಕೈಕಾಲು ಬಿದ್ದು ಹಾಸಿಗೆ ಹಿಡಿದರೂ, ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕುರಿತು ಸಣ್ಣ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಿ ಒಂದು ದಂಪತಿಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದ ಅಡ್ಡಗೋಡೆ ಯನ್ನು ಉರುಳಿಸಿಬಿಟ್ಟೆ " ಎಂದಳು. ನಡೆದ ಸಂಗತಿ ಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಅವಳ ಗಂಡನಿಗೂ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು.

ಅಸಮರ್ಥತೆಯೇ ?

ಛೇಡ್ಯ ರಾಜನು ತನ್ನ ಮಂತ್ರಿಯೊಂದಿಗೆ "ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕ ಮಗನು ಯಾರೊಂದಿಗೂ ಬೆರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಮಹಾರಾಜನು ದಿಲ್ಲ. ಯಾವಾಗಲೂ ಒಪ್ಪಿಂಟಿನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಅವನನ್ನು ಹೊಗೆ ಪರಿಮಾಡುವುದೋ? ನನಗೆ ಅವನನ್ನು ಕುರಿತು ಬಹಳ ಚಿಂತೆಯಾಗಿದೆ" ಎಂದನು.

ಮಂತ್ರಿ, ಕಿರುಸಗು ನಕ್ಕು, "ಮಹಾರಾಜರೇ, ಗುಂಪಾಗಿ ತಿರುಗುವ ಕಾಗೆಗಳಿಗೆ ಟ್ಪಾವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಟ್ಪಾನವಿರುವಂಥ ಹದ್ದುಗಳು ಯಾವಾಗಲೂ ಒಂಟಿಯಾಗಿಯೇ ವಿಹರಿಸುತ್ತವೆ." ಎಂದನು.

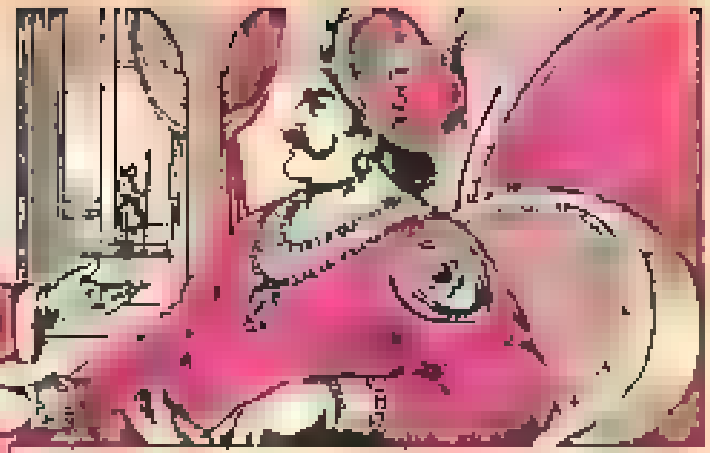
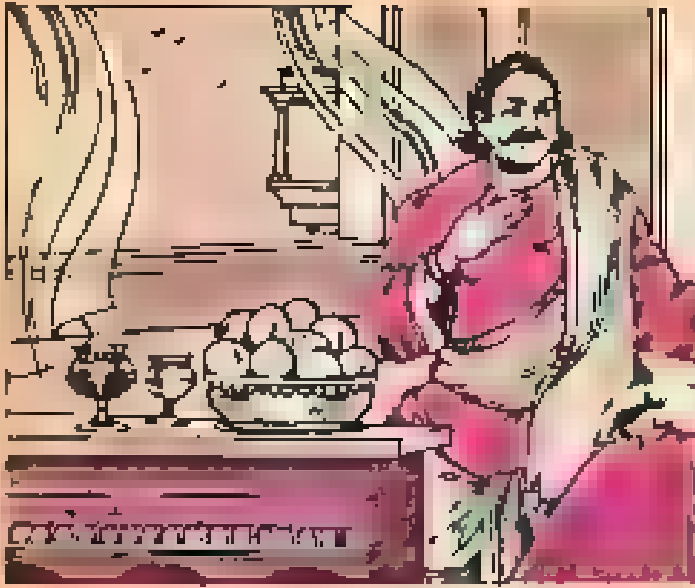
ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ಮೇಲೆ ರಾಜನು ಮಂತ್ರಿಯೊಂದಿಗೆ "ನನ್ನ ದೊಡ್ಡ ಮಗ ಯುವರಾಜನು ಈಗದೇ ತೋಗದವಾನ್ನೆಲ್ಲ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಅವರೊಂದಿಗೆ ಕಾಣ ಕ್ಷೇಪ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ನನಗೆ ಅವನನ್ನು ಕುರಿತು ಬಹಳ ಚಿಂತೆಯಾಗಿದೆ" ಎಂದನು.

ಮಂತ್ರಿ, ಕಿರುಸಗಿಯೊಂದಿಗೆ, "ಬಲಿಷ್ಠವಾದ ರಣ ಹದ್ದುಗಳು ನೋಣ, ಸೊಳ್ಳೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಸ್ನೇಹಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ಆಹಾರ ಎಲ್ಲದೆಯೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಸುಖವಾಗಿ ಬದುಕುತ್ತವೆ." ಎಂದನು.

ರಾಜನು ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಅಲೋಚಿಸಿ, "ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕ ಮಗ ಒಳ್ಳೆಯವನೇ. ದೊಡ್ಡವನೂ ಒಳ್ಳೆಯವನೇ! ಅವರನ್ನು ಕುರಿತು ಚಿಂತಿಸುವ ಪಾಣಿ ಅಸಮರ್ಥನಾದಾಯಿತು!" ಎಂದನು.

ಮಂತ್ರಿ ಏನೂ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ.

ಮಹತ್ವದ ಮೂಲಿಕೆ

ಹಿಂದೂ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಗುಪ್ತನೆಂಬ ಜಮೀನ್ದಾರನಿಗೆ ಹತ್ತು ಗ್ರಾಮಗಳು ಸೇರಿಕೊಂಡಿದ್ದುವು. ಅವನು ಯಾವಾಗಲೂ ಗ್ರಾಮಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಆಲೋಚಿಸುತ್ತ, ವಿನೋದ ಪಥಕ ಹಾಕುತ್ತ, ಅವುಗಳನ್ನು ಅಮಲಿಗೆ ತರುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ಅದರಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯ ಫಲಿತಗಳಾದರೆ ನೋಡಿ ಸಂತೋಷ ಪಡುವನು. ಆ ಜಮೀನ್ದಾರನಿಗೆ ಜಯಗುಪ್ತನೆಂಬ ಮಗನಿದ್ದನು. ಜಯಗುಪ್ತನು ದೊಡ್ಡವನಾಗಿ ತಂದೆಗೆ ಸಹಾಯಕನಾಗಿ, ತಂದೆಯ ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ, ತಂದೆಗೆ ಆಲೋಚನೆ ಹೇಳುವವನೂ ಆದನು.

ಈ ಬಗೆಯ ಶ್ರೀಗುಪ್ತನ ಗ್ರಾಮ ಪರಿಪಾಲನೆಯ ಕ್ರಮವನ್ನು ಕುರಿತು ಆ ದೇಶದ ರಾಜನು ಕೇಳಿ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು, ಅವನು ತನ್ನ ಆಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬರ ಬೇಕೆಂದು ಗೌರವಾನ್ವಿತ ಕಳುಹಿಸಿದನು. ರಾಜನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗುವ ಮೊದಲು ಶ್ರೀಗುಪ್ತನು ತನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಕರೆದು, "ರಾಜನಿಂದ ಅಹ್ವಾನ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಹೋಗದಿರುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ನಾನು ಎಷ್ಟು ದಿನ ಇರಬೇಕಾಗುವುದೋ ತಿಳಿಯದು. ನಾನು ಹೋದ ಮೇಲೆ ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದುದರ

ಕೊರತೆ ತೋರದ ಹಾಗೆ ನೀನು ನಿನ್ನ ವಿಧಿಗಳನ್ನು ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ನಡೆಯಿಸಿಕೊಂಡಿರಬೇಕು. ಆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಎನಾದರೂ ತೊಂದರೆ ಬಂತೆಂದರೆ ಕೂಡಲೇ ನನಗೆ ಸಮಾಚಾರ ಕಳುಹಿಸು ಹೊರಟು ಬರುತ್ತೇನೆ" ಎಂದನು.

ರಾಜನಿಂದ ಆ ಹ್ವಾನಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಶ್ರೀಗುಪ್ತನು ಅವನನ್ನು ಗೌರವದ ಅತಿಥಿಯಾಗಿಸಿಕೊಂಡು ಅವನಿಂದ ಪರಿಪಾಲನೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಬಗೆಯ ರಹಸ್ಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳ ತೊಡಗಿದನು. ವಿನಾ ಶ್ರೀಗುಪ್ತನ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಕೇಳುತ್ತ, ರಾಜಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಚರ್ಚಿಸುತ್ತ ಅವನು ತಿಂಗಳು ಕ್ಷುಲಿತವನ್ನ ಅತಿಥಿಯಾಗಿರುವಂತೆ ಮಾಡಿದನು ರಾಜ.

ಅದರ ಶ್ರೀಗುಪ್ತನ ಮನಸ್ಸು ಪೂರಾ ತನ್ನ ಗ್ರಾಮಗಳ ಮೇಲೆಯೂ ಅವುಗಳ ನಿರ್ವಹಣೆಯ ಮೇಲೆಯೂ ನಿಂತು ಹೋಗಿದ್ದಿತು. ಕಡೆಗೆ ಅವನು ರಾಜನೊಂದಿಗೆ ಕೂರಿಗೆ ಹೊರಟು ಹೋಗಲು ಅವನಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದನು. ಅದಕ್ಕೇನೂ ಅಭ್ಯಂತರ ಹೇಳದೆ ರಾಜನು ಅವನನ್ನು ಫಣವಾಗಿ ಸತ್ಕರಿಸಿ ರಾಜಮರ್ಯಾದೆಗಳಿಂದ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟನು.

ಬ್ರಹ್ಮಗುಪ್ತ, ೨ ತನ್ನ ರೂಪವನ್ನು ಸುರಕ್ಷಿಸುವ ಮೊದಲ
ಬಂದರೆ ಮಿಷಮವನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿ, ವಂಶವನ್ನು
ತುಂಬಿ ಗುಣಪಡಿಸಿದ್ದರೆ ಮೋಃದಾದರಿಂದ ಯಾವ
ತೊಂದರೆಯೂ ಇರಲಿಲ್ಲ ತನ್ನ ಮಗನು ಮಮಕಾರದ
ಪರಿವಾಲಿಸುವುದನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯ ಸಮರ್ಥನಾದಿಂದಲೇ
ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಾನೆ. ತಂದೆ ತಿರುಗಿ ಬಂದ ಅನಂತರ
ಕುಟುಂಬ ಒಬ್ಬ-ಗೊಬ್ಬರು ಯಾರೂ ಸುಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ
ಅರಬ್ಬಿ ಬೆನ್ನೆದು ನನ್ನ ಕೆಳದೆಯೇ ಪರಿವಾಲಿಸ
ಬುದ್ದಿಗುತ್ತ ತುಂಬಿ ವಸದಿಂದ ಕೆಲಸದಾಳು. ಇನ್ನು
ಮೊದಲೆ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ತನ್ನೂ ಹೊಳ
ತುಂಬಿದರು ಅದರಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಗುಪ್ತ, ೨ ತನ್ನ ಮಗನು
ವಂತೆ ವಿನೂ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಮುಂದೆ ರೇಗದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಗುಪ್ತನ ಅರೋಗ್ಯ
ಕ್ಷೀಣಿಸಿತ್ತು. ಒಂದು ದಿನವೆಂದು ಕಡಗುಪ್ತನಿಗೆ
ಅಗಮನವಾದಂತೆ ಶ್ರೀಗುಪ್ತನು ಹುಣಿಸಿ
ಅಗ್ನಿವೇದನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಪುನಃ ವೈದ್ಯರನ್ನು
ಕರೆದು ಕಂಡುಹಿಡಿದು ಮಂತ್ರಿ ಮಾಡಿದನು
ಅವರು ನೋಡಿ ಶ್ರೀಗುಪ್ತನಿಗೆ ಮಂತ್ರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿ
ತವ ವ್ಯಥೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಹೊಸದಾಗಿ ಬೇರೆ ಕಾಯಿಲೆ
ಮಾಡಿ ಇನ್ನೂ ಮರು ಕಡಗುಪ್ತನ ಕಡಗುಪ್ತನ
ತೃಪ್ತವಾಗಿದ್ದು ಶ್ರೀಗುಪ್ತನಿಂತಲೂ ವೈದ್ಯರ
ದವರು ಇನ್ನೂ ಕಡಗುಪ್ತನಿಂತಲೂ ಶ್ರೀಗುಪ್ತನ
ಮೇಲೆ ಮೃದಿ ಅಂತರ ಮರು ಕಡಗುಪ್ತನ
ಮೇಲಿತ್ತು. ಮರು ಕಡಗುಪ್ತನಿಂತಲೂ ಕಡಗುಪ್ತನ
ಇನ್ನೂ ಕಂಡುಹಿಡಿದು ಗುಣಪಡಿಸಿದವರು
ಕಡಗುಪ್ತನು ಮೃದಿ ಮೃದಗುಪ್ತನು ಮರು ಕಡಗುಪ್ತನ
ಮೇಲೆ ಕಡಗುಪ್ತನು ಮೃದಗುಪ್ತನು ಮರು ಕಡಗುಪ್ತನ

ಈ ಪ್ರಕಟಣೆಯನ್ನು ಈಗ ಒಬ್ಬ ಯುವಕನು
ಬಾಬು ಶ್ರೀಗೃಹ್ಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುತ್ತಾ, "ನಿಜ
ಇತಿಹಾಸ ನಿಜವಾದದ್ದು ಎಂದು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ
ಶ್ರೀಗೃಹ್ಯ ಪೂಜೆ ಒಮ್ಮಾಡುತ್ತ ಬಂದಿಲ್ಲ"

A photograph showing a person in a red shirt and dark pants standing in a shallow, muddy stream. The person appears to be washing clothes or laundry. The background features a steep, eroded hillside with exposed roots and some sparse vegetation. The water is murky and brown.

ಮೂಕ, ಬೆಳೆಸುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ರೋಗಿಯ ಸಂತಾನ
ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೇ ಒಬ್ಬರು ಕೈಯಲ್ಲಿ ತಕ್ಕ ತರಬೇತಿ.
ಅಗತ್ಯ ಈ ವಾಧಿ ಸುಗಮಗುತ್ತದೆ" ಎಂದನು.

ತಂದೆ ಅದೇನೂ ಬಿಡುವೆಯು ಎಷ್ಟು ಹೇಳಿದರೂ
ಕೇಳದೆ ಬಯಗುವಾಗ ಕುಮಾರಯ್ಯಕ್ಕೆ ಪ್ರಸಂಗ
ಹೊರತು ಆ ಯುವಕನನ್ನು ತನ್ನೆಂದಿಗೆ ಎರಡು
ಪಂಚದವ ಆ ಮೂವತ್ತೆಯ ಗುರುತು ಕೊಡಲು
ಬೇಕಾದವನು ಅವನುತಾನೇ!

ಅಂತೆಯೇ ಆ ಯುನೈಟೆಡ್ ಪಾರ್ಟಿ, ಸೋವಿಯೆಟ್
ಯೂನಿಯನ್, ಅಮೆರಿಕದೊಳಗೆ ದೀರ್ಘ ಪ್ರವಾಸ
ಮಾಡಿ ಬಂದಿರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ದೊಡ್ಡದಾದ
ಪ್ರಾಂತ್ಯವೆಂದು ಒಂದು ಇದಕ್ಕೆ ಕಂಡುಬಂದಿದೆ. ಆದರೆ
ದಿನ ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಆ ಪ್ರಾಂತ್ಯಕ್ಕೆ ಹಾಕುವುದೇ

"ನಮ್ಮ ಬೆಳಗಿನ ಮೂಲೆ ಈಗ ಇಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡದಾದರೂ ಮೋ' ನನ್ನಿ ಅ
ಮಾನ್ಯ ಸಿಂಹದ." ಎಂದರು ಮುಗಿಸುವುದಾಗಿ

ಅ ಯುವಕ. "ಅನುಭವ ಇಲ್ಲದವರಲ್ಲಿ ವೈದ್ಯವಾಡುವೆ ನೆಂದು ಹೊರಟರೆ ಹೀಗಾಗದೆ ಇನ್ನೇನಾದೀತು?" ಎಂದನು ಜಯಗುಪ್ತನು ಶಾಸು ಕೋಪದಿಂದ

ಯುವಕನು ಯಾವ ಉತ್ತರವನ್ನೂ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಉಪಾಯವಿಲ್ಲದೆ ಇಬ್ಬರೂ ವಸಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದರು. ಅವರು ಮನೆ ಸೇರುವಾಗ ಎರಡು ತಿಂಗಳಾಯಿತು. ನನ್ನ ತಂದೆಯ ವ್ಯಾಧಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಅನುಕ್ರೂಪಾ ಚಿಂತಿಸುವ ಜಯಗುಪ್ತನು, ಮನೆಗೆ ಬಂದ ಕೂಡಲೇ ತಂದೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಅತ್ಯಾತ್ಮಯೋವನದ ಬೆರಗಾಗಿ ನೆ ತನು. ಶ್ರೀಗುಪ್ತನು ಯಾವ ವ್ಯಾಧಿಯೂ ಇಲ್ಲದೆ ತಿರುಗಾಡುತ್ತ, ಎಲ್ಲಾ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೂ ನೋಡಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತ ತುಂಬಾ ಉತ್ಸಾಹದಲ್ಲಿದ್ದನು. ಜಯ ಗುಪ್ತನಿಗೆ ತಾನು ಪಟ್ಟ ಶ್ರಮವೆಲ್ಲಾ ಮಳೆಕು ಹೋಗುವಷ್ಟು ಸಂತೋಷವಾಯಿತು.

ಯುವಕನು ಜಯಗುಪ್ತನನ್ನು ಆಚೆಗೆ ಕರೆದು, "ನನಗೆ ಕೊಡುವೆನೆಂದು ಹೇಳಿದ ಒಹುವಾಸವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ, ನಾನು ನನ್ನ ಪಾಡಿಗೆ ಹೊರಟುಹೋಗು ತ್ತೇನೆ. ಈಗಲೇ ನಾನು ಬಂದು ಬಹಳ ತಡವಾಯಿತು" ಎಂದನು. ಜಯಗುಪ್ತನಿಗೆ ಕೋಪದಿಂದ ಮೈ ಉರಿ ಯಿತು "ಸಾಕು ಬಿಡು ನಿನ್ನ ವೈದ್ಯವೂ ನೀನೂ! ಯಾವುದೋ ಮೂಲಕೆ ಇದೆಯೆಂದು ನನ್ನನ್ನು ಎಲ್ಲಿಗೋ ಕರೆದೊಯ್ದು, ನೀನು ಹಿಂದೊಗ್ಗಟ್ಟು

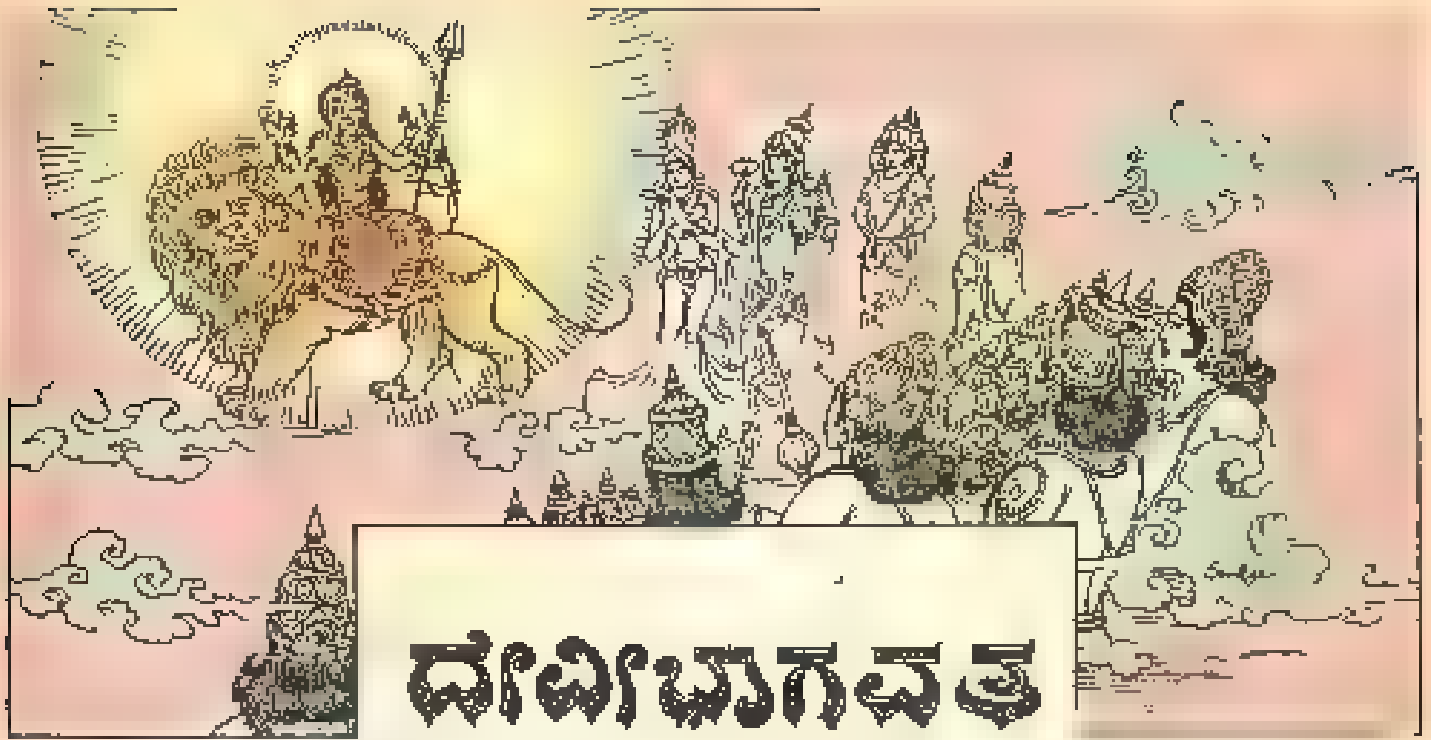
ಕಡೆಗೆ ತಾರಮ್ಮಯ್ಯ ಕೋರಿಸಿದ್ದು ಸಾಲದೆ ಒಹು ಮಾನಕ್ಕೆ ಕೈ ಚಾಚುವೆಯಾ? ಸಾಚೆ ಇಲ್ಲವೇ?" ಎಂದನು ಜಯಗುಪ್ತ.

ಯುವಕನು ಮುಗುಳು ನಗು ಸೂಸುತ್ತ, "ಆ ಮೂಲಕೆಯ ಮಹತ್ವದಿಂದಲೇ ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಗೆ ಗುಣವಾಗಿ ಎಂದಿನಂತೆ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ನೋಡಿದಿರವ್ವೆ? ಅವರನ್ನು ಹೀಡಿದ ವ್ಯಾಧಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ವಾಂಛೆ ಎಂದು ಹೆಸರು. ಅವರು ರಾಜನ ಅತಿಥಿಯಾಗಿ ಹೋದಾಗ ಅವರು ನಿಮಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಹಿರಿತನವನ್ನು ನೀವು ಅವರಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಮೂಲಕೆಯ ನೆಪ ಹೇಳಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಎರಡು ತಿಂಗಳ ವರೆಗೆ ಮೂರ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದೆ. ಆ ಮೂಲಕೆ ಯನ್ನು ನೀವೇ ಕೀಳಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಿದಾಗಲೇ ನನ್ನ ಉಪಾಯವನ್ನು ನೀವು ಗ್ರಹಿಸಬೇಕಿತ್ತು. ನೀವು ಹೋದ ಕೂಡಲೇ ಅವರು ಹಿರಿತನವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ಗುಣಮುಖರಾದರು ನೋಡಿದಿರಾ?" ಎಂದನು.

"ನಿನ್ನ ಉಪಾಯ ನಾನು ಗ್ರಹಿಸಿದ್ದರೆ?" ಎಂದು ಜಯಗುಪ್ತನು ಕೇಳಿದನು. "ನಾನೂ ಇದ್ದ ವಿಷಯ ಇದ್ದ ಹಾಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ನಿಮಗೆ ತಿರುಗಾಟ ತಪ್ಪೆ ತಿತ್ತು," ಎಂದ ಯುವಕ

ಜಯಗುಪ್ತನು ಅವನ ಮಾತಿನ ನಿಜವನ್ನು ಮನ ದಂಡ. ಅವನಿಗೆ ಒಹುವಾಸ ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸಿದನು.

ದೇವಿಭಾಗವತ

ವಿಷ್ಣುವಿನ ಆರೋಚನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಬ್ರಹ್ಮನೇ ಮೊದಲಾದ ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲರೂ ಮಹಾದೇವಿಯನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತ ಕರೆಯತೊಡಗಿದರು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ದೇವಿ ಆ ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲರ ಇದಿರಿಸಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಅಭಯ ಹಸ್ತ ತೋರಿ ನಿಂತಳು.

ದೇವತೆ ಅವಳನ್ನು ತುಂಬಾಸ್ತುತಿಸಿ ಪ್ರಸನ್ನ ಮಾಡಿ, "ಮಹಾದೇವಿಯೇ, ಲೋಕ ರಕ್ಷಕೆಯೇ ! ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಸನೇ ಮೊದಲಾದ ದುಷ್ಟ ಶಕ್ತರಿಂದ ವಿಪರೀತ ಭಾರವಾಗಿ ಭೂದೇವಿ ತಾಳಲಾರದೆ ನಮ್ಮ ಮೂಲಕವಾಗಿ ನಿನಗೆ ಶರಣಾಗತಳಾಗಿದ್ದಾಳೆ. ಪರಿಹರಾದಿಗಳಿಂದಲೂ ಕೊಲ್ಲಲಾಗದ ರಾಕ್ಷಸರನ್ನು ನೀನು ಕೊಂದಿರುವೆ. ಅಮದರಿಂದ ಈಗಲಾದರೂ ಭೂಭಾವವನ್ನು ತಗ್ಗಿಸಲು ಶಕ್ತಳಾದವಳು ನೀನೇ ತಾಯೇ!" ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡರು.

"ತಾಯೇ ! ನಿನ್ನ ಶಕ್ತಿಯ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದೆ ಯಾರಿಂದಲೂ ಏನು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗದು. ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿಯೂ ಶಕ್ತಿ ಯಾಗಿರುವವಳು ನೀನೇ ಬ್ರಹ್ಮ

ನಿಗೆ ಸರಸ್ವತಿಯೂ, ವಿಷ್ಣುವಿಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯೂ, ಶಿವನಿಗೆ ಪಾರ್ವತಿಯೂ ಜತೆ ಯಾಗಿರುವುದರಿಂದಲೇ ಅವರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ವಿಧಿಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಥತೆಯಿಂದ ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸಲು ಶಕ್ತರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಾ ಏನುಮಾಡಲೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗದು." ಎಂದನು ದೇವೇಂದ್ರ.

"ದೇವೇಂದನ ಮಾತು ನಿಜವೇ. ನಿನ್ನ ಸಹಕಾರವು ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ನಾವು ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳೂ ಸಹ ಶಕ್ತಿ ಹೀನರೇ, ಯಾರ ಸಹಾಯವೂ ಇಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲ ದಕ್ಕೂ ಸಮರ್ಥಳಾಗಿರುವವಳು ನೀನೊಬ್ಬಳೇ. ಆದರೆ ನೀನೊಬ್ಬಳೇ ಹೆಸರುವಡೆಯಲು ಇಷ್ಟ ವಿಲ್ಲದವಳಾಗಿ, ನಮಗೆಲ್ಲಾ ಅಂತಃ ಸಹಾಯಕಳಾಗಿ ನಮಗೂ ಹೆಸರು ಬರುವಂತೆ ಮಾಡುವಿ. ಇದೇ ನಿನ್ನಲ್ಲಿರುವ ವಿಕೀಪ. ನಿನು ಎಷ್ಟು ಶಕ್ತಳೋ ಅಷ್ಟೇ ಶಾಂತಳೂ ಆಗಿರುವಿರುವದ್ದು!" ಎಂದನು ವಿಷ್ಣು. ಈ ಯಥಾರ್ಥ ಪ್ರಶಂಸೆಗಳಿಂದ ತೃಪ್ತಳಾದ ದೇವಿಯು ಮುಗುಳು ನಗುತ್ತ, "ಈಗ ನನ್ನಿಂದ ನಿನಗೆ ಯಾವ

ಭಾರವನ್ನು ತೆರಿಸಿ ಭೂಮಿವಿಜಯ ದುಃಖವನ್ನು ಆ ಮೂಲಕ ಸಮೀಕರಿಸುವ ಅರ್ಥವಿದೆ" ಎಂದು ವಾರ್ಥಿಕರೊಂದರು ದೇವತೆಗಳು.

ಆ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಮಹಾದೇವಿ ನಕ್ಕು, "ಹೌದು. ನಾನುಕೂಡಾ ಅದನ್ನು ಕುರಿತು ಆಲೋಚಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಜರಾಸಂಧನೇ ಮೊದಲಾದ ದುರ್ವಿದಗ್ಧರನ್ನು ತನ್ನ ಸಿಂಹಾಸನದಿಂದ ಮೊದಲೇ ನಿರ್ಗಮಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅದಲ್ಲದೆ ಕುಂಬಿ ಒರುವ ಹಾಗೆ ಕಾಲ ಕೂಡಿಸಿರುವುದು, ಅದೇನು ಒಂದು ಸತ್ಯವೆಂದು ನಂಬಿಕೆಗಳೆಲ್ಲಾ ನಿಮ್ಮ ನಮ್ಮ ಅಂಶಗಳಿಂದ ಭೂಮಿ ವಿಜಯ ಹುಟ್ಟಿರಿ. ಕಲ್ಯಾಣವು ಯಾವದಕ್ಕಿರುವಲ್ಲಿ ವಸುದೇವನಾಗಿ ಮಹಾದೇವಿ ಭೃಗುವಿನ ಶಾಪ ಪಡೆದಿರುವ ವಿಷ್ಣು ಆ ವಸುದೇವನಿಗೆ ಮಗನಾಗಿ ಹುಟ್ಟುತ್ತಾನೆ. ನಾನು ಮಹಾದೇವಿ ಆಗಿದ್ದಾಗ ಮಹಾದೇವಿ ನಂದನಿಗೂ ಯಶೋದೇಗೂ ನಾನು ಮಗನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಸುತೋವದಿಂದ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಸೂರ್ಯನು ಮಹಾದೇವಿ ಹುಟ್ಟಿದಾಗ ಗೋಕುಲಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತೇನೆ. ದೇವಕಿಯ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿಯೇ ಜೀವನವನ್ನು ರೋಷದೇ ದೇವಿಯ ಗರ್ಭಕ್ಕೆ ಬರುವುದು ಸತ್ಯವೆಂದು ನಂಬಿಕೆಗಳ ಸಮಾಪ್ತಿಯಾದ ಮಹಾದೇವಿ ಹುಟ್ಟಿದಾಗ ಮಹಾದೇವಿ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯದ ಸ್ವರೂಪವಾಗಿ ಮಹಾದೇವಿ ಕೆಳಗೆ ಬೀಳುತ್ತಾಳೆ. ಇಂಥವೇ ಅಂಶದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಅರ್ಜುನನು ರಾಜರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೊಲ್ಲುತ್ತಾನೆ. ಯಮನ ಅಂಶದವನಾದ ಭರ್ಮರಾಜನೂ, ವಾಯುವಿನ ಅಂಶದ ಭೀಮನೂ, ಅಶ್ವಿನೀ ದೇವತೆಗಳ ಅಂಶದ ನಕುಲ ಸಹದೇವರೂ, ವಸುವಿನ ಅಂಶದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಭೀಷ್ಮನೂ ಬಿಕ್ಕಾಪಟ್ಟು ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ ಸುಖಾರ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ನಿಮ್ಮನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸುಖಗಳನ್ನಾಗಿಯೂ ಕೊಂಡು ಮಾಡಬೇಕಾದುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಾನು ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ನೀವೆಲ್ಲ ನಿಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ ಸ್ಥಾನ

ಬಿಟ್ಟು ಸಮಾಪ್ತಿಯ ಮಹಾದೇವಿ ಅದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ವಿವರವಾಗಿ ಹೇಳಿ ನೋಡುವಾ" ಎಂದಳು.

"ನೋಡು ತಾಯೇ ! ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿರುವ ರಾಜರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಾವಾತ್ಮರಾಗಿ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ಗೋರಾಡಿ ಸುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಭೂಮಿವಿ ಜೀವರಾದೆ ಅಳು ಕ್ಷಿಪ್ತವಳೆ. ಅವಳ ಹೊರೆ ಹಗುರಾಗಬೇಕೆಂದು ನಾದೆಲ್ಲಾ ಹಾರೈಸುತ್ತಿದ್ದೆವೆ. ನನ್ನ ಪೂರ್ವದರ್ಶನವಿರುವುದರಿಂದ ವಿಜಯವಾದ, ಮಹಿಮಾಪೂರ್ವ ಮದವನ್ನು ಆಡಗಿಸಿದವಳು. ಕುಂಭಸಂಭವವನ್ನು ಮೂಲಕೊಂಡವಳು. ಅಶ್ವಿನೀವರನ್ನು ನಿರ್ಗಮಿಸಿ ಮಾಡಿದವಳು. ಚಂಡ ಮುಂಡಾದಿ ರಾಕ್ಷಸರೂ, ಭೂಮಿಪ್ರದೇಶವನ್ನೂ, ದುರ್ಮುಖ, ದುಃಸಹ, ಕರಾಳ ಮೊದಲಾದ ರಾಕ್ಷಸರೂ ನನ್ನ ಕೊಡುವ ಸಹಜ ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನೆ ತ್ಯಜಿ ಪಡೆದ ವರುಷಗಳಿಂದ ಏಡೋನ್ನತ್ತರಾಗಿ ಅಟ್ಟ ಹಾಸ ಮಾಡಿ ದಾಗ ನನ್ನಿಂದಲೇ ಕಡೆಗೆ ಸತ್ತರು. ಈಗ ಕೂಡಾ ಭೂ

ಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, ನಾನು ಹೋದಂತೆ ಕಾರ್ಯೋನ್ಮುಖ
ರಾಗಿರಿ. ಚಿಂತಿಸಬೇಡಿರಿ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅಂತರ್ಧಾನ
ಳಾದಳು. ಎಲ್ಲರೂ ನೆಮ್ಮದಿಯಿಂದ ಓದಿರುಗಿದರು.

ಕಾಳಿಯೇ ಸರಿಯೆ ಕೀರದಕ್ಷಿ ಎತ್ತರವಾದ ಮನ
ಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಸುಂದರವಾದ ಮಧುವನವು
ಘೂಮಿಮುಟ್ಟಿದಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಲವಣಾಸುರನೊಬ್ಬ ರಾಕ್ಷ
ಸನು ಪರಮ ದುರ್ಮಾರ್ಗಿಯಾಗಿರ್ದನು. ಅವನ
ತಂದೆಯ ಹೆಸರು ಮಧು ಪಾಶ್ವತನೋ ಸಾಧು
ಗಳನ್ನೂ ಮುನಿಗಳನ್ನೂ ಕೊಂದು ಕೊಂದಿದ್ದ ಲವಣಾಸುರ
ನನ್ನು ಕೆತ್ತಿರ್ದು ನೋಡುವ ಕೊಂಡು. ಆ ದಿವ್ಯ ದಲ್ಲಿ
ಒಂದು ನಗರವನ್ನೇ ನಿರ್ಮಿಸಿದನು. ಅದುವೇ
ಮಧುರಾ ನಗರ.

ಅದರ ಕೆತ್ತಿರ್ದುನ ಎಂದವರು ಅದನ್ನು
ಒಹಳಕಾಲ ಪಾಲಿಸಿರ್ದರು. ಮಧುರಾ ನಗರವು
ಯುದ್ಧವಂತದ ರಾಜರ ವಶವಾಯಿತು. ಅದನ್ನು
ಯಯಾತಿಯ ಮಗನಾದ ಶೂರಸೇನನು ಪಾಲಿಸಿ
ಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಪರಾಣದೇವನ ಶಾಪವನ್ನು
ಪಡೆದ ಕಲ್ಕವನು ಅವನಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿ ಮನುರೋವನೊಬ್ಬ
ಹುಸುರೊಂದ ಬೆಳೆದನು. ಅದಿತಿ ದೇವಕಿ ಎಂಬ
ಹೆಸರಿರ್ದ ವಸುರೋವನಿಗೆ ಹೆಂಡತಿಯಾಗಿ ಹೊಂದಿ
ಕೊಂಡಳು. ಅದರ ಮನುರೋವನು ವೈಶ್ಯ ವೃತ್ತಿ
ಯನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದವರಿಂದ. ಮಧುವಂತದ್ದಿ
ಹುಟ್ಟಿದ ಲಗ್ನಸೇನನು ಮಧುರಾಪುರವನ್ನು ಪಾಲಿಸಿ
ಕೊಂಡು ಬಂದನು ಅವನ ಮಗನೇ ಕಂಸ. ದೇವಕಿ
ನೆಂಬವಳಿಗೆ ಮಗಳಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದವಳು ದೇವಕಿ.

ದೇವಕನು ದೇವಕಿಯನ್ನು ಮನುರೋವನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ
ಮದುವೆ ಮಾಡುವಾಗ ಒಂದು ಅದ್ಭುತ ಸಂಭವ
ವಾಯಿತು. ಮದುವೆಯ ಮರಣಗೊಂಡ ಗರ್ಭಿಣಿ
ಸದುವೆ, ಆಕಾಶವಾಗಿಯೊಂದು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ
ಮೊಳಗಿತು. "ಎಲೋ ಕಂಸಾ! ಈ ದೇವಕಿಯ
ಮಗನಿರ್ದಲ್ಲಿ ಎಂಬನೆಯವನು ನಿನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲು

ತ್ತಾನೆ!" ಈ ಶಬ್ದವನ್ನು ಕೇಳಿ ಕಂಸನಿಗೆ ದಿಗಿಲು
ಬಡೆದಳು. ಅದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ದೇವಕಿಯನ್ನು
ಕೊಂದುಬಿಡುವುದೇ ಸರಿಯಾದ ದಾರಿಯೆಂದು
ಮೊದಲು ತೋರಿತು.

ಅದರ ತಂತ್ರಿಯಂತೆ ಸನ್ಮಾನಿಸುತ್ತ ಬೇಕಾದವ
ಳನ್ನು. ಉತ್ತಮ ಗುಣಸಂಪನ್ನ ಯುವವ
ಳನ್ನು ಹೇಗೆ ತಾನೇ ಕೊಲ್ಲಲಿ, ಎಂದು ಅವನ
ಮನನ್ನು ಸಂಕಟದಿಂದ ಹೊರಳಿ ತೊಡಗಿತು
ಎನಾದರೂ ದೇವಕಿಯನ್ನು ಕೊಲ್ಲದೆ ಉಪಾಯವಿಲ್ಲ
ವೆಂದೇ ಎಣಿಸಿದನು. ತಾನು ಬದುಕಿದ್ದರೆ ಎಂತಹ
ಪಾಪಕ್ಕಾದರೂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಿರಬೇಕೆಂದು
ಸತ್ತರೆ ಏನಿದೆ? ಅದುದರಿಂದ ಪ್ರಾಣ ಉಳಿಸಿ
ಕೊಳ್ಳಲು ಎಂತಹ ಪಾಪವನ್ನಾದರೂ ಮಾಡ
ಬಹುದು

ಹೀಗೆ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿಕೊಂಡು ಕಂಸನು ಎಲ್ಲರೂ
ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಕತ್ತಿಯನ್ನೆತ್ತಿ ಮದುವೆಗಳಾಗಿದ್ದ

ದೇವಕಿಯ ತಲೆ ಮುಡಿಯನ್ನು ಇನ್ನೊಂದು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದನು. ಆ ಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿ ಅವಳು ತನ್ನ ತಂಗಿ ಯೆಂದೂ, ಯಾವ ಪಾಪವನ್ನೂ ಅರಿಯದವಳೆಂದೂ ಆ ಕಠಿಣಾತ್ಮನಿಗೆ ತೋರಲೇ ಇಲ್ಲ.

ಆಗ ಫಕ್ಕನ ವಸುದೇವನು ಅಡ್ಡಬಾರದೆ ಹೋಗಿರುತ್ತಿದ್ದರೆ ದೇವಕಿಯ ತಲೆ ಕೆಳಗೆ ಬೀಳುತ್ತಿತ್ತು. ವಸುದೇವನ ಬೆನ್ನಿಗೆ ಯಾದವ ವೀರಶೈಲನೂ ಒಂದಾಗಿ ನಿಂತು, "ಎಲೋ ದುರಾತ್ಮಾ! ಕಲಾ! ಎಂಥಾ ಹೀನ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧನಾದೆಯೋ!" ಎಂದು ಕಂಸನನ್ನು ನಿಂದಿಸಿ ಹೋರಾಡಲು ತಯಾರಾದರು. ಕಂಸನು ದೇವಕಿಯನ್ನು ದಿಟ್ಟಿ ಅವರನ್ನು ಇದಿರಿಸಿ ಬೇಕಾಗಿ ಒಂದಿತು.

ಆಗ ವೃದ್ಧರು ಮಧ್ಯೆ ನಿಂತು ಅಶುಭಕರವಾದ ಹೊಡೆದಾಟವಾಗದಂತೆ ತಡೆದು ಕಂಸನೊಂದಿಗೆ, "ನೋಡವ್ವ! ಇವಳನ್ನು ನೋಡು! ಮುದ್ದಿಸ ಮದುವೆ ಮಗಳು! ಉತ್ತ ಗುಣದವಳು! ನಿನ್ನ

ಪ್ರೀತಿಯ ತಂಗಿ! ಇವಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಕೈಯಾದರೂ ನಿನಗೆ ಹೇಗೆ ಒಂತಪ್ಪಾ! ಯಾವನೋ ಒಬ್ಬ ಅಸತ್ಯ ವಾದಿ ವಸುದೇವನ ಮನೆ ಮುಳುಗಿಸಬೇಕೆಂಬ ದುರ್ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ನಿನಗೆ ಅವಶ್ಯಾಕಿ ತರಲು ವಿನೋ ಗಾರ್. ಡಿ ಮಾಡಿದನೇ ಹೊರತು, ಅದನ್ನು ನಿಜವಾದ ದೈವವಾಣಿ ಎಂದು ನಂಬುವಿಯಾ? ಬುದ್ಧಿವಂತರು ಇಂತಹ ಇಂದ್ರಜಾಲವನ್ನು ರೆಕ್ಕಿಸುವರೇನು? ಹೋಗಿರಿ, ಅದು ನಿಜವಾದ ಅಕಾಲವಾಣಿಯೆಂದೇ ಅಂದುಕೊಳ್ಳುವ. ನಡೆಯಲೇ ಬೇಕಾಗಿ ಒರುವ ವಿಧಿಯನ್ನು ನೀನು ತಪ್ಪಿಸಿಡಬಲ್ಲೆಯಾ?" ಎಂದರು.

ಆಗ ವಸುದೇವನು ಹೀಗೆಂದನು "ಕಂಸಬಾವಾ, ನಿನಗೆ ಯಾವ ಛಾಯವೂ ಬೇಡ. ಇಷ್ಟಮಂದಿಗಳ ಇಬರಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಮಾಣಮಾಡಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ದೇವಕಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಮಕ್ಕಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಿನಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ಅವಳಿಗಿನ್ನು ಬೇಡಾದರೆ ಕೊಲ್ಲು. ಈ ಮಾತನ್ನು ನಾನು ತಪ್ಪಿದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಪೂರ್ವಿಕರು ನರಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ."

ವಸುದೇವನು ಸೂರ್ಯಚಂದ್ರರು ತಲೆ ಕೆಳ ಗಾದರೂ ಅಡಿದ ಮಾತು ತಪ್ಪವವನ್ನೆಂದೂ ಎಲ್ಲರೂ ಕಂಸನಿಗೆ ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದರು. ಕಂಸನು ವಸು ದೇವನ ಮಾತನ್ನು ನಂಬಿ ತನ್ನ ಹಾವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟನು. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ದೊಡ್ಡ ಗಂಡ ತಪ್ಪಿದಂತಾ ಯಿತು. ಅನಂತರ ವಸುದೇವನು ದೇವಕಿಯೊಂದಿಗೆ ಕನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸುಖವಾಗಿದ್ದನು.

ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲದ ಮೇಲೆ ದೇವಕಿ ಗರ್ಭಿಣಿಯಾಗಿ ಸುಂದರವಾದ ಮಗನನ್ನು ಹುಡುಕಳು, ಆಗ ವಸು ದೇವನು ದೇವಕಿಯೊಂದಿಗೆ, "ಈ ಹುಡುಗನ ಆಶೆ ಬಿಡು, ಇವನನ್ನು ಒಯ್ಯು ಕಂಸನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡು ತ್ತೇನೆ. ನೀನು ದುಃಖಿಸಬಾರದು. ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಮೀರಲು ಯಾರಿಗೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ" ಎಂದನು. ಅದಕ್ಕೆ ದೇವಕಿ, "ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗೆ ಪರಿಹಾರವಿಲ್ಲ

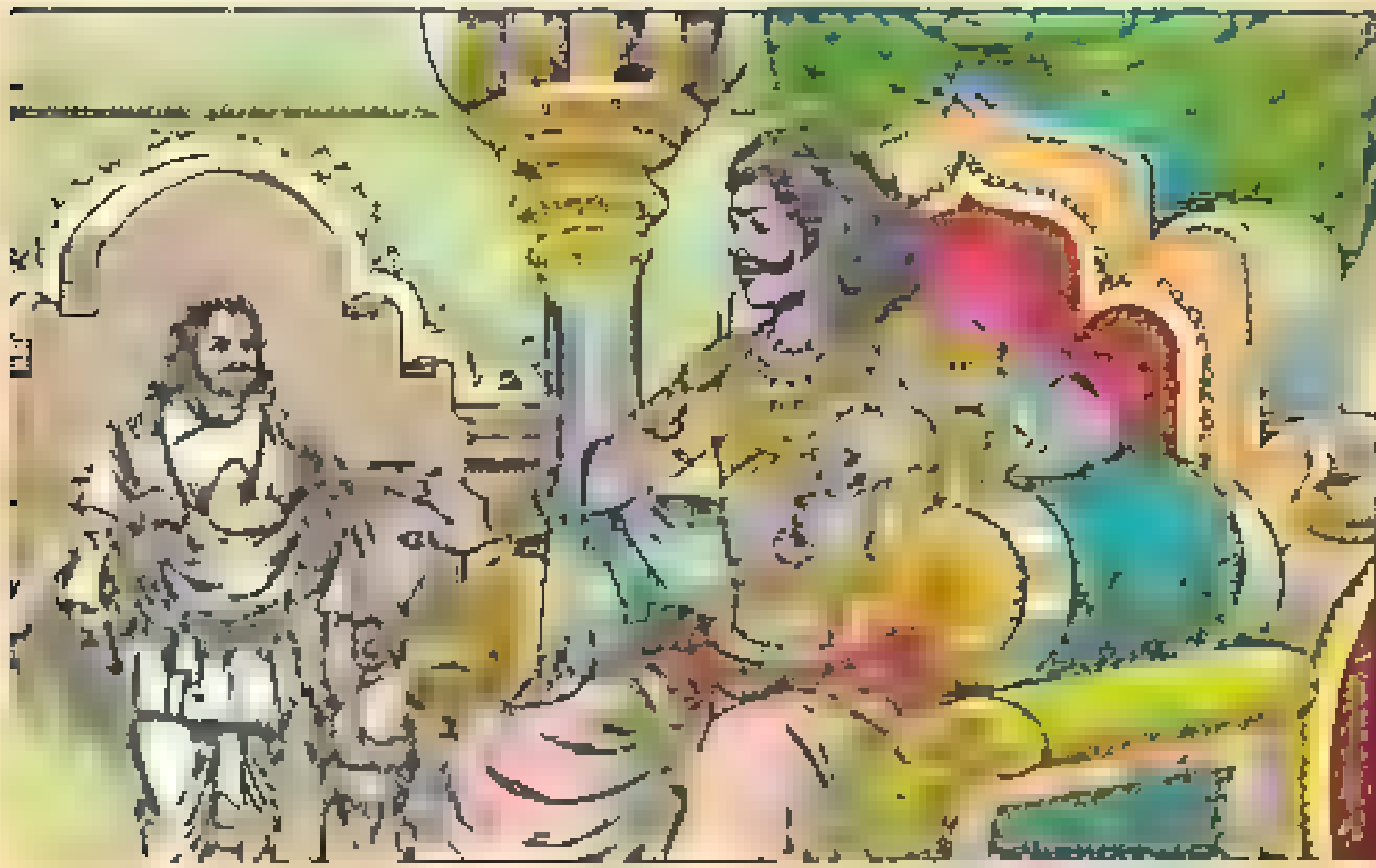

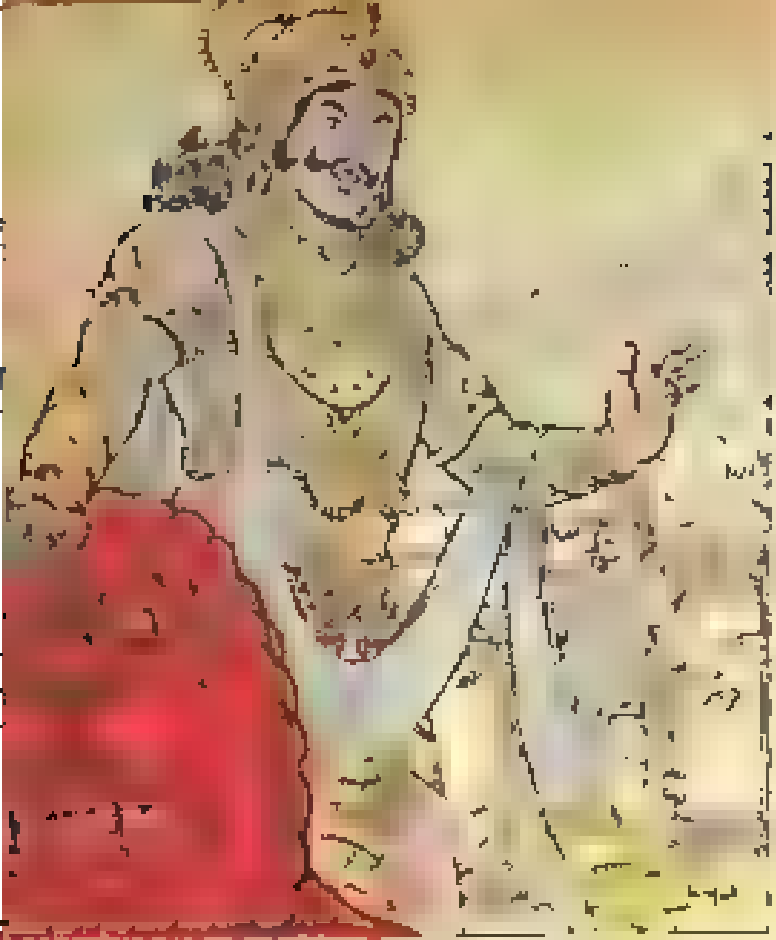
ఏదీక? ಮಾಡಿದ వాచాళులు మోగి స్వర్గా
 సుఖ-కావరే తి. భ. యాత్ర, మాడచీకుదు
 అయి.రు. మేళ. వృద్ధి.చి? ఒక్క.వత్స.దం.భా
 వాచాళు. వా.య.ర్హి.త్త. మో.దూ.రే. మె.ను
 మో.ద.ర.ద. వా.స్య.క.ర.రు. మో.ద.వృ.ద. సు.శ్రీ.ం.దు
 జే.ళ.ం.చి.రే.ను? న.ద.య.ం.ప.ం.భా.ద్ధ.ం. న.ద.రే
 తి.రు.త్త.దే.న్న.ప్ర.ద.ర.ల్లి. ఏ.వే.క.వే.న.ం. ఇ.ల్ల.
 మా.ది.ద. కి.ం.స.గ.గ.గి. ఛ.ల. సు.గ.వ.ద.న్న. సృ.ష్ట.
 వా.గి.మీ. కా.గ.త్త.చి. వా.గి.ద. వ.త్త.ద.ద. వే.ద.
 గ.ళ.కే? య.జ్ఞ.గ.ళ.కే? మ.హ.మ.ం.న.గ.ళ.కే?
 త.మ.ం.న.గ.ళ.కే? ఏ.ల్ల.వ.ం. సు.శ్రీ.
 ఇ.ల్ల.చి? ఇ.ల్ల.చి.గ. ఈ. మా.ద.ర.ం. ఇ.న.య.
 చ.న్న. త.ర.ం.న.య.ం. సృ.ష్ట. ఏ.వే.క.కే. ఎ.ద.
 కి.ం.ది.ం. ఎ.ం.ద.ళ.

ఆవళ మాతాన్ని మనుదేవను ఒప్పరిల్లి.
 "ప్రయత్న మాదాచీ-కం.మో.గి.ం.న.య.ం. ఇ.ద.రే
 కి.ం.ద.ల. ప్ర.య.త్న.ం.ద.రే. ఛ.ల. అ.ం.రు. ద.ద.వ.ద.ి.ల్లి.

ద్వే.ద. అ.ం.న.య.ం. ప్ర.య.త్న.గ.ళ.కే. ఛ.ల. కి.ం.ద.
 త.వ. ఏ.త.మా.న. క.ల.ద.ద. మా.ది.య.న.గ.గ.
 మ.త్త. వా.య.ర్హి.త్త.చి.ద.య.ం. మో.ర.తు. వృ.న్ద.
 అ.గ్ని. వా.య.ర్హి.త్త.చి.ద.య.ం. మో.ర.తు. వృ.న్ద.
 ఈ. చి.వ.త.క.ల.ద.ద. స.త్త.వృ.న్ద. మా.ద.ర.ం.
 ఏ.మో.గ.గ.ద.వ.ం. స.త్త.వ.న్ద. ది.ద.వ.ద.ం.చి.
 స.త్త.క.గ.గ. సు.ం. దు.ం.న.గ.గ.గ. ఏ.త్త. మా.ద.ర.ం.
 వ.ం.గి. ర.భ.వ.ం.న.గ.గ.గ. అ.ం.రు.ద.ర.ం.ద. ఈ.
 మ.ం.న.య.ం. క.ం.న.గ.గ. కి.ం.ద.ల. ఒ.ద.ర.ం. నా.ం.
 ద.ద.వ.ద.వ.న.గ.గ.గ.గ.గ.గ. ఒ.ద.ర.ం. ఎ.ం.ద.ర.ం.
 వ.ం.రు.ద.ర.ం.

దే.న.క. మ.ం.రు. మా.తా.ద.ద. అ.ం.రు. "త.న్ద.
 మ.ం.న.య.ం. త.ం.న. ఒ.త్త. గ.ం.న.గ.గ.గ.గ. త.న్ద.
 మా.తా.న. గ.ం.న.గ.గ.గ.గ.గ.గ. మ.ం.న.య.ం.
 కి.ం.దు. కి.ం.న. ఒ.గ.గ. ల.ం.గ.గ.గ. వ.ం.రు.ద.ర.ం.
 న.ం.ది. ఏ.ల్ల.ర.ం. మ.ం.న.గ.గ.గ.గ.గ.గ. ఇ.న్ద. మ.
 య.ం.ద.ర.ం. త.న్ద. ఒ.గ.గ.గ.గ.గ.గ.గ.గ.గ.గ.గ.గ.

ಒಬ್ಬ ವಸುದೇವನನ್ನು ನೋಡಿ ಕಂಠನೂ ಮೆಚ್ಚಿ ಗಾಂ.
 "ಹೌದು, ನನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದು ದೇವಕಿಯ
 ಎಂಬಿನೇ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವವನು ತಾನೆ ?
 ಮಮ್ಮನೆ ಇವನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲಿ ? ತೆಗೆದುಕೊಂಡು
 ಹೋಗಿ ನೀವೇ ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಿ" ಎಂದನು ಕಂಠ.
 ವಸುದೇವನು ಮಗುವಿನೊಂದಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದನು.

ಕಂಠನು ಹಾನು ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕುರಿತು
 ತನ್ನ ಮಂತ್ರಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿ. ಅವರು ಕೂಡಾ
 ಕಂಠನನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡರು ಆದರೆ ಕಂಠನ
 ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಹೀದೂಕಿಸುವವನಾಗಿ ನಂಬುವವರು
 ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಕಂಠನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದನು. ಅರ್ಘ್ಯ
 ವಾದ್ಯಾದಿ ಉಪಕಾರಗಳಿಗೆ ಆದ ಮೇಲೆ ನಾರದನು
 ಕಂಠನನ್ನು ನೋಡಿ, "ಎಲೋ ಹುಟ್ಟಲೇ! ದೇವಕಿ
 ಹೆತ್ತ ಮಗುವನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಬಾರಾ !
 ಅಂತಹ ಬುದ್ಧಿ ಹೀನನು ನೀನು" ನನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಿ
 ಸಲಹಾಗಿ ಎಷ್ಟು ದೇವಕಿಯ ಗೃಹದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವ

ಹಾಗೆ ದೇವತೆಗಳು ಪಥಕ ಹಾಕುವುದನ್ನು ನಾನು
 ಸ್ವಯಂ ಕೇಳಿದನು ಗೊತ್ತಾ ?" ಎಂದನು.

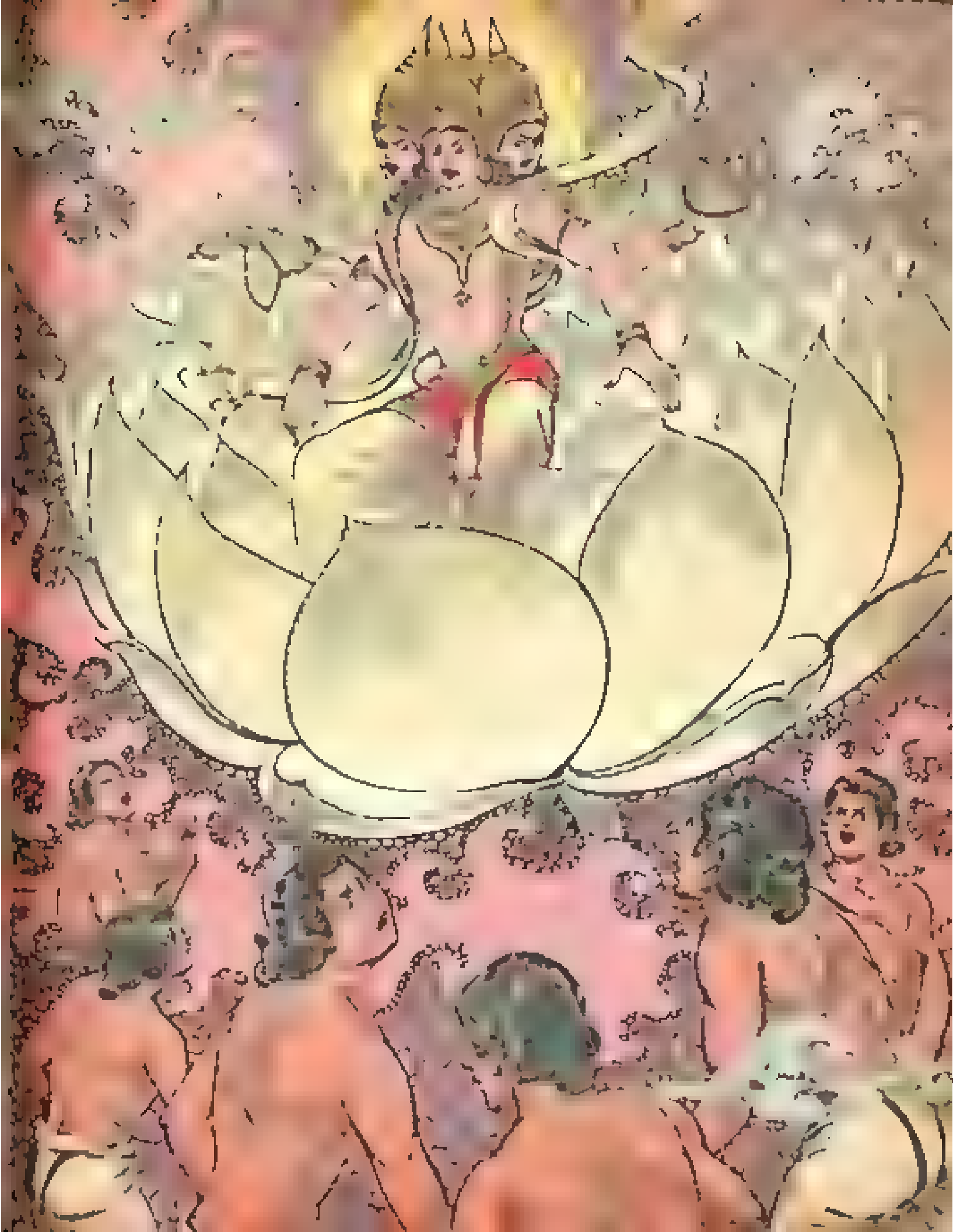
"ನನಗೆ ಮರಣವು ಅವಳ ಅಸ್ತಮ ಗರ್ಭದಿಂದ
 ಎಂದು ಅಕಾಶವಾಣಿ ಹೇಳಿದೆ. ಹಾಗಿರುವಾಗ
 ಮೊದಲನೇ ಮಗುವನ್ನೇ ಕೊಲ್ಲಲೇಕೆ ?" ಎಂದು
 ಕಂಠನು ಕೇಳಿದನು.

"ನಿನಗೆ ದೇವತೆಗಳ ಮಾಯವು ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ.
 ನಿನಗೆ ಮೃತ್ಯುವಾಗುವುದು ದೇವಕಿಯ
 ಎಂಬಿನೇ ಸಂತಾನವಾದರೂ ಆ ಅಸ್ತಮದವನಿಗೆ
 ಉಳಿಯುವ ವಿಳು ಮಂದಿ ಅಣ್ಣಂದಿರ ಸಹಾಯ
 ವಿಧರ ನಿನಗೆ ಮತ್ತಿಷ್ಟು ಕಷ್ಟವನ್ನೇ? ಅವರೊಬ್ಬ
 ಕೂಡಿ ಎಂಬಿನೇ ಮವನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲಾಗದಂತೆ ನನ್ನನ್ನು
 ತಡೆದುಕೊಳ್ಳುವವನೇ? ಆಗ ನನ್ನ ಗತಿ ಏನಾದೀತೋ
 ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ?" ಎಂದ ನಾರದ.

ಕಂಠನಿಗೆ ನಾರದನ ಮಾತು ನಾಟಕ. ನಾರದನು
 ಹೊರಟು ಹೋದ ಕೂಡಲೇ ಕಂಠನು ದೇವಕಿ ಹೆತ್ತ
 ಮಗುವನ್ನು ತರಿಸಿ ಕೈಗೆ ಹೊಡೆದು ಕೊಂದು
 ಹಾಕಿಬಿಟ್ಟನು.

ಹೀಗೆ ನಾರದನು ತಾನಾಗಿಬಂದು ದೇವಕಿ ಹೆತ್ತ
 ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕಂಠನಿಂದ ಕೊಲ್ಲಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯವಾದ
 ಕಾರಣವಿದ್ದಿತು. ಆದೇನೆಂದರೆ, ಸ್ವಾಯಂಭು
 ಮರ್ಶಂತರದಲ್ಲಿ ಮರೀಚಿಕೆ ಲೋಕಾದೇವಿ ಹೆಂಡತಿ
 ಯಾಗಿದ್ದಳು. ಅವಳು ಆರು ಮಂದಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು
 ಪೆವೆದಳು ಆ ಮಕ್ಕಳು ಒಂದೊಬ್ಬ ಒಕ್ಕನನ್ನು
 ನೋಡಿ. ಮಗಳಿಗೆ ಗಂಡನಾದವನೆಂದು ಹೇಳಿ
 ನಗುತ್ತ ಹಾಸ್ಯಮಾಡಿದರು.

ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಕೋಪಬಂದು ಅವರನ್ನು ರಾಕ್ಷಸ
 ಜನ್ಮ ಎತ್ತುವಂತೆ ಶಪಿಸಿದನು. ಆ ಶಾಪದಿಂದ
 ಅವರು ಒಂದು ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಕಂಠನೊಬ್ಬನಿಗೆ ಪುತ್ರರಾಗಿ
 ಹುಟ್ಟಿ, ಎರಡನೇ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಪಿಶಾಚಕುಳುವಿನಿಗೆ ಪುತ್ರ
 ರಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದರು

ಪದೇ ಪದೇ ರಾಕ್ಷಸ ಜನ್ಮ ಬರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಅವರು ಶಾಪವಿಮೋಚನೆಗಾಗಿ ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ಕುರಿತು ತಪಸ್ಸಿಗೆ ಕುಳಿತರು. ಬ್ರಹ್ಮನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ, "ಈಗ ನಮ್ಮ ಹುಡುಗಾಟದ ತಪ್ಪಿಗೆ ಕೋಪಬುದ್ಧಿ ಶುಭವಿದೆ. ಈಗ ನಿಮಗೆ ವರ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಏನು ಬೇಕೋ ಕೇಳಿರಿ" ಎಂದನು.

ಆರು ಪುಂಡಿಗಳೂ ತಪಸ್ಸಿಗೆ ಕುಳಿತ ಉದ್ದೇಶ ವನ್ನು ಮರೆತು, ಬ್ರಹ್ಮನೊಂದಿಗೆ, "ದೇವಾ ! ನಿನಗೆ ವರ ಕೊಡುವ ಬುದ್ಧಿಯಿದ್ದರೆ, ನಮಗೆ ದೇವತೆಗಳೆಂದಾ ಗಿರಿ, ರಾಕ್ಷಸರೆಂದಾಗಲಿ, ಮಾನವರೆಂದಾಗಲಿ ಸಾವು ಬಾರದಂತೆ ವರಕೊಡು. ನಾವು ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಒಡುಕಿರು ತ್ತೇವೆ" ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಬ್ರಹ್ಮನು "ತಥಾಸ್ತು" ಎಂದು ಜೈ ಅಂತರ್ಧಾನನಾದನು.

ಇದನ್ನು ತಿಳಿದು ಅವರ ತಂದೆಯಾದ ಹಿರಣ್ಯ ಕಶಿಪುವಿಗೆ ಕೋಪಬುದ್ಧಿತು. ತನ್ನನ್ನು ಸ್ವಪ್ನವು ಲಕ್ಷ್ಯಮಾಡದೆ ಬ್ರಹ್ಮದೇವನಿಂದ ವರ ಪಡೆದ ಪುತ್ರರ ಮೇಲೆ ರೋಷನಾದ ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪು, ಅವರನ್ನು ತನ್ನ ಬಳಿಯಿಂದ ದೂರಡಿಸುತ್ತ, "ನೀಥಿ ಪಾತಾಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ದಾತ್ರೀ ಹಗಲೂ ನದ್ರಿಯಲ್ಲೇ ಇದ್ದು ಅನ್ನ ನೀರುಬಿಟ್ಟು ಸತ್ತು, ಆ ಮೇಲೆ ದೇವತೆಯ ಗರ್ಭ ದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿರಿ. ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮದ ನಿಮ್ಮ ತಂದೆ ಕಾಲನೇಮಿಯೇ ಕಂಸನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ, ನಿಮ್ಮನ್ನು

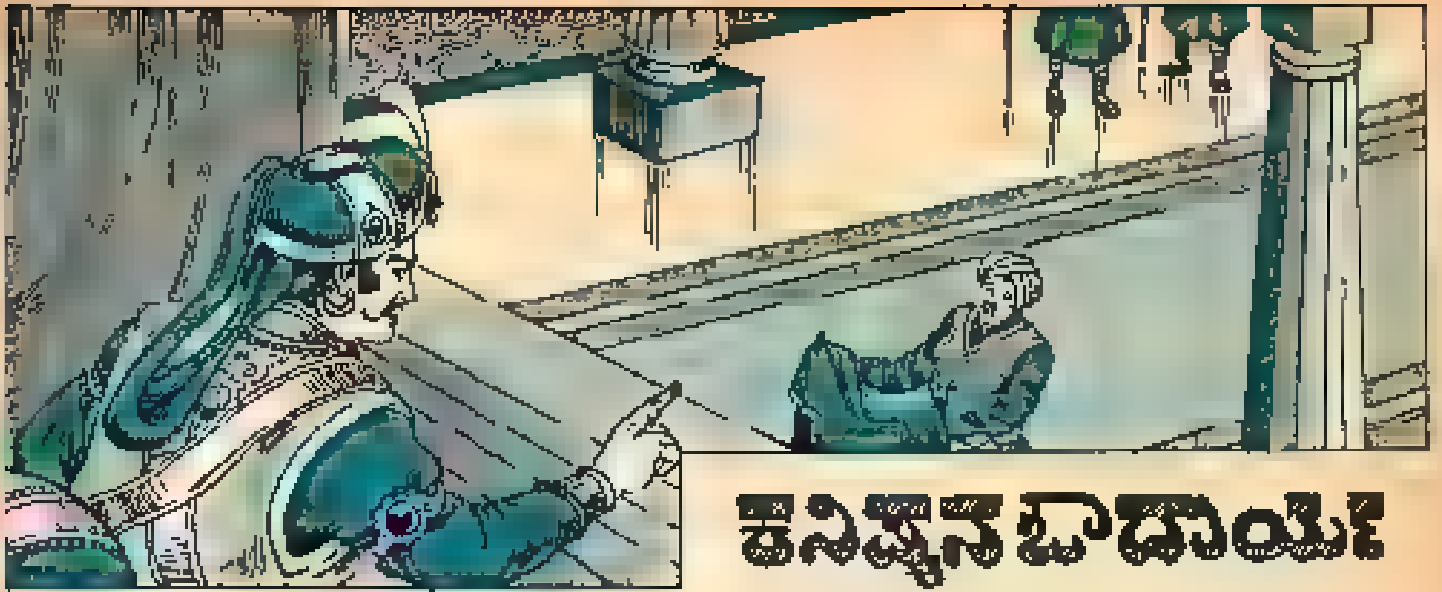
ಹುಟ್ಟಿದ ಕೂಡಲೇ ಕೊಲ್ಲುತ್ತಾನೆ. ನನ್ನನ್ನು ಅಲಕ್ಷ್ಯ ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ಬ್ರಹ್ಮ ವರ ಪಡೆದ ನಾನು ಕೊಡುವ ಶಾಪ ನಿಮಗಿದು !" ಎಂದನು.

ಹೀಗೆ ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪುವಿನ ಶಾಪದಿಂದ ಆ ಆರು ಪುಂಡಿಗಳೂ ಆ ಜನ್ಮದಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗಿ, ದೇವತೆಯ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ, ಆ ಕೂಡಲೇ ಕಂಸನ ಕೈಯಿಂದ ಸತ್ತ ಮುಕ್ತರಾದರು. ಕಡೆಗೆ ದೇವತೆಗಳನ್ನೇ ಸಾರಿ ಗರ್ಭಾಣಿಯಾದಳು ಅದರ ಐದನೇ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಅವಳ ಗರ್ಭವು ಮೋಯಿತೆಂದು ಸುದ್ದಿ ಹುಟ್ಟಿತು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಕಂಸನು ಬಹಳ ಸಂತೋಷ ಪಟ್ಟನು.

ಅದರ ನಿಜಕ್ಕೂ ನಡೆದುದೇನೆಂದರೆ, ಮಹಾ ದೇವಿಯಾದ ಯೋಗಮಾಯೆ ದೇವತೆಯ ಗರ್ಭವನ್ನು ರೋಹಿಣಿಯ ಗರ್ಭದೊಳಗೆ ಒದಲಾಯಿಸಿದ್ದಳು. ಅಂತಿಮ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲದಲ್ಲೇ ಗೋಕುಲದಲ್ಲಿದ್ದ ರೋಹಿಣಿ ಗಂಡು ಶಿಶುವನ್ನು ಹೆತ್ತಳು. ಅವನೇ ಬಲರಾಮ.

ಏಳನೇ ಸಾರಿ ದೇವತೆ ಗರ್ಭಾಣಿಯಾದಳು. ಈ ಸಾರಿ ಅವಳ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿರುವವನು ಮಹಾ ವಿಷ್ಣುವೇ ಯೋಗಮಾಯೆ ತಾನು ಕೂಡಾ ಆ ಗರ್ಭದೊಳಗೆ ಸೇರಿ ಕೊಂಡಳು. ಈ ಸಾರಿ ಕಂಸನು ಜಾಗರೂಕತೆಯನ್ನು ವಹಿಸಿ ದೇವತೆ ವಸುದೇವರನ್ನು ಬಲವಾದ ನಿರ್ಬಂಧದಲ್ಲಿ ಇಡಿಸಿದನು.

ಕನಿಷ್ಠನ ಬಾಧಾಯೇ

ಅನೇಕ ನೂರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಕುಷಾಣವಂಶದವರಾದ ಕನಿಷ್ಠನೆಂಬ ರಾಜನು ಪುರುಷಪುರವನ್ನು ರಾಜಧಾನಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಉತ್ತರ ಭಾರತದೇಶವನ್ನು ಪರಿಪಾಲಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಅವನು ದೈವಾಂಶದಿಂದ ಅವತರಿಸಿದ ಮಹಾರಾಜನೆಂದು ಪ್ರಜೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಂಬುಗೆಯಿದ್ದಿತು.

ಅವಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಹಾಗೆಯೇ ಕನಿಷ್ಠನು ದಯಾ ಧರ್ಮ ಗುಣಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಧೈರ್ಯ ಸಾಹಸಗಳಿಗೆ ಕೂಡಾ ಈಡುಬೋದಿಲ್ಲದವನೆಂದು ಹೆಸರು ಪಡೆದಿದ್ದನು. ಅವನು ಆ ಕಾಲದ ಬಲವಂತರಾದ ಅನೇಕ ಮಂದಿ ರಾಜರನ್ನು ಜಯಿಸಿ ಅವರನ್ನೆಲ್ಲ ತನ್ನ ಸಾಮಂತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಅಂತಹ ಸಾಮಂತರಲ್ಲಿ ಕನ್ಯಾಕುಬ್ಧದ ರಾಜನೂ ಒಬ್ಬನು.

ಕನಿಷ್ಠ ಮಹಾರಾಜನ ಜನ್ಮದಿನೋತ್ಸವವು ಬಂದಾಗ ಸಾಮಂತರಾಜರು ಅವನಿಗೆ ಕಾಣಿಕೆಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸುವುದು ಪದ್ಧತಿಯಾಗಿದ್ದಿತು. ಆದರೆಂತೆ ಒಂದುಸಾರಿ ಅವನ ಜನ್ಮದಿನೋತ್ಸವ ಬಂದಾಗ ಕನ್ಯಾಕುಬ್ಧದ ರಾಜನು ತನ್ನ ಕಾಣಿಕೆಯಾಗಿ ಒಂದು ಸುಂದರವಾದ ಪಟ್ಟಿ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಟ್ಟನು.

ಕನಿಷ್ಠ ಮಹಾರಾಜನಿಗೆ ಬಂದ ಎಲ್ಲಾ ಕಾಣಿಕೆ ಮಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಕನ್ಯಾಕುಬ್ಧದವನ ಪಟ್ಟೀ ಬಟ್ಟೆ ಕನಿಷ್ಠನನ್ನು ತುಂಬಾ ಆಕರ್ಷಣೆ ಮಾಡಿತು. ಆ ಬಟ್ಟೆಯಿಂದ ತಾನೊಂದು ಅಂಗಿಯನ್ನು ಹೊರಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆಂದು ಅವನಿಗೆ ತೋರಿತು. ಅಂತೆಯೇ ದರ್ಜೆಯನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ ಒಂದು ವಾರದೊಳಗೆ ಆ ಬಟ್ಟೆಯಿಂದ ಅಂಗಿಯನ್ನು ಹೊಲಿದು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಒಂದು ವಾರ ಕಳೆದು ಎರಡು ವಾರಗಳಾದರೂ ದರ್ಜೆ ಅಂಗಿ ಹೊಲಿದು ತರಲಿಲ್ಲ. ಕನಿಷ್ಠ ರಾಜನು ಕುಪಿತನಾಗಿ ಆ ದರ್ಜೆಯನ್ನು ಇದ್ದೆವೆದ್ದ ಹಾಗೆಯೇ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಬರಲು ಅಜ್ಜೆಮಾಡಿ ಭಟರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಭಟರು ಕೂಡಲೇ ಹೋಗಿ ದರ್ಜೆಯನ್ನು ಕನಿಷ್ಠ ರಾಜನ ಬಳಿಗೆ ಎಳೆದು ತಂದರು. ಅವನು ಅಂಗಿಯನ್ನೇ ಹೊಲಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ರಾಜನು ಕಳುಹಿಸಿದ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಹಾಗೇ ವಾಪಾಸು ತಂದಿದ್ದನು.

ಅಂಗಿ ಹೊಲಿಯಲು ಇಷ್ಟು ದಿನಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಲು ಕಾರಣವೇನೆಂದು ರಾಜನು ದರ್ಜೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದನು. ದರ್ಜೆ ತಾನು ತಂದ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು

"ಈ ಕನ್ಯಾಕುಬ್ಬದ ಸಾಮಂತನು ನನ್ನನ್ನೇ ಅವುಷಿಸುತ್ತಾನೆ" ಎಂಬ ಭೈಷ್ಯ ಅವಳಿಗೆ ಅವನ ಪೊಗರು ಅಡಗಿಸಿದ ಬಿಡಲಾರೆ!" ಎಂದು ಕೃಷ್ಣ ಮಂತ್ರಿಯನ್ನು ಸೇಕನಾಯಕನನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ ಮುಖಾಡಿದರು. ಎಳು ದಿವ್ಯಗೊಳಗೆ ಸಕಲ ಸುಸೌಖ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಕೃಷ್ಣ ರಾಜನು ಕನ್ಯಾಕುಬ್ಬ ಬಟ್ಟದ ಮೇಲೆ ದುಡುತ್ತಿ ಹೊರಟನು.

ಕನಿಷ್ಠ ಮಹಾರಾಜನು ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಬೊಡ್ಡ ಸೈನ್ಯವೊಂದಿಗೆ ಬರುವ ಸಮಾಚಾರ ಕನ್ಯಾಕುಬ್ಬದ ರಾಜನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಮಹಾ ಬಲವ್ಯಕ್ತನಾದ ಕೃಷ್ಣ ರಾಜನನ್ನು ಇರಿಸಿ ಹೇಳಿಕೊಡುವ ಶಕ್ತಿ ತೋರಿಸಿತು ಅವನಿಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು ಹಾಗಾದರೆ ಈಗ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು?

ರಾಜನು ಬರಲಿರುವ ಅವಾಯವನ್ನು ಕುರಿತು ತನ್ನ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿ, ಸೇನಾಧಿಪತಿಗೆ ಹೇಳಿ, "ಎವರೊಲೂ ಉಪಾಯ ಆಲೋಚಿಸಿ ಹೇಳಿ" ಎಂದನು.

ಅದಕ್ಕೆ ಮಂತ್ರಿ, "ಮಹಾರಾಜನು, ನಾನು ಮೊದಲೇ ತಮಗೆ ಆ ಬಗೆಯ ಕಾಣಿಕೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಬಾರದೆ ದ. ವಿಜಯವೊಂದಿತ್ತೆ ಬೇಕುತಲೆ ಸಿದ್ಧ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೆ ಕಾಣಿಸಿಲ್ಲ ಸಮಾಧಾನ ತರುವ ಹಾಗಾದರೂ, ಇದು ಕೈಯಾರ ತಂದೊಡಂಟ ಉಪದ್ರವ! ಇನ್ನ ಮೇಲೆ ದೇವರೇ ಕಾಪಾಡಿದರೆ ಉಂಟು ನಾನೇನೂ ಮಾಡುವೆನಿಲ್ಲ" ಎಂದನು.

ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ರಾಜನು ತಲೆಯದಿರುತ್ತ, "ಆ ಪದವಿ ಗೌರವಗಳು ಕರುಣಾಕರವಾಗಿ ವಿಷ್ಣು ಪಾಠಗಳನ್ನು ನೆರವಿಗೆ ತರುತ್ತವೆ, ನಾನೇನು ಕೊಂಡರೆ ಹೀಗೆ ವಿಮೋಹವಾದಿತು. ಅದಲ್ಲ ಸುಮ್ಮನೆ ಆದರೂನೋ ಅಗಿಯೋಯಿತು ಇನ್ನು ಅಕ್ಕಿ ಕುಳಿತು ಬಿಟ್ಟು ಮುನೋಪಮೋಗ್ನಿ ಈಗ ಏನೋ ಒಂದು ಉಪಾಯ ಆಲೋಚಿಸಿ

ಕೇಳಿಬಿಟ್ಟ ರಾಜನಿಗೆ ಕೈಮುಗಿದು, "ಮಹಾ ಪ್ರಭುಗಳೆ! ಇದರಲ್ಲಿ ಸ್ವ ತತ್ವವೂ ಇಲ್ಲ ತಾವೆ ಅಂಗೆ ಹೊರಿಯಲು ಕೊಟ್ಟ ಪಟ್ಟಿ ಬಟ್ಟೆ ಮೇಲೆ ಎರಡು ವಾವಳ ಬಿಡುಗಡೆ, ಸೇವೆಯಿಲ್ಲದೆ ಬಟ್ಟೆ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೇಗೆ ತಿಳಿಯಿ ಹೊರಿದರೂ ಆ ಎರಡು ವಾವಳ ಬಿಡುಗಡೆ ಸಿವ, ಬೈಕ ಮೇಲೆಯೇ ಇರತ್ತದೆ ಅಂಥಾಪ್ಪಾ ಹೊರಿದುಬಿಡು ಸುಗ ಕೈಬರಲಿಲ್ಲ ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ತಮಗೆ ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟ ಅಪ ಸಮ್ಯಕ್ರಮ ಇದನ್ನು ಕೈಮುಡುಕು" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಆ ಪಟ್ಟಿ ಬಿಡುಗಡೆ ಕುಷ್ಠ ರಾಜನಿಗೆ ಹಿಂಗಿಯುಗು ಕೊಟ್ಟನು.

ಕೃಷ್ಣನ ಮಂತ್ರಿಯು ಕೊಡದಿದ್ದ ಆ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿದಾಗ ರಜರ್ವ ಪ್ರಕಟವಾಯಿತು. ಸಿವಮೇದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಇನ್ನು ಅವನ ಕೊಪ್ಪಾತನ ಮೇಲೆ ಇರಲಿಲ್ಲ ಇದನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿದ ಸಾಮಾಂತರಿಗೆ ವಿಷ್ಣು ಕೊಟ್ಟು ಇರಿಸಿದ!

ದಿವರೆ ಒಂದು ಪ್ರಾಣಿಗೂ ರಾಜ್ಯವೂ ದಕ್ಕಲಾಗದು” ಎಂದನು ಬಿಡಿಸುತ್ತಾ.

ಆಗ ಮಂತ್ರಿ ರಾಜನೊಂದಿಗೆ, “ಹಾಗಾದರೆ ಒಂದು ಕೆಲಸವೂದಿರಿ. ಈ ವನೆಯ ವಿಚಾರಿಸದೆ ನನ್ನ ಕೈಯನ್ನು ಕಡಿಸಿಬಿಡಿರಿ!” ಎಂದನು ಒಂದು ನಿಶ್ಚಯಕ್ಕೆ ಬಂದವನಂತೆ.

• ಮಂತ್ರಿ, ಹೇಳಿದುದನ್ನು ಕೇಳಿ ಕನ್ಯಾಕುಬ್ಬದ ರಾಜನಿಗೆ ಕಳವಳವಾಯಿತು. ಅಖಂಡ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಈ ರಜಾಧಿಪತಿ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಆಗಮಿಸುವಂತೆಂದು ಅವನಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಇಷ್ಟವಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಬೇರೇನೂ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ರಾಜನು ಕಟುಕನನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ ಮಂತ್ರಿಯ ಕೈಯನ್ನು ಕಡಿಸಿದನು.

ಎಂಟು ದಿನಗಳು ಕಳೆದ ಮೇಲೆ ಆ ಮಂತ್ರಿ ಗುತ್ತವಾದೊಂದು ಕುದುರೆಯ ಮೇಲೆ ಏರಿಕೊಂಡು, ಕೊಡ್ಡನು ಸೈನ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಒಂದು ದುರ್ಗದಲ್ಲಿ ಆವನಿಗಿವಿರಾಗಿ ಬೋದನು. ಕನ್ಯಾಕುಬ್ಬ ರಾಜ್ಯದ ಸರಿಹದ್ದು ದಾಟಿ ಕನಿಷ್ಠವನ್ನು ಸುಧಿಸಿದನು.

“ಮಹಾರಾಜರೇ, ನಾನು ಕನ್ಯಾಕುಬ್ಬದ ಮಂತ್ರಿ. ನನ್ನ ರಾಜನು ನನಗೆ ಮಾಡಿದ ಅವಮಾನವನ್ನು ರಾಜ್ಯ ಕಡೆಯಿಂದ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದಾಗ ನನಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಫಲವು!” ಎಂದು ಕನ್ಯಾಕುಬ್ಬದ ಮಂತ್ರಿ ತನ್ನ ಮೊಂಡುಗೈಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದನು.

ಕೊಡ್ಡನು ಮಂತ್ರಿ, ಹೇಳಿದ ಮಾತುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೇಳಿದನು. ಅವನು ಕನ್ಯಾಕುಬ್ಬದ ರಾಜನಿಂದ ಶಿಕ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟನೆಂದೂ, ಆ ಶಿಕ್ಷೆ ತನ್ನ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಇವನಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿತೆಂದೂ ಕನಿಷ್ಠವು ಭಾವಿಸಿ “ಸರಿ. ಆ ಸೊಕ್ಕು ಹಿಡಿದ ರಾಜನಿಗೆ ತಕ್ಕ ಶಿಕ್ಷೆ ನಾನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಬೇಗದಳೇ ಅವನನ್ನು ಯಾವುದಾಗಿ ಪ್ರಯಾಣ ಕಟ್ಟಿಸುತ್ತೇನೆ.” ಎಂದು ಮಂತ್ರಿಗೆ ಸವಾಧಾನ ಹೇಳಿದನು. ಮಂತ್ರಿ, ಅಪ್ಪಕ್ಕೆ ಸುಮ್ಮನಾಗಲಿಲ್ಲ.

“ಮಹಾರಾಜರೇ, ನನಗೆ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದ ಆ ರಾಜನಿಗೆ ಪ್ರತಿಕಾರವಾಗುವವರೆಗೂ ನನಗೆ ವನ, ಶಾಂತಿ ಇಲ್ಲ. ನಿಜವೆ ದಂಡಕ್ಕೆ ಬರುವ ಸಂಗತಿ ಗೊತ್ತಾದ್ದರಿಂದ ಆ ರಾಜನು ಪಶ್ಚಿಮಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟು ಹಿಡಿದಾನೆ. ಅವನು ಯಾವ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಿರುವ ನೆಯ್ಯತು ನನಗೆ ಗೊತ್ತದೆ. ನಾವು ಅವನ ದಾರಿಯನ್ನು ಅಡ್ಡಗಟ್ಟಿ ಹಿಡಿಯಬೇಕು.” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು ಮಂತ್ರಿ.

“ಒಳ್ಳೆಯದು. ಹಾಗೇ ಮಾಡೋಣ. ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿಯುವುದು ಹೇಗೆಯಾದರೂ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಿ ನೋಡುವಾ” ಎಂದನು ಕೊಡ್ಡ. ಮಹಾರಾಜ ಮಂತ್ರಿ ಹೀಗೊಂದನು “ಮಹಾರಾಜರೇ, ಆತನನ್ನು ಹಿಡಿಯಬೇಕಾದರೆ ನಮಗೆ ಎರಡೇ ದಾರಿಗಳಿವೆ ಒಂದು. ದುರ್ಗವನ್ನು ಅಸುಸರಿಸಿ ಹೊದರೆ ಸುಯಾಗಿ ನಲುವತ್ತು ದಿನಗಳು ಬೇಕು. ಎರಡನೇ ದುರ್ಗವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಹೊದರೆ ಒಳಗೆ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ

ರೋಳಿಗೆ ಮುಗುಳುನಗು ಅವನ ಶುಚಿಗಳಲ್ಲಿ ಲಾಸ್ಯ
 ಮಾಡಿದರು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಮಂತ್ರಿ, ಆತ್ಮರ್ಯ
 ವದುತ್ತಿರಲು, ಕನಿಷ್ಠನು ಮಂತ್ರಿಯ ಬೆನ್ನ ಬಡೆದನು.
 "ಭೇಷ್ - ಮಂತ್ರಿ! ನನ್ನ ರಾಜಭಕ್ತಿ ಕುಂಭಾ
 ಮೆಚ್ಚುವಾಶಹದು. ಆದರೆ ಒಂದು ಸಂಗತಿಯನ್ನು
 ನೀನು ಮರೆತುಬಿಟ್ಟಿರುವಿ. ನಾನು ದೈವಾಜ್ಞದಿಂದ
 ಹುಟ್ಟಿದವನೆಂದು ಹೇಳುವ ಮಾತು ನೀನೂ ಕೇಳಿರ
 ಬಹುದು. ಅದು ಕಟ್ಟುಕಥೆಯೇನಲ್ಲ! ಈಗ ನೀನೇ
 ನೋಡುವೆಯಂತೆ." ಎಂದು ತನ್ನ ಕುದುರೆಯನ್ನೇರಿ,
 ದೈವದತ್ತವಾದ ತನ್ನ ಕುಂತಾಯುಧವನ್ನು ತೆಗೆದು
 ಕೊಂಡು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಅಲ್ಲೇ ಇರುವಂತೆ ಹೇಳಿ
 ಒಂಟಿಯಾಗಿಯೇ ಹೊರಟನು.

ಕನಿಷ್ಠನು ಆ ಮೈದಾನ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು
 ಎರಡು ಹರದಾರಿಯಷ್ಟು ಸುತ್ತು ಹಾಕಿ ಒಂದು
 ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತನು. ಆ ಸ್ಥಳವು ಒಣಗಿಹೋದ
 ಒಂದು ಕೊಳದ ಹಾಗಿತ್ತು. ಅಚನು ಕುದುರೆ
 ಯಿಂದಿಳಿದು ಆ ಕೊಳದ ಮಧ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ತನ್ನ
 ಕೈಯಲ್ಲಿರುವ ಕುಂತದಿಂದ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಒಲವಾಗಿ
 ತಿವಿದನು. ಮರುಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಆ ಕುಂತದ ಭೂಮಿಗಳಿಂದ
 ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಆಕಾಶದವರೆಗೆ ಹಾರುವಂತಹ ಒಂದು
 ಜಲಧಾರೆ ಚಮ್ಮಿಕೊಂಡಿತು. ಕೊನೆಯ ನೀರಿನಿಂದ
 ತುಂಬುತ್ತಿರಲು, ಕನಿಷ್ಠನು ಮಂತ್ರಿಯ ಒಳಗೆ

ಬಂದು. "ಈಗ ನೋಡಿದೆಯಾ ಮಂತ್ರಿ! ನನ್ನ ಶಕ್ತಿ
 ಎಂತಹದೆಂದು ಗೊತ್ತಾಯಿತವ್ವೆ" ಈಗ ಅನಾವಶ್ಯಕ
 ವಾಗಿ ಅಂಗವಿಕಲತೆಯನ್ನೂ, ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನೂ
 ತಂದುಕೊಂಡುದಕ್ಕೆ ವ್ಯಸನ ಪಡಬೇಕಾದವನು
 ನೀನೇ!" ಎಂದನು. ಮಂತ್ರಿ, ಸಾಚೆಕೆಯಿಂದ ತಲೆ
 ಬಗ್ಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತು.

ಆ ಮೇಲೆ ಕನಿಷ್ಠ ರಾಜನು ಮಂತ್ರಿ ಸೈನ್ಯಗಳನ್ನು
 ಸಮ್ಮುಗೊಳಿಸಿ ಕನ್ಯಾಕುಬ್ಧದ ಕಡೆಗೆ ಹೊರತಲು
 ತಯಾರಾದನು. ಆಗ ವೊಂಡಗ್ಗೆಯ ಮಂತ್ರಿ,
 ಅವನ ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ "ಮಹಾರಾಜರೇ! ನೀವು
 ದೈವಾಜ್ಞ ಸಂಧೂತರೆಂದು ಈಗ ನಾನು ಚೆನ್ನಾಗಿ
 ತಿಳಿದುಕೊಂಡೆ. ನನ್ನ ಮೇಲೆ ನೀವು ಕೋರಿಸಿರ
 ದಿದಾದುಗಳಿಗೆ ಎಣೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ಇಷ್ಟೊಂದು ಉದಾರ
 ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳಾಗಿರುವ ನೀವು, ಇಂಗಿತಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದ
 ಒಬ್ಬ ಅಲ್ಪ ರಾಜನ ಅವಮಾನದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು
 ಸಹಿಸಿ ಕ್ಷಮಿಸಲಾರಿರಾ?" ಎಂದು ವಿನಯದಿಂದ
 ಬೇಡಿದನು.

"ನಿಜವೇ!" ಎಂದು ಕನಿಷ್ಠನು ತಲೆಯಾಡಿಸಿ,
 ಸೈನ್ಯವನ್ನು ತನ್ನ ರಾಜಧಾನಿಗೇ ಹಿಂದಿರುಗಿಸಿದನು.
 ಮಂತ್ರಿ ಅವನಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಪತನ ಕನ್ಯಾಕುಬ್ಧಕ್ಕೆ
 ಹೋಗಿ ತನ್ನ ರಾಜನಿಗೆ ಆ ಕುಭವಾರ್ತೆಯನ್ನು
 ತಿಳಿಯಪಡಿಸಿದನು.

ಫೋಟೋ ತೀರ್ಪಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ :: ಬಹುಮಾನ ರೂ. ೨೫
ಗಡ್ಡೆ ತೀರ್ಪಿಕೆಗಳು ೧೯೮೯ ಡಿಸೆಂಬರ್ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತವೆ

Brown Lee

Chandrapal Singh

- ★ ಮೇಲಿನ ಫೋಟೋಗಳಿಗೆ ಸುಮ್ಮಂದ ಮತ ಒಂದು ವಾಕ್ಯವಲ್ಲಾಗಲೀ, ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತಿರುವ ಎರಡು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಾಗಲೀ ಹಿಡ್ಡಿಕೆ ಬರೆಯಬೇಕು.
- ★ ಅಕ್ಟೋಬರ್ ೧೫ ರೊಳಗೆ ಹಿಡ್ಡಿಕೆಗಳು ನಮಗೆ ತಲುಪಬೇಕು. ಆಮೇಲೆ ಒಂದ ಹಿಡ್ಡಿಕೆಗಳು ಮರಾಠಿ ಸಲ್ಲದುವುದಿಲ್ಲ.
- ★ ನಮಗೆ ಒಂದ ಹಿಡ್ಡಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದ ಒಂದು ಜತೆಗೆ ರೂಪಾ ೨೫ ಬಹುಮಾನ
- ★ ಹಿಡ್ಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಫೋಟೋಗ್ರಾಫಿಂಗ್ಗೆ ಬರೆಯಬೇಕು. ಅದರಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ವಿಷಯ ಬರೆಯುವುದು, ವಿಳಾಸ, ಮದುವೆಯು ಫೋಟೋ ಹಿಡ್ಡಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ, ಮದರಾಸು-೬೦೦೦೨೨

ಆಗಸ್ಟ್ ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ಫಲಿತಾಂಶ :

ಮೊದಲನೇ ಫೋಟೋ: ಜೀವನ ಯಾತ್ರಿಗೆ

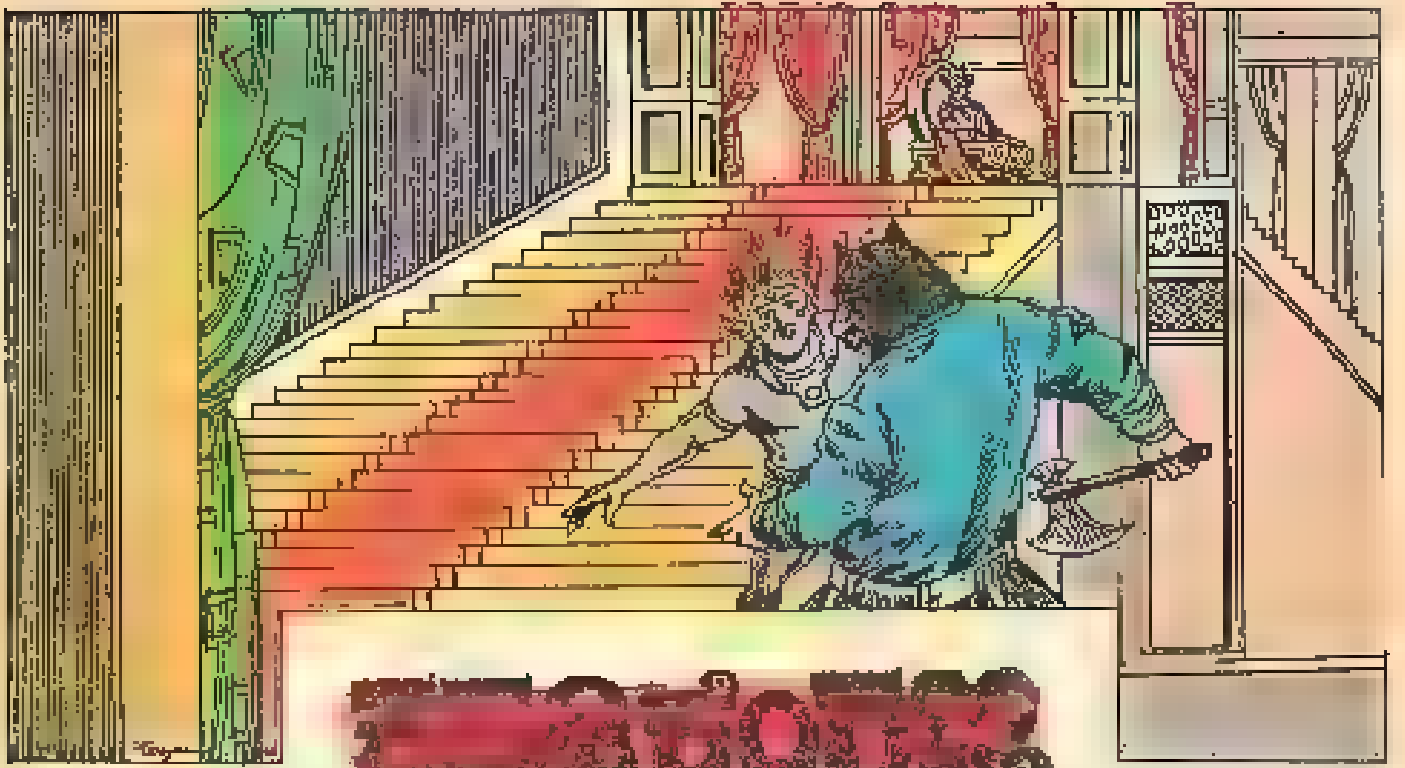
ಎರಡನೇ ಫೋಟೋ: ಎರಡು ಬದಿಗಳೂ ಸರಿಸಮ ಇರಬೇಕು

ಕಳೆದವರು. ಪ್ರಮೀಲಾ ವಿ. ರಾವ್,

೧೪ ನೇ ಕ್ರಾಸ್, ಬೆಂಗಳೂರು-೫೬೦ ೦೦೨

Printed by B. V. REDDI at Printed Presses Private Ltd., and Published by B. VISWANATHA REDDI for CHANDANAMA CHILDREN'S TRUST FUND (Prop. of Chandanama Publications) 2 & 3, Arcot Road Madras-600 014 (India). Controlling Editor: NAOMI REDDI.

The stories, articles and designs contained herein are exclusive property of the Publishers and cannot be reproduced in any manner without their permission.

೧೫

[ಕಾಳೀವರ್ಮ ತನ್ನ ಅನುಚರರೊಂದಿಗೆ ಕೋಟೆಯೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು. ಮಂಯಾದುರೈಯವನು ಮುಂದರಿಂದ ಬೇಡುಗಟ್ಟಿ ಓಡು ಪಲೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದನು. ಅದು ದುರ್ಮುಖರಾಜನ ತಲೆ ಅಲ್ಲವೆಂದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಅವರು ದುರ್ಮುಖನನ್ನು ಹುಡುಕುವಾಗ ಸಭಾ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಮಹಾಸವದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ದುರ್ಮುಖನನ್ನು ನೋಡಿದರು. ಆಗ ಕರಡಿ ಮನುಷ್ಯ ಆನೆಯ ಮೇಲಿನಿಂದ ಮೂಟವದೊಳಗೆ ಹಾರಿದನು.]

ಅವೇಶದಿಂದ ಚಪಗೊಡಲಿಯನ್ನೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಕಟುಕ ಕರಡಿಯವನು ಸಭಾ ಮಂಟಪದೊಳಗೆ ಹಾರಿದು ದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಲೇ, ಅವನಿಂದ ಬರುವ ಅಪಾಯ ವನ್ನು ಅರಿತು ಕಾಳೀವರ್ಮನು, ಆನೆಯ ಮೇಲಿದ್ದ ಆಟವಿಕನನ್ನು ನೋಡಿ, "ಎಯೋ! ಆಟವಿಕಾ! ಓಡಿ ಹೋಗಿ ಆ ಕೊಟೆಗಾರನು ದುರ್ಮುಖರಾಜನ ತಲೆ ಕಡಿದುವಂತೆ ಅಡ್ಡಗಟ್ಟಿ, ದುರ್ಮುಖ ರಾಜನು ಹಾಗೆಲಾ ಸಾಯಕೊಡದು! ಓಡು! ಓಡು!" ಎಂದು ಕೂಗಿ ಹೇಳಿದನು. ಕಾಳೀವರ್ಮನ ಕಂಠದಿಂದ "ಓಡು! ಓಡು!" ಗಂಭೀರ ಕೂಗಿನ ಅವರಸದ ಅಜ್ಜಿಯನ್ನು

ಕೇಳುತ್ತಲೇ ಆಟವಿಕನು ಆನೆಯ ಮೇಲಿನಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಹಾರಿ, ಓಡುತ್ತಾ, ಹೋಗಿ ಕಟುಕಕರಡಿಯವನ ಮುಂದೆ ಅಡ್ಡಗಟ್ಟಿ ತಿರುಗಿ ನಿಂತು, "ಭಲ್ಲೂಕ ದೊರೇ! ದುಡುಕಬಾರದಂತೆ. ದುರ್ಮುಖರಾಜನ ತಲೆಯನ್ನು ಕಡಿದುಬಾರದು ಅಂತ ಕಾಳೀವರ್ಮ ಮಹಾನಾಯಕರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ." ಎಂದನು.

ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಕಟುಕ ಕರಡಿಯವನು ಆಶ್ಚರ್ಯ ವಡುತ್ತ, "ಇದೆಂಥ ವಕ್ರಮಾತು? ಅವನನ್ನು ಅವಮಾನಪಡಿಸಿದ ದುಷ್ಟ ದುರ್ಮುಖರಾಜನ ತಲೆ ಕಡಿದು ತರಬೇಕೆಂದಲ್ಲವೇ ಕರಡಿ ಕೆಂಗಣ್ಣು ಮಹಾ

ಮಾಂತ್ರಿಕರ ಆಜ್ಞೆ! ಅವಕ್ಕಾಗಿ ತಾನೇ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ
ಪಡೆದಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ?” ಅವರ ಆಜ್ಞೆ ನೆರವೇರಿಸದೆ
ಮೋದರೆ ನನ್ನನ್ನು ಸುಲಿಖಿಸುವ ಕಡಿಯಾಗಿಯೇ
ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟರು!” ಎಂದನು.

ಅಪ್ಪರೊಳಗೆ ಬಂದಾಗ ಕಾಳಿಪರ್ಮನು ಬಂದನು.
ಕಟುಕೆರೆಯಿರುವನು ಕಾಳಿಪರ್ಮನನ್ನು ಎದರಿ
ಮುಂದೂ ಪರಿಯಲು ಧೈರ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಬಿಡುಕೊನೆ
ನೋಡುತ್ತ ನಿಂತನು. ಕಾಳಿಪರ್ಮನಿಗೂ ಸಿಂಹಾಸನ
ದಲ್ಲಿ ಬೇರೆಯೇ ಹಾಗೆ ಕುಳಿತಿರುವ ದುರ್ಮುಖ
ನನ್ನ ನೋಡಿ ಅಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. “ಈ ರಾಜನಿಗೆ
ಏನಾಯಿತು? ಮಂತ್ರ, ಬಂಧನಗೊಂಡವನ ಹಾಗೆ
ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚಿ ಕೂಗಿದೆ ಕುಳಿತಿರುವನೇ? ನಿಜಕ್ಕೂ
ಶತ್ರುಗಳೊಡನೆಯೇ ಮಂತ್ರ ಮಾಡಿರಬಹುದೇ?”
ಎಂದು ತನಗೆ ತಾನೇ ಹೇಳಿಕೊಂಡನು.

“ಅದೇ ನಮ್ಮ ಕುಡಿ ಕೆಣ್ಣು ಮಹಾ ಮಾಂತ್ರಿಕರ
ವಾಹಿನಿ. ಎಂದರೆ! ಅವರ ಒಂಟನಾದ ನಾನು ಅವರ

ಆಜ್ಞೆ ಮೂಡುಕೊಂಡ ಒಂದವನು ನೋಡಿ ಕೊನೆ
ಪ್ರತಿಭಟನೆ ತೋರದೆ ಕುಳಿತಿದ್ದಾರೆ ಅವರ ಮಂತ್ರ
ಶಕ್ತಿಯ ಮಹಿಮೆ!” ಅದನ್ನು ಈಗ ನೀವೆನು
ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡುವಿರಿ? ಇವನ ತಲೆ ಕಡಿಯುವುದು
ಬೇಡವು ಎರಾ? ಗುರುಗಳು ನಿಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ
ಏನಾದರೂ ಹೇಳಿದರೇನು?” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು
ಕಟುಕೆರೆಯವನು.

ಕಾಳಿಪರ್ಮನು ದುರ್ಮುಖನ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ
ಮುಳುಗುತ್ತ, “ನರಭಟ್ಟನು! ನನು ತಲೆ ಕಡಿಯುವುದು
ದಕ್ಕಿ ಮೊದಲೇ ದುರ್ಮುಖನು ಹಾಳು ಬಟ್ಟೆಹಾಕಿ
ಒಣಗಿರುತ್ತಾನೆ” ಕೂಡಲೇ ಬಿಡುಕೊಂಡು ನಾನು
ಬರುತ್ತಿದ್ದೆ” ನೋಡಿಯೇ ಇವನ ಗೂಡಿಗೆ ನಿಂತು
ಹೋಯಿತೇನು?” ಎಂದನು.

“ನನ್ನ ನರಭಟ್ಟನು ಶಿಷ್ಯನು ದುರ್ಮುಖನ ತಲೆ
ಕಡಿಯಲಿಲ್ಲವಷ್ಟೆ?” ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತ ಕುಣ್ಣು
ಮಾಂತ್ರಿಕನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದನು. ಅವರನ್ನು ನೋಡಿ
ನರಭಟ್ಟನು ಒದಿಗೆ ಹಾರಿ ಪರಮ ಪರೇಯತೆ
ಯಲ್ಲಿ ನಿಂತನು.

ಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಅಚಲನಾಗಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ದುರ್ಮುಖ
ರಾಜನನ್ನು ನೋಡಿ ಕರಡಿಹೆಣ್ಣನ್ನು, “ಪಾಪ!
ಪ್ರಾಣಭಯದಿಂದ ಮುಳುಗಿ ಹೋಗಿದ್ದಾನೆ!”
ಎನ್ನುತ್ತ, ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಅವನ ಹೆಗಲಿಗೆ ಹಾಕಿ,
“ರಾಜಾ! ದುರ್ಮುಖಾ! ನಿನ್ನ ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ಏನೂ
ಭಯವಿಲ್ಲ! ಎದ್ದೇನು ಕಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟು ಮುಂದಿರುವ
ರನ್ನು ನೋಡು.” ಎಂದನು.

ಆ ಕೂಡಲೇ ದುರ್ಮುಖನು ಕಣ್ಣು ತೆರೆದು
ಎರಡು ಕೈಗಳನ್ನೂ ತಲೆಯ ಮೇಲಿಂದ ಕುತ್ತಿಗೆಯ
ವರೆಗೂ ಇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ, “ಅಹಾ! ನನ್ನ ತಲೆ!
ಏನೂ ಆಗದೆ ಕುತ್ತಿಗೆ ಮೇಲೆ ಇನ್ನೂ ಹಾಗೇ
ಇದೆ! ಕಟುಕನ ಕೊಡಲಿಯು ಬಿಟ್ಟುಕೊ ಏನೂ ಆಗಿ
ಲಿಲ್ಲವೇ? ಬಿಟ್ಟು ಬಿದ್ದದ್ದೇ ಗೂತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟು

ಗಟ್ಟಿ ನನ್ನ ತಲೆ." ಎಂದನು ತನಗೆ ತಾನೇ ಇನ್ನೂ ಅಲ್ಲಿರುವವರ ಮೇಲೆ ಅವನ ಲಕ್ಷ್ಯ ಹರಿದಿಲ್ಲ.

ಅವನ ಮಗು ಕೇಳಿ ಎಲ್ಲರೂ ಗೊಳ್ಳನೆ ನಕ್ಕರು ಅನಗುವನ್ನು ಕೇಳಿ ದುರ್ಮುಖನು ಗಾಬರಿಯಿಂದ ಎದ್ದು ನಿಂತು, "ಹ! ಕಾಳೀವರ್ಮ! ಮಾಂತ್ರಿಕ, ಎಲ್ಲರೂ ಇಲ್ಲಿರುವರಾ? ಜಾಗರಿಸೋ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಒಂದುಸಾರಿ ಕುಳಿತು ಪ್ರಾಣ ಬಿಡಬೇಕೆಂದಿತ್ತು ಕುಳಿತಾಯಿತು, ಕೋರಿಕೆ ತೀರಿತು, ಇನ್ನೂ ತಲೆ ಒರೆ ಮಾರ್ಚಿವೋ? ಈಗ ನನ್ನ ತಲೆ ಹಾರಬಿದ್ದರೂ ನನಗೇನೂ ವ್ಯಸನವಿಲ್ಲ." ಎಂದನು.

"ಇನ್ನೂ ಕುಳಿತುಕೋ ರಾಜಾ" ಎಂದು ಕಾಳೀವರ್ಮನು ದುರ್ಮುಖ ರಾಜನ ಭಜಕಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಒತ್ತಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ, "ದುರ್ಮುಖ ಮಹಾರಾಜನೇ, ನೀನಿಗೆ ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತನಾಗಿರುವ ನಡೆದು ಹೋದುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮರೆತುಬಿಡು. ನಿನ್ನ ಕೋಟೆಯನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಿದ ದುಷ್ಟನಾದ ಸಾಮಂತ ಸೂರ್ಯ ಭೂಪತಿಯೂ, ನಮ್ಮ ಗುರು ಕರಡಿ ಕೆಂಗಿಲ್ಲ ಮಾಂತ್ರಿಕರ ಮುಕ್ತದಂಡವನ್ನು ಅವಹರಿಸಿದ ಮೂಢನು ಮರ್ಕಟವೂ ಎಲ್ಲಿರುವರೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ನಾವಿಬ್ಬರ ಮೊದಲು ಅವರನ್ನು ಹಿಡಿಯಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ನಿನಗೂ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತದೆ. ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಹೇಳು." ಎಂದನು.

ಕಾಳೀವರ್ಮನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆ, ದುರ್ಮುಖರಾಜನ ಮುಖವು ವಿಕಸಿತವಾಗುತ್ತಾ ಹೋಯಿತು, ಕಡೆಗೆ ಅವನು ಅತ್ಯಂತ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇರಿಂದಿದ್ದ ಸಭಾಮಂಟಪದ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಓದನು. ಕತ್ತಿಬಿಸುವ ಸರನೆ ಹಿಡಿದು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿದು ದೊಡ್ಡ ಕಂಠದಿಂದ, "ಯಾರಲ್ಲೇ! ಉದಯಗಿರಿ ರಾಜನಾದ ನಾನು ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಸೈನಿಕರೆಲ್ಲಾ ಈ ರೂಪೇ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬನ್ನಿ

ಬಂದವರಿಗಿಲ್ಲ ಒಂದುಮಾನ! ಬಾರದೇ ಇದ್ದವರನ್ನೂ ರಾಜದ್ರೋಹಿಗಳೆಂದು ಭಾವಿಸಬಾರುವುದು. ಅಂಥವರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆಯೇನೇ ಸಕ್ಕ ಶಿಕ್ಷೆ! ಎಚ್ಚರಿಕೆ! ಕೇಳಿ ತೀನು?" ಎಂದನು.

ಆಗ ಪರಭಲ್ಲೂಕನು ಮಂಟಪದ ಮುಂದಿನ ಗೋಡೆಯ ಮೇಲೆ ಹಾರಿನಿಂತು, ತನ್ನ ಕೊಡಲಿಯನ್ನು ಝಳಪಿಸುತ್ತ, "ಯಾರಲ್ಲೇ! ಈ ಕೋಟೆಯೊಳಗೂ ಮೊದಲೂ ಅಲ್ಲೇ ಇಲ್ಲೇ ಅವಗಿರುವವರೆಲ್ಲಾ ದುರ್ಮುಖರಾಜರ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದರಾ? ಎಲ್ಲರೂ ಬನ್ನಿ! ಓಡೋಡಿ ಬನ್ನಿ!" ಎಂದು ಕರ್ಕಶ ಸ್ವರದಿಂದ ಆರತಿ ಹೇಳಿದನು ಕೂಡಲೆ ಕೋಟೆಯ ಎಲ್ಲಾ ಬದಿಗಳಿಂದಲೂ ಗುಂಪು ಗುಂಪಾಗಿ ಸೈನ್ಯರು ಹೊರಟು ಬರುತ್ತ ಸಭಾ ಮಂಟಪದ ಮುಂದಿನ ಪ್ರಾಂಗಣದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಕೂಡಗಿಳಿದು, ಒಂದುಮಟ್ಟ ಮಂದಿ ಒಂದು ಸೇರಿದ ಮೇಲೆ ಕಾಳೀವರ್ಮನು ಅವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಎರಿಸಿ ಮೊದಿ, ರಾಜಾ ದುರ್ಮುಖ

ನೊಂದಿಗೆ, “ರಾಜಾ! ಈಗ ಬಂದಿರುವ ಸೈನಿಕರು ನಲುವತು, ಮಂದಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟೇನಾ ನಿನ್ನ ಸೈನಿಕರು?” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ದುರ್ಮುಖ ರಾಜನು ಅವಮಾನದಿಂದ ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಿ, “ಕಾಳೀವರ್ಮಾ, ನನ್ನ ಸೈನಿಕರಲ್ಲದನ್ನೂ ಘಾತುಕನಾದ ಆ ಸೂರ್ಯಭೂಪತಿ ವಿಸೋ ಅಶೆ ತೋರಿಸಿ ತನ್ನ ಕಡೆಗೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಹಾಗಿದೆ. ಮೊದಲು ನಾವು ಆ ದ್ರೋಹಿಯನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಹಿಡಿಯಬೇಕು.” ಎಂದನು.

ಕಾಳೀವರ್ಮನು ಕರಡಿಕೆಂಗಣ್ಣನ್ನು ನೋಡಿ, “ಗುರುಗಳೇ, ಕೇಳಿರಬ್ಬೆ? ಈಗ ನಿಮ್ಮ ಆಜ್ಞೆ ಏನು?” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಕರಡಿಕೆಂಗಣ್ಣನು ಫಕ್ಕನೆ ಏನೂ ಹೇಳದೆ ಮಂಟಪದ ಮುಂದಿನ ಗೋಡೆಗೆ ಒರಗಿ ನಿಂತು ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ ಕೋಟೆಯ ಗೋಡೆಗಳನ್ನೇ ನೋಡತೊಡಗಿದನು.

ಅವನಿಗೆ ತನ್ನ ಮಂತ್ರದಂಡವು ಕೈತಪ್ಪಿಮೂಯಿ ತೆಂದು ಚಿಂತೆ ಹಿಡಿದಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತ, ಶಾನು ಆ ಪ್ರಾಂತವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟರೆ ದುರ್ಮುಖರಾಜನು ಶತ್ರುಗಳ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಸಾಯುವ ಹಾಗಾದೀತು. ಈಗಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಳೀವರ್ಮ ಕೂಡಾ ತನ್ನ ಗುರುವಾದ ಭಲ್ಲೂಕಪಾದರಿರುವ ಪ್ರಾಂತಕ್ಕೆ ಬರಲು ನಿರಾಕರಿಸಬಹುದು...

ಹೀಗೆ ಅಲೋಚಿಸುತ್ತ ಕರಡಿ ಕೆಂಗಣ್ಣನು ಕಾಳೀ ವರ್ಮನನ್ನು ನೋಡಿ, “ಕಾಳೀವರ್ಮಾ! ನನ್ನ ಆಜ್ಞೆಯ ವಿಷಯ ಹಾಗಿರಲಿ. ನೀನು ಏನು ಮಾಡ ಬೇಕೆಂದಿರುವೆಯೋ ಅದನ್ನು ಮಾಡಲು ಹೇಳು.” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಗುರುವಿನ ಅಧಿಪ್ರಾಯ ಕೇಳಿ ಕಾಳೀವರ್ಮನು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡುತ್ತ, “ಗುರುಗಳೇ ಇದೇನು ಕೇಳಿದಿ ರಲ್ಲ! ಒಂದುಸಾರಿ ನನ್ನನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಗುರುಗಳಾದ ಭಲ್ಲೂಕಪದ್ಮಪಾದರಿರುವ ಪರ್ವತಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕೆಂದಿ ದ್ದೀರಿ. ಆ ಮಾತನ್ನು ಮರೆತಿದಾ?” ಎಂದನು.

ಕರಡಿಕೆಂಗಣ್ಣನು ಅನಂದದಿಂದ ತಲೆಯೊಲಿಯುತ್ತ, “ಆಹಾ! ನೀನೇ ನಿಜವಾದ ಶಿಷ್ಯ. ನಿನ್ನ ಗುರುಭಕ್ತಿ ಮೆಚ್ಚತಕ್ಕದ್ದು. ಅಂತಲೇ ನನ್ನ ಮನೋಭಾವ ನಿಜಗೂ ಶಿಷ್ಯತ್ವದ. ನನ್ನ ಗುರುಗಳಾದ ಭಲ್ಲೂಕಪಾದರು ಒಬ್ಬ ದುಷ್ಟ ಶಾಂತ್ರಿಕನಿಂದಾಗಿ ಪ್ರಸ್ತುತ ಕಪ್ಪದವ್ವಿ ದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ನಿನ್ನಂತಹ ಧೈರ್ಯ ಸಾಹಸವುಳ್ಳವನ ಸಹಾಯ ಸ್ವಲ್ಪ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಫಲ ವಾಗಿ ನಿನಗೇನು ಬೇಕು ಕೇಳು. ಕೊಡಿಸುತ್ತೇನೆ.” ಎಂದನು.

ಕಾಳೀವರ್ಮನು ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚಿಸಿ, “ಗುರುಗಳೇ.. ಪ್ರತಿಫಲದ ವಿಷಯ ಅದೇನೆ ನೋಡೋಣ. ಆ ಜಿತಕೇತು ರಾಜನು ನನಗೆ ಶಿರಚ್ಛೇದ ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸಿ ದಾಗ ಅದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ನೀವು ನನಗೆ ಒಹಳ ಸಹಾಯಮಾಡಿದಿರಿ. ಆಗಲೇ ನಿಮಗೆ ಎಲ್ಲಾ ವಿಧದಲ್ಲಿ

ಸಹಾಯಕನಾಗಿರುವೆನೆಂದು ಮಾತು ಕೊಟ್ಟನು. ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಆಜ್ಞಾಧೀನನು ಈಗ ಏನುಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಆಪ್ತನಿಗೆ ಕೊಡಲಿ" ಎಂದನು.

"ಹಾಗಾದರೆ ನೀನು ನನ್ನ ಜತೆಯಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮ ಪುತ್ರಾ ನದಿಯ ಜನ್ಮಸ್ಥಳ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿರುವ ಭಲ್ಲಾಣ ಪಾದ ಪರ್ವತದ ಕಡೆಗೆ ಬರಬೇಕು." ಎಂದನು ಕರಡಿ ಕೆಂಗಣ್ಣು.

"ನಡೆಯಲಿ ಹಾಗಾದರೆ, ಹೋಗೋಣ. ಇಲ್ಲಿಯ ಗೊಡವೆಯಲ್ಲಿ ವೃಥಾಕಾಲಹರಣ ಮಾಡುವುದೇಕೆ ಇನ್ನು?" ಎಂದು ಕಾಳೀವರ್ಮನು ಕದಲಿದನು.

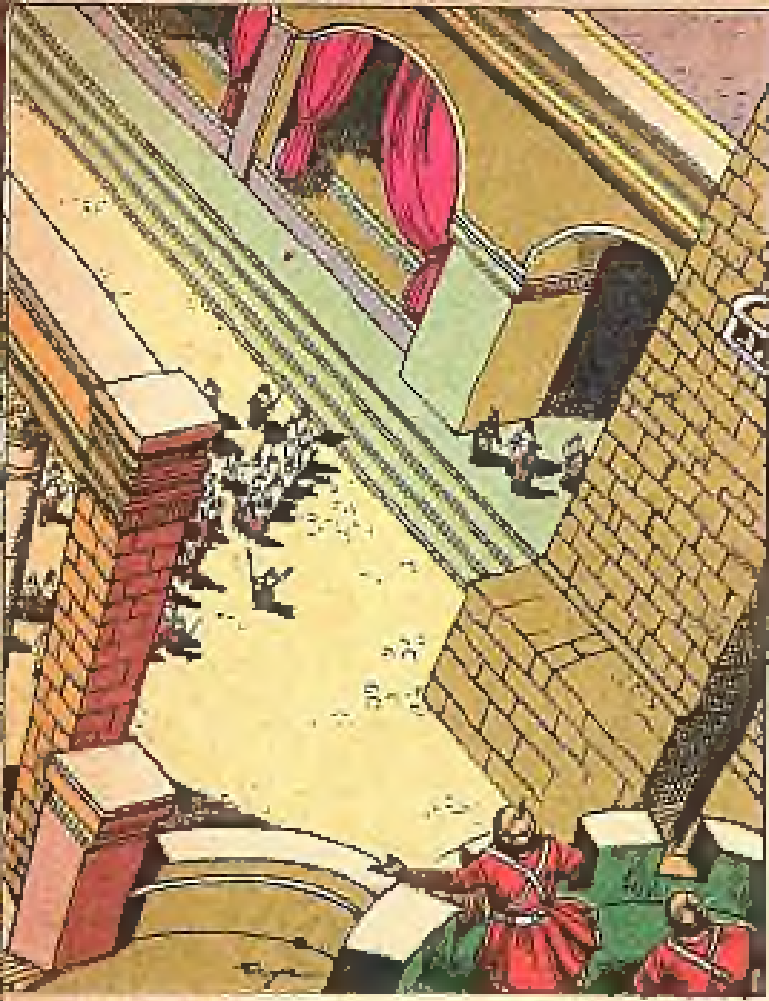
ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ದುರ್ಮುಖರಾಜನು ಸರ್ವಾಂಗ ಕಂಪಿಸುತ್ತ, "ಮಾಂತ್ರಿಕ ಮಹಾಪ್ರಭುವೇ! ನೀವು ಈ ದೀನರಾಜನ ವಿಷಯ ಅಂತರದಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವಿರಲ್ಲಾ! ಈ ಸ್ವಲ್ಪಮಾತ್ರ ಸೈನಿಕರನ್ನಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು ನಾನು ರಾಜನಾಗಿರುವುದು ಅಸಾಧ್ಯ. ಇದೇಮೊ ಬೇಡ. ನಾನೂ ತಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಭಲ್ಲಾಣ ಪಾದ ಪರ್ವತಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತೇನೆ. ರಾಜ್ಯವು ಹೇಗೆ ಬೇಕಾದರೂ ಹೋಗಲಿ." ಎಂದನು.

ಕರಡಿ ಕೆಂಗಣ್ಣು ಮಾಂತ್ರಿಕನು ರಾಜನಿಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡುವುದರೊಳಗೆ, ಕಟುಕರಡಿಯವನು ಕೊಡಲಿ ಯನ್ನು ನೆಲಕ್ಕೆ ಕುಕ್ಕಿ ಅಳುಗೊರಲಿನಿಂದ ಕೈಜೋಡಿಸಿ "ಅಯ್ಯಾ, ಮಾಂತ್ರಿಕ ಗುರುಗಳೇ! ನನ್ನ ಗತಿ ಏನು? ನೀವೆಲ್ಲಾ ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೋದಮೇಲೆ ನನ್ನ ಹಳೆಯ ಯಜಮಾನ ಪಿತಕೇತುರಾಜ ನನ್ನನ್ನು ಸುಮ್ಮನೆ ಬಿಡುವನೇ? ತನ್ನ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿದುದಕ್ಕೆ ನನ್ನನ್ನು ಕಾಡು ವೃಗದ ಹಾಗೆ ಬೇಟೆಯಾಡುತ್ತಾನಲ್ಲಾ! ನಾನೂ ಕರಡಿ ಮುಖದವ ನಾಗಿಯೇ ಉಳಿದಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಊರೊಳಗೆ ಹೇಗೆ ಹೋಗಲಿ? ನನ್ನನ್ನೂ ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಹೋಗಿರೆಯ್ಯಾ!" ಎಂದನು.

ಕರಡಿ ಕೆಂಗಣ್ಣುನು ಮುಗುಳು ನಗುವಿನೊಂದಿಗೆ ತಲೆದೂಗುತ್ತ, ಕಟುಕರಡಿಯವನ ಬೆನ್ನನ್ನು ನೀವುತ್ತ, "ಹೆದರಬೇಡವೋ ನನ್ನ ಭಲ್ಲಾಣಾ! ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನೂ ದುರ್ಮುಖ ರಾಜನನ್ನೂ ಮರೆತುಬಿಟ್ಟನೆಂದುಕೊಳ್ಳಬೇಡ. ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಕ್ಷೇಮವನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸಿದ ಮೇಲೆಯೇ ನಾನು ಈ ಪ್ರಾಂತದಿಂದ ಹೊರಟು ಹೋಗುವುದು. ಚಂದ್ರಶಿಲಾ ನಗರದ ರಾಜನಾದ ಆ ಪಿತಕೇತು ಕಾಳೀವರ್ಮನನ್ನು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ನನ್ನನ್ನೂ ಅವಮಾನಿಸಿದ್ದಾನೆ. ನಾವು ಮೊದಲು ಆ ನಗರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅವನ ಆಳವೆಷ್ಟೆಂದು ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ" ಎಂದನು.

"ಆ ಸೊಕ್ಕು ಹಿಡಿದ ರಾಜನ ಮಂತ್ರಿಯೊಬ್ಬ ಜೀವಗುಪ್ತನುಬವನು ಸ್ವಲ್ಪ ಸೈನಿಕರೊಂದಿಗೆ ಬಂದು ಈ ಕೋಟೆಯ ಹೊರಗೆ ಕಾವಲು ಕುಳಿತಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು ಪಠಾತ್ತಾಗಿ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಬೀಳಲು ಹೊಂಚು. ಹಾಕುವುದೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗಿ, ಉಗ್ರದಂಡ

ರಾಕ್ಷಸನು ಅದ್ಭುತವಾಗಿ ನೋಡಿದನು. "ಇಲ್ಲಿ ಈ ಕೋಟೆಯೊಳಗೆ ಸಾಮಂತ ಸೂರ್ಯಭೂಪತಿಯೂ, ಮಾಯಾಮರ್ಕಟವೂ ಎಲ್ಲಿ ಯಾವ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಗಿದ್ದಾರೋ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಳಗಡೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ" ಎಂದನು ಕಾಳೀವರ್ಮ.

ಕಟುಕರಡಿಯವನು ಉತ್ತರ ಹದಿಂದ ಚಪ್ಪ ಗೊಡಲಿಯನ್ನು ಧೂಳಿ ಹೆಗೆಲಿಗೊಳಿಸಿಕೊಂಡು, "ಕಾಳೀವರ್ಮ ದೊರಗೇ! ನಾನು ಆ ನೆಯ ಮೇಲೆ ಮುಂದಾಗಿ ಕೋಟೆಯ ಹೊರಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿಯ ಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗಿದೆಯೆಂದು ನೋಡುತ್ತೇನೆ. ಉಗ್ರದಂಚ ರಾಕ್ಷಸನಿಗೆ ನಾನು ಸಹಾಯಕನಾಗಿ ಒಂದುದನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಆ ಜೀವಗುಪ್ತ ಮಂತ್ರಿಯೂ ಅವನ ಸೈನಿಕರೂ ಹದರಿ ಒಡಿಹೋದರೂ ಹೋದಾರು. ಹಾಗೆ ಹೋದರೆ ಹೊರಗಿನ ಕಾಟ ತೀರುತ್ತದೆ. ಅಪ್ಪನೇಯೆ?" ಎಂದನು. "ಸರಿ, ನೀನು ಹಾಗೇ ಮಾಡು. ನಾವು ಒಂದು ಸಾರಿ ಕೋಟೆ

ಯೊಳಗಿನ ಸಂದುಗೊಂದಂಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಆ ಸಾಮಂತ ನನ್ನೂ, ಮಾಯಾಮರ್ಕಟನನ್ನೂ ಗಾಳಿಸಿ ನೋಡಿ ಹೊರಗೆ ಬರುತ್ತೇವೆ." ಎಂದನು ಕಾಳೀವರ್ಮ.

ಕೂಡಲೇ ಕಟುಕರಡಿಯವನು, "ಎಲೋ! ಅಟವಿಕ ಸೇವಕಾ! ಎಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಆನೆ! ಅದನ್ನು ಮಂಟಪದ ಮುಂದೆ ತಾರೋ!" ಎಂದು ಕೂಗಿ ಹೇಳಿದನು.

ಅಟವಿಕನು ಆನೆಯನ್ನು ತಂದು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ ಕೂಡಲೇ ಕಟುಕರಡಿಯವನು ಅದರ ಮೇಲೆ ಏರಿ ಕುಳಿತನು. ಅದುವರೆಗೂ ಮೌನವಾಗಿದ್ದು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಲಕ್ಷ್ಯ ಗೊಟ್ಟು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದ ದುರ್ಮುಖರಾಜನು, ಕರಡಿ ಕೆಂಗಣ್ಣಿನನ್ನು ನೋಡಿ, "ಅಯ್ಯಾ ಮಹಾಂತ್ರಿಕ ಪ್ರಭುವೇ! ನಾನು ಈ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾತ್ರ ಸೈನಿಕರೊಂದಿಗೆ ಈ ಕೋಟೆಯೊಳಗಿರುವುದು ಕ್ಷೇಮವಲ್ಲವೆಂದೇ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ನಾನೂ ಚಂದ್ರಶಿಲಾ ನಗರಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತೇನೆ. ಜೀವ ಉಳಿದರೆ ಎಂದಾದರೂ ರಾಜ್ಯ ಬಂದೀತು!" ಎಂದನು.

"ನಾನು ಕೂಡಾ ಅವನ್ನೇ ಹೇಳಬೇಕೆಂದಿದ್ದೆ. ನಿನ್ನ ಕೇವಲ ಸಾಲ್ವತ್ವವೆಂದಿ ಸೈನಿಕರೊಂದಿಗೆ ನೀನು ಹೊಸದಾಗಿ ಒಂದು ರಾಜ್ಯವನ್ನೇ ಜಯಿಸಲಿರುವಿ. ಹಾಗಾದರೆ ನೀನಿಗೆ ಸಂತೋಷ ತಾನೇ?" ಎಂದನು ಕರಡಿಕೆಂಗಣ್ಣು.

ದುರ್ಮುಖರಾಜನಿಗೆ ಸಂತೃಪ್ತಿಯಿಂದ ಉಸಿರೇ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡ ಹಾಗಾಗಿ ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತಾ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದ. ಆ ಮೇಲೆ ಎಲ್ಲರೂ ಸಭಾಮಂಟಪ ದಿಂದ ಕೆಳಗಿಳಿದು ಬಂದು, ಸಾಮಂತನನ್ನೂ, ಮರ್ಕಟ ದವನನ್ನೂ ಹುಡುಕಲು ಆಪ್ತಗಳನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿ ಕೊಡಗಿದರು.

ಆಗ ಕೋಟೆಯ ಗೋಡೆಯ ಮೇಲೆ ಹತ್ತಿ ಬಂದ ದುರ್ಮುಖರಾಜನ ಅಂಗರಕ್ಷಕರಿಬ್ಬರೂ ಏಕ ಕಂಠದಿಂದ "ಮಹಾರಾಜರೇ! ದ್ರೋಹಿಯಾದ ಸಾಮಂತ

ಸೂರ್ಯಭೂಪತಿಯೂ, ಮಾಯದ ಕೋತಿಯೂ
ಜಿತಕೇತು ರಾಜನ ಮಂತ್ರಿಯ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಕೊಂಡಿ-
ದ್ದಾರೆ. ಅವರು ನಮ್ಮ ರಾಕ್ಷಸನೊಂದಿಗೆ ಏನೋ
ಮಾತಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.” ಎಂದು ಕೂಗಿ ಹೇಳಿದರು.

“ಹಾಗೇನು? ನನಗೂ ಹಾಗೆ ಅನುಮಾನ
ಬಾರದೆ ಹೋಗಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾದರೆ ನಮಗೆ ಒಳಗೆ
ವೃಥಾ ಹುಡುಕುವ ಶ್ರಮ ತಪ್ಪಿತು. ಸುಟ್ಟು ಹೋದ
ಕೋತಿಯ ದ್ವಾರದ ಹತ್ತಿರ ಬಲವಾದ ಕಾವಲಿದೆ
ಬೇಕು. ಬಹುಶಃ ಆ ದಂಪ್ತರಲ್ಲಿ ಸೇರಿ ಉಗ್ರದಂಡ
ರಾಕ್ಷಸನನ್ನು ಸಹಾ ಒಳಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ತಂತ್ರ
ಮಾಡುತ್ತಿರಬೇಕು. ಅದರ ರಾಕ್ಷಸನು ಸೀದಾ
ಗುಣದವನಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಾನೆ. ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ನಮ್ಮ ಶತ್ರು
ಗಳೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿ ಮಿತ್ರ ದೋಷಿಯಾಗಲಾರ.”
ಎಂದನು ಕಾಳೀವರ್ಮ.

“ನಿಜ. ಅವರ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಫಲಿಸುವಂಥ
ವಲ್ಲ. ಆ ರಾಕ್ಷಸನು ನನ್ನಿಂದ ಏನೋ ಸಹಾಯದ
ಆಶೆ: ಕ್ಷೆಯಿಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ. ನೋಡೋಣ, ನಾವಿಬ್ಬ
ಅತ್ರಲೇ ಹೊರಡುವಾ” ಎಂದನು ಕರಡಿಹೆಂಗಣ್ಣು.
ಕಾಳೀವರ್ಮನು ಉಪ್ಪಿಸಿದಂತೆ ಜಿತಕೇತುರಾಜನ
ಮಂತ್ರಿ ಜೀವಗುಪ್ತನು ಉಗ್ರದಂಡ ರಾಕ್ಷಸನಿಗೆ
ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಆಶೆಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿ ತನ್ನ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ
ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಅದಕ್ಕೆ
ದೂರದ ಮಾರ್ಗದ ರೂಪದಲ್ಲಿರುವ ಭ್ರಾಂತಿ
ಮತಿಯೂ ಭೂಪ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದನು.

ರಾಕ್ಷಸನು ಕಡೆಗೆ ತನ್ನ ಕಲ್ಲಿನ ಗದೆಯನ್ನು
ಮೇಲೆತ್ತಿ ಹಿಡಿದು, “ನನಗೆ ನಿಮ್ಮ ಯಾರಿಂದಲೂ
ಯಾವ ಬಗೆಯ ಸಹಾಯದ ಅಗತ್ಯವೂ ಇಲ್ಲ.
ನನಗೆ ಬೇಕಾದ್ದು ನನ್ನ ಬಂಧುವಿನ ಬಂಧ ಎಮೋಚನ.
ಅದು ಭೂಪರವಾದ ಪರ್ವತದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಿ-
ದ್ದಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮಿಂದೇನೂ ಸಹಾಯವಾಗದು.”
ಎಂದು ದೊಡ್ಡದೊಂದು ಉಸಿರುಬಿಟ್ಟನು.

ಆ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಮಾಯಾಮಾರ್ಗತನು ವ್ಯಂಗ್ಯ
ಬಾವದಿಂದ ಕಿಚಕಿಚನೆ ಕಿರಿಚ, “ಉಗ್ರದಂಡಾ !
ಆ ಬಂಧು ನಿನ್ನ ಅಣ್ಣತಾನೇ? ಇನ್ನು ಅವನಿಗೆ
ಬಂಧವೆಲ್ಲಿ. ಮಂತ್ರಿ ಎಲ್ಲಿ? ನನ್ನ ಗುರುಗಳಾದ
ತಾಂತ್ರಿಕ ಮಿಥ್ಯಾವಿಶ್ವರು ಅವನನ್ನು ಎಂದೋ
ಭೂಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನೀನು ಆ ಗೊಡವ
ವಿಟ್ಟು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಜಿತಕೇತು ಮಹಾರಾಜರ ಆಶ್ರಯ
ದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಹಳೆಯಕಾಲದ ವೈಭವ ಅನುಭವಿ
ಸುತ್ತ ಸುಖವಾಗಿರುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಯೋಚನೆ
ಮಾಡು.” ಎಂದನು. “ಎನಂದೆ? ನನ್ನ ಅಣ್ಣನನ್ನು
ಆ ಫೋರ ತಾಂತ್ರಿಕನು ನಿಜಕ್ಕೂ ಕೊಂದೆ?
ಅಥವಾ ನೀನು ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನೊಂದಿಗೆ
ಜಟಿಲವಾಯಿತು? ಬೋಗಲು ಸತ್ಯ ಸಂಗತಿಯನ್ನು !”
ಎಂದು ಉಗ್ರದಂಡನು ಹಲ್ಲು ಕಡಿದನು.

ಮಾಯಾಮಾರ್ಗತನು ಏನೋ ಹೇಳಲು ಬಾಯಿ
ತೆರೆದಾಗ ಜೀವಗುಪ್ತ ಮಂತ್ರಿ ಅವನನ್ನು ಸುಮ್ಮನಿರಿಸಿ.

“ಉಗ್ರದಂಡಾ! ಆಗಿ ಹೋದುದನ್ನೆಲ್ಲ ಮರೆತು ಬಿಡು. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಹಾ ಬಲಶಾಲಿ ಯಾದ ರಾಕ್ಷಸನೊಬ್ಬನು ಇರುವುದೆಂದರೆ ನಮಗೆ ಹೆಮ್ಮೆಯ ವಿಷಯ. ನೀನು ಕೂಡಾ ನಮ್ಮ ರಾಜರ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದ ಹಾಗೆ ತಿಂದುಂಡು ಕೊಂದು ನಮ್ಮ ದಿವ್ಯದ್ರವ್ಯವನ್ನು ಕಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಗುಹಾವಾಸದಲ್ಲಿ ನಿಧ್ರಾಹಾರಗಳಿಗೆ ಪೇಚಾಡುತ್ತ ಏನು ಸುಖವಿದೆ ಹೇಳು? ಮಹಾರಾಜರು ನಿನಗೊಂದು ಅರಮನೆಯನ್ನೇ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತಾರೆ.” ಎಂದನು.

“ಅಂದರೆ, ನಿನ್ನಿಂದ ಯಾವ ಸಹಾಯವನ್ನೂ ಹೊಂದದೆಯೇ ನಿಮ್ಮ ರಾಜನು ನನಗೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಆತಿಥ್ಯ ಕೊಡುತ್ತಾನೆಂದಾಯಿತು, ಹೌದೇನು?” ಎಂದ ಉಗ್ರದಂಡ.

“ನಿನ್ನ ಸಹಾಯ ಇಲ್ಲವೆಂದರೇನರ್ಥ? ನಿನ್ನಿಂದ ಒಂದೇ ಒಂದು ಸಹಾಯ, ಅದುವೇ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ದಷ್ಟಾಯಿತು. ನಾವೀಗ ಈ ಕೋಟಿಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತೇವೆ. ಅಲ್ಲಿರುವ ಕರಡಿಕುಗ್ಗಣನೊಬ್ಬ ಮಾಂತ್ರಿಕ ನನ್ನೂ, ಕಾಳೀ ವರ್ಮನೆಂಬ ಅಪರಾಧಿಯನ್ನೂ, ದುರ್ಮುಖರಾಜನನ್ನೂ ನೀಳಿ ಚಂಡಾಡಲಿಕ್ಕೆ ನೀನು ಸಹಾಯಮಾಡಿದರೆ ಸಾಕು. ಅದೇನೂ ಸಾಮಾನ್ಯ ಸಹಾಯವಲ್ಲವಷ್ಟೆ? ಆ ಜನ್ಮ ವಾವು ನಿನಗೆ ಋಣಿಗಳು!” ಎಂದ ಜೀವಗುಪ್ತಮಂತ್ರಿ.

“ಓಹೋ!” ಎಂದು ರಾಕ್ಷಸನು ಕೋಟೆಯ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿದನು. ಆಗ ಕೋಟೆಯೊಳಗಿನಿಂದ ಕೋಣನ ಫೇಲೆ ಕರಡಿಕುಗ್ಗಣ, ಮೊದಲಾದವರು ಹೊರಗೆ ಬರುವುದು ಕಂಡಿತು. ಆ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿ ಜೀವಗುಪ್ತಮಂತ್ರಿ ಹೆದರಿ, ಏನುಮಾಡುವುದೆಂದು ಆಲೋಚಿಸುತ್ತ, ತನ್ನ ವಕ್ರದಲ್ಲೇ ಕುದುರೆಯ ಮೇಲಿದ್ದ ಮಾಯಾಮರ್ಕಟನನ್ನೂ, ಸಾಮಾಂತ್ರಿಕ ಸೂರ್ಯಭೂಪತಿಯನ್ನೂ ನೋಡಿದನು.

ಆಗ ಸೂರ್ಯಭೂಪತಿ ರಾಕ್ಷಸನನ್ನು ನೋಡಿ, “ಈಗಲೇ ನಿನ್ನ ಬಲವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸು.” ಎಂದನು.

“ಹೌದು! ಆಗೋ ನೋಡು! ಅಲ್ಲಿ ಬರುವವರನ್ನು ನಿನ್ನ ಕಲ್ಲಿನ ಗದೆಯಿಂದ ನೆಲಕ್ಕೂರಿಸಿಬಿಡು!” ಎಂದನು ಮಾಯಾಮರ್ಕಟ.

ಉಗ್ರದಂಡ ರಾಕ್ಷಸನು ಒಂದುಸಾರಿ ಹೊಂಕರಿಸಿ, “ಮಂತ್ರಿ! ನಿನಗೂ ನಿನ್ನೊಂದಿಗಿರುವ ದುಷ್ಟ ಗಣಗಳಿಗೂ ನಾನು ಮಾಡುವ ಸಹಾಯ ಏನೆಂದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು? ಇಕೋ ನೋಡು ಇದೇ!” ಎಂದು ಕಲ್ಲಿನ ಗದೆಯನ್ನೆತ್ತಿ ಕುದುರೆಯ ಮೇಲಿದ್ದ ಮಾಯಾಮರ್ಕಟನ ತಲೆಗೆ ಬೀಸಿದನು. ಅಷ್ಟರೊಳಗೆ ಮಾಯಾಮರ್ಕಟನು ಕೀಚ್ಚೆಂದು ಕಿರಿಚಿ ಮಿಂಚಿನ ವೇಗದಲ್ಲಿ ಕಳಗೆ ಹಾರಿದುದರಿಂದ, ಗದೆಯ ಪೆಟ್ಟು ಅವನ ಕುದುರೆಯ ತಲೆಗೆ ಲವಾಲ್ಲನೆ ತಾಕಿತು. —(ಇನ್ನೂ ಇದೆ)

